

కార్మిక లోకం

మాసపత్రిక

సంచిక : 7

సంపుటి : 29

జూలై - 2016

రూ.7/-

శ్రామికవర్గ సమైక్య ప్రతిఘటన

నివేదిక ప్రవేశపెడుతున్న ప్రధాన కార్యదర్శి గవూర్

సందేశమిస్తున్న బివి రాఘవులు

మహాసభకు హాజరైన ప్రతినిధులు

తీర్మానానికి ఆమోదం తెలుపుతున్న ప్రతినిధులు

సి.ఐ.టి.యు 14 వ రాష్ట్ర
- సి.ఐ.టి.యు ఏ.పి రాష్ట్ర నూతన కార్యదర్శివర్గం

ఉపాధ్యక్షులు

సి.హెచ్. నర్సింగరావు

ప్రధాన కార్యదర్శి
ఎం.ఎ గవూర్

ఎస్.పుణ్యవతి

వి.ఉమామహేశ్వరరావు

అజయ్ కుమార్

పి.రోజా

కె.న్యూరావరాణి

ఎం.రాధాకృష్ణ

పేదరాణి

కందారపు మురళి

కె.ఉమామహేశ్వరరావు

ధనలక్ష్మి

కె.సుబ్బరావమ్మ

ఆర్.వి.నరసింహారావు

జగ్గునాయిదు

కార్యదర్శులు

శ్రీనివాస్

ప్రసాద్

బాలకాశి

(కోశాధికారి)

ఏ.వి. నాగేశ్వరరావు

జూలై - 2016

కార్మిక లోకం

సి.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి : 30
సంచిక : 07
విడి ప్రతి వెల : రూ. 7/-
సం॥ చందా : రూ. 75/-

విషయసూచిక

సంపాదకీయం	3
బొమ్మలు చెప్పిన కథ	4
ఈ మానం కవిత	5
వినిమయ ధరల సూచిక	7
కవర్ పేజీ కథనం	8-9
తీర్మానం	10, 11
కార్మికులు చట్టాలు	12
బహిరంగసభలు-వక్తలు ఉపన్యాసం	13
సాహిత్యసందేశాలు	14
అసంఘటిత రంగం	15, 16
మహాసభల దృశ్యమాలిక	17-20
కనీసవేతనాలు(కమిషన్ పేవర్)	21-24
బివి రాఘవులు ప్రసంగం	25, 26
తీర్మానం	27
జిల్లా మహాసభలు	28, 29
అర్హతల నివేదిక	30
మోడీకి లేఖ	31
పుస్తక పరిచయం	32
కమిటీలు	33, 34

అడ్రస్ :

నందూరి ప్రసాదరావు భవన్,
24-24-14, రజకవీధి,
దుర్గాపురం, విజయవాడ-3

సెల్ : 9490300371- 0866-2442988

మేనేజర్ : పి. రోజా

ఎడిటోరియల్ బోర్డు :

ఎస్. పుణ్యవతి, పి. అజయ్ కుమార్,
కె. ఉమామహేశ్వరరావు, ఎ.రఘునాథరెడ్డి

ఎడిటర్ : కారుసాల శ్రీనివాసరావు

సంపాదకీయం

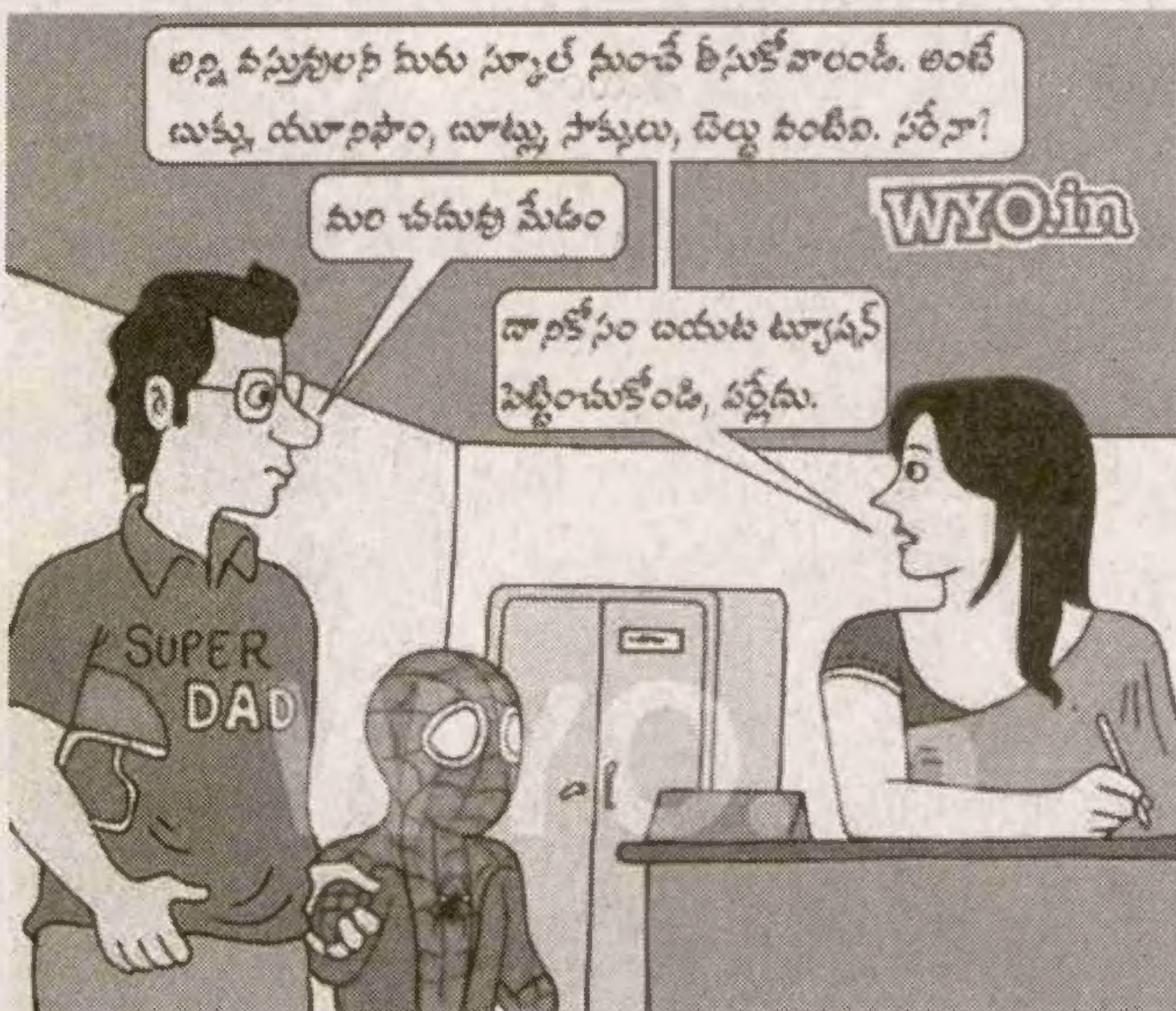
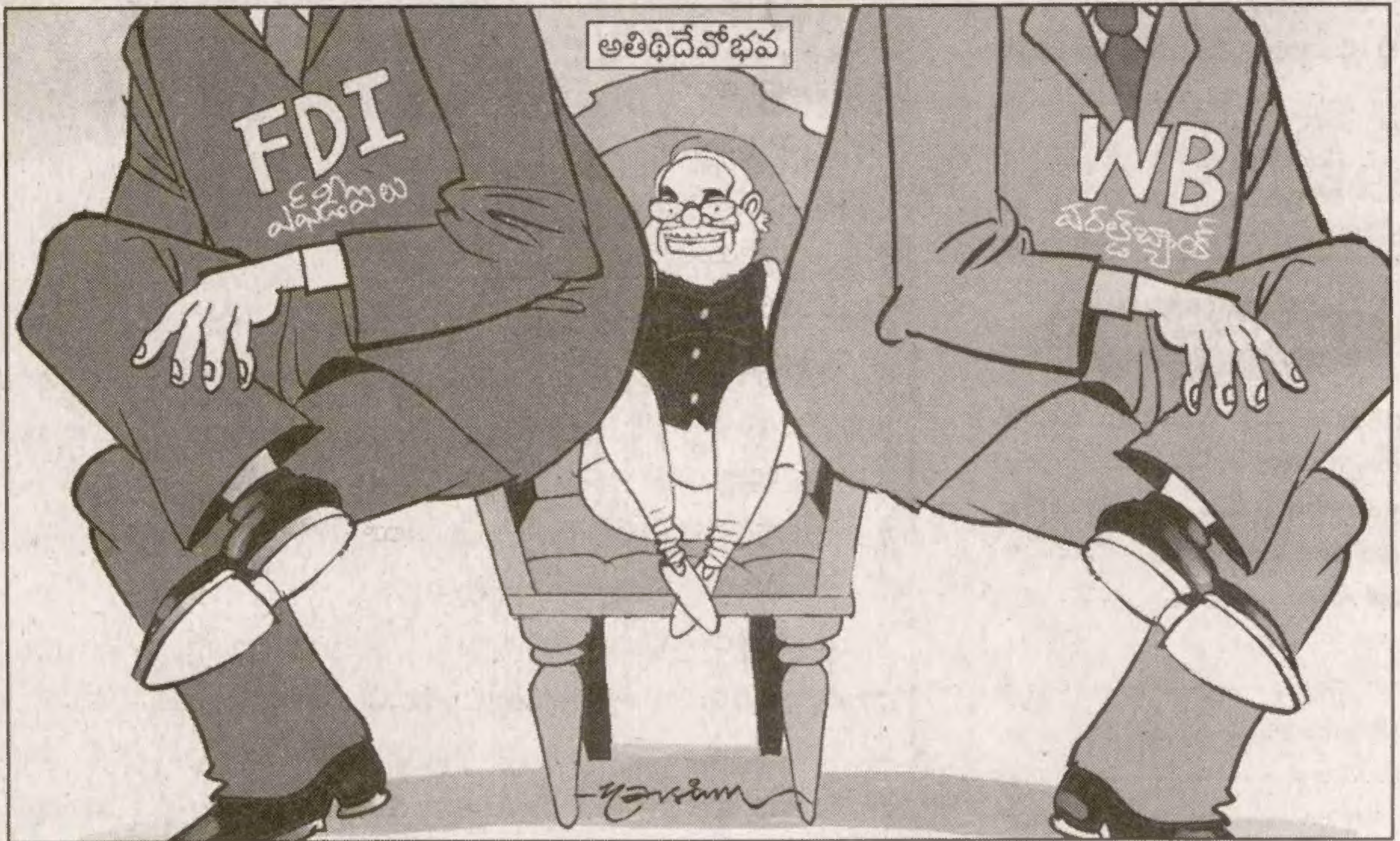
ఎరుపెక్కిన విజయవాడ

అది జూన్ 26, 2016. ఆకాశమంతా మేఘావృతమైంది. ముందురోజు కుండపోతవాన. తెల్లవారి ప్రదర్శన ఎలా జరుగుతుంది? అన్న మీమాంస ప్రతి ఒక్కరిని వెంటాడింది. ఉదయం నుండి చిరుజల్లులు కురుస్తూనే ఉన్నాయి. మధ్యాహ్నం ఒంటి గంట అవుతోంది. ఒక్కసారిగా ఆ చల్లని పులకింతల్ని చేధించుకొని 'ఉత్తుంగతరంగాల్లాగా కార్మికవర్గం కదం తొక్కింది. అరుణపతాకాల రెపరెపలు సిఐటియు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర 14వ మహాసభల ప్రారంభ సూచకంగా తొలిరోజు అయిన జూన్ 26న జరిగిన కార్మిక మహాప్రదర్శన విజయవాడ నగరమంతా ఎరుపెక్కింది.' నేల ఈ నిందా అన్నట్టు స్త్రీ, పురుష కార్మికులు తండోప, తండాలుగా కదిలిరావడం విజయవాడనగర ప్రజనీకాన్ని అబ్బురపర్చింది.

ఎర్ర జెండాల పని అయిపోయింది. యిజాలన్నింటికీ కాలం చెల్లిందని పాలకవర్గాలు గత కొన్నేళ్లుగా గొంతు చించుకుంటున్నాయి. న్యాయం కోసం రోడ్లెక్కిన బడుగు జీవుల్ని ఇనుపపాదాల క్రింద అణగద్రొక్కమని పాలకవర్గాలు, వారి తైనాతీలు తెగ చంకలు గుద్దుకుంటున్న సమయంలోనే "మాకు కనీసవేతనాలు, పిఎఫ్, ఇఎస్ఐ, ప్రమాద భీమా సౌకర్యాలు కావాలి" అంటూ వేలాది మంది కార్మికులు రాజధాని నడివొడ్డున ఎర్ర జండాలు చేతబట్టి నినదించారు. ఆట పాటలతో విజయవాడ వీధులన్నీ మోత మోగించారు.

విజయవాడనగరంలో జూన్ 26 నుండి 29 వ తేదీ వరకు జరిగిన సిఐటియు రాష్ట్ర మహాసభలు జయప్రదంగా జరిగాయి. క్రమ శిక్షణకు మారుపేరుగా నిలిచాయి. ఇంటి పనివారుల నుండి డిఫెన్స్ సెక్టార్ వరకు పనిచేసే కార్మికులు, ఉద్యోగులు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలపై మహాసభల్లో చర్చించారు. అసంఘటిత రంగ కార్మికులకు కనీసవేతనం రూ. 18,000/-, పిఎఫ్, ఇఎస్ఐ తదితర సమస్యలపై జూలై, ఆగస్టు మాసాలలో రాష్ట్ర వ్యాపితంగా క్యాంపెయిన్ చేయాలని మహాసభ తీర్మానించడం కార్మిక హక్కుల పరిరక్షణకు ఐక్య పోరాటాలు కొనసాగిద్దాం అంటూ సిఐటియు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ప్రవేశపెట్టిన తీర్మాన్నాన్ని ఇతర కేంద్ర-రాష్ట్ర కార్మిక సంఘాలు బలపర్చిన తీరు ఐక్య కార్మికోద్యమ స్ఫూర్తికి నిదర్శనంగా పేర్కొనవచ్చు.

మహాసభల జయప్రదం కోసం ఆహ్వాన సంఘం 3 నెలలు అవిశ్రాంతంగా కృషి చేసింది. నగర ప్రజానీకం అందించిన తోడ్పాటు అద్వితీయం. కార్మికవర్గ విశాల ఐక్యతకు ఈ మహాసభలు దిక్సూచిగా నింపనున్నాయి. సంఘటితం కాకుండా అసంఘటితంగా ఉన్న కార్మిక వర్గాన్ని చేరుకోవడమే ప్రధాన లక్ష్యంగా నిర్దేశించుకోవడం ఈ మహాసభల ప్రత్యేకత. ఈ మహాసభ రాష్ట్ర కార్మికోద్యమ చరిత్రలో ఒక మైలురాయిలాంటిది. మహాసభలు జయప్రదం చేసిన ప్రతి ఒక్కరికీ కార్మికలోకం జేజేలు పలుకుతున్నది.

మీరు చేయాల్సింది చేయండి .. !!

ఒంటి నిండా అంటిన మట్టితో ...
జీవ నదిలా ప్రవహించే స్వేదంతో
మన రైతులూ, వ్యవసాయ కార్మికులూ
తరతరాలుగా వ్యవసాయం చేస్తూనే ఉన్నారు
నేలను సస్య శ్యామలం చేసి ...
దేశానికి ధాన్యం ధారబోస్తున్నారు

.....

ధూళీ దుమ్ము మధ్యా, తీవ్ర దుర్గంధం మధ్యా
పట్టణాలు, నగరాల్లో పారిశుధ్య కార్మికులు రాత్రి పగలూ
నిరంతరంగా చెత్తా చెదారం ఊడ్చుతూనే ఉన్నారు ...
పౌరులకు స్వచ్ఛమైన వీధులను,
ఆరోగ్య సౌభాగ్యాన్ని అందించే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు ...

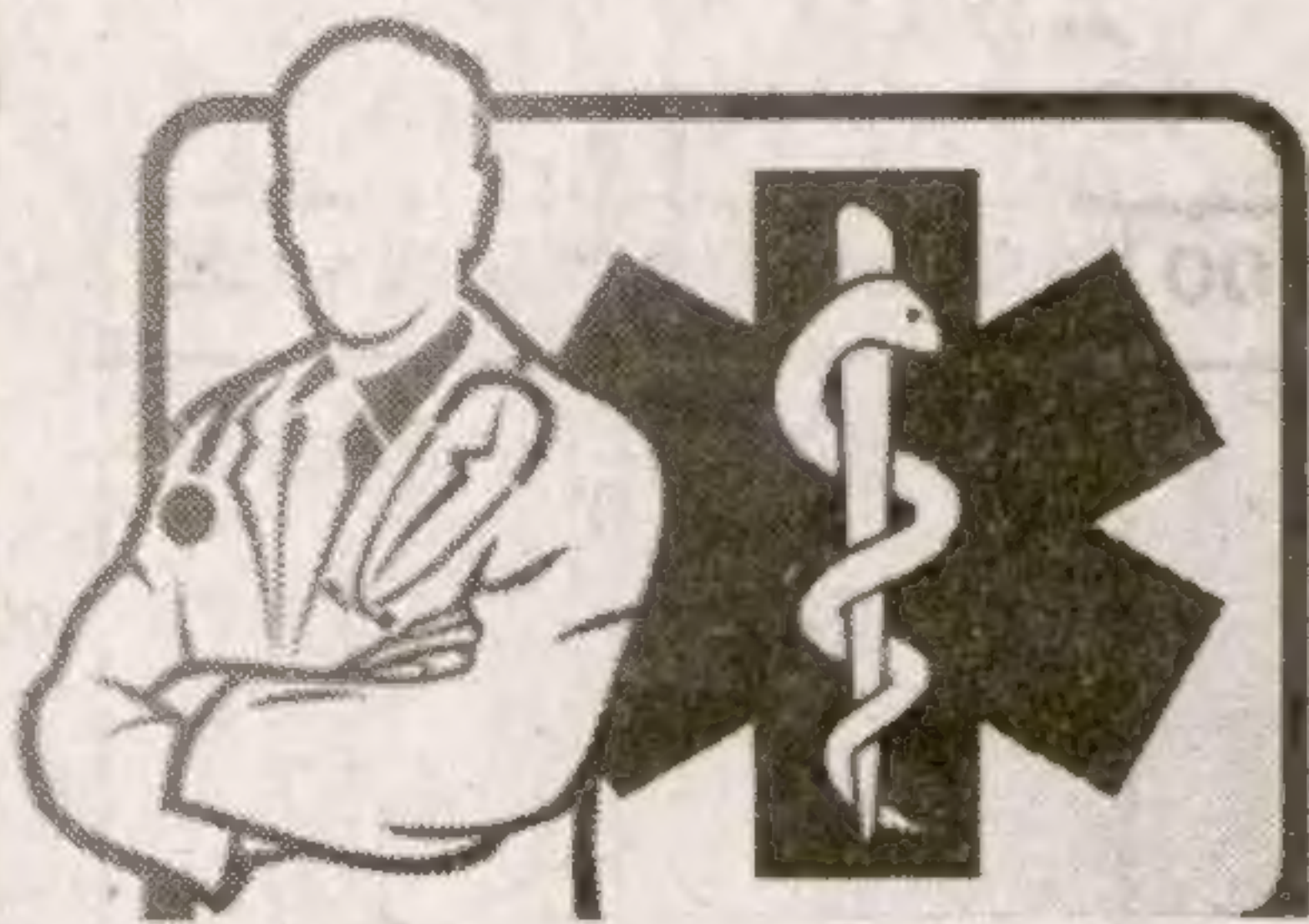
....

బతకటానికో, బాధ్యతగానో వాళ్ళ పని వాళ్ళు చేస్తున్నారు ..
మహానీయ మంత్రులారా, వాళ్ళనలా చేయనీవండి ...
వాళ్ళ పని వాళ్ళు ఆనందంగా చేసుకునే చేవనివ్వండి .. చేయూతనివ్వండి ..
రైతులకు సాగునీరు ఇవ్వండి .. సకాలంలో విత్తనాలు ఇవ్వండి
సాగుబడికి పెట్టుబడి కల్పించండి ...
దిగుబడికి గిట్టుబాటు ధర ఇప్పించండి ..
తికమకలు మానేసి హామీ ఇచ్చినట్టుగా సంపూర్ణ రుణమాఫీ చేయండి ..
పారిశుధ్య కార్మికులకు నెలనెలా జీతాలివ్వండి ...
వాళ్ళ ఇంటి పొయ్యిల్లో గుర్రుపెట్టి పడుకున్న పిల్లుల్ని లేపండి ...
వాళ్ళ పిల్లల ముఖాల్లో నవ్వులు ఉదయించేలా చూడండి
దయచేసి రైతు వేషం కట్టి.. రైతులను మోసగించకండి ...
కేవలం ఫోటోల కోసం నాగలి పట్టకండి ...
ప్రచారం కోసం వీధులు తుడవకండి ...

.....

వాళ్ళ పని వాళ్ళు చేస్తూనే ఉన్నారు ..
చెడగొట్టకండి ..
మీరు చేయాల్సిన పని మీరు చేయండి ...
ఆఫ్రాల్ ఫోటోలు ...ఎప్పుడన్నా దిగొచ్చు ...
వాళ్ళ భారం దించే పని చేయండి ..
మీ పని మీరు చేయండి .. !!

- సత్యాజీ

డాక్టర్... డాక్టర్...

నువ్వులు బెల్లం కలిపి చేసిన తినుబండారాలు, నువ్వుల నూనెతో చేసిన వంటకాలు ఆరోగ్యపరంగా ఎంతో మేలు చేస్తాయి. అందుకే అనాదిగా అవి బాగా వాడుకలో ఉన్నాయి. తెల్ల నువ్వులు, నల్ల నువ్వులు అంటూ ఇవి వేరు వేరుగా కనిపించినా ఈ రెంటిలోనూ పోషకాలు దాదాపు సమానంగానే ఉంటాయి. మొత్తంగా చూస్తే కాపర్, మెగ్నీషియం, సిలికాన్, కాల్షియం, జింక్, థయామిన్,

సెలీనియం వీటిలో సమృద్ధిగా ఉంటాయి.

నిజానికి మాత్రం రూపంలో తీసుకునే కాల్షియం చాలా భాగం జీర?మే కాదు. కానీ, నువ్వుల ద్వారా లభించే కాల్షియం

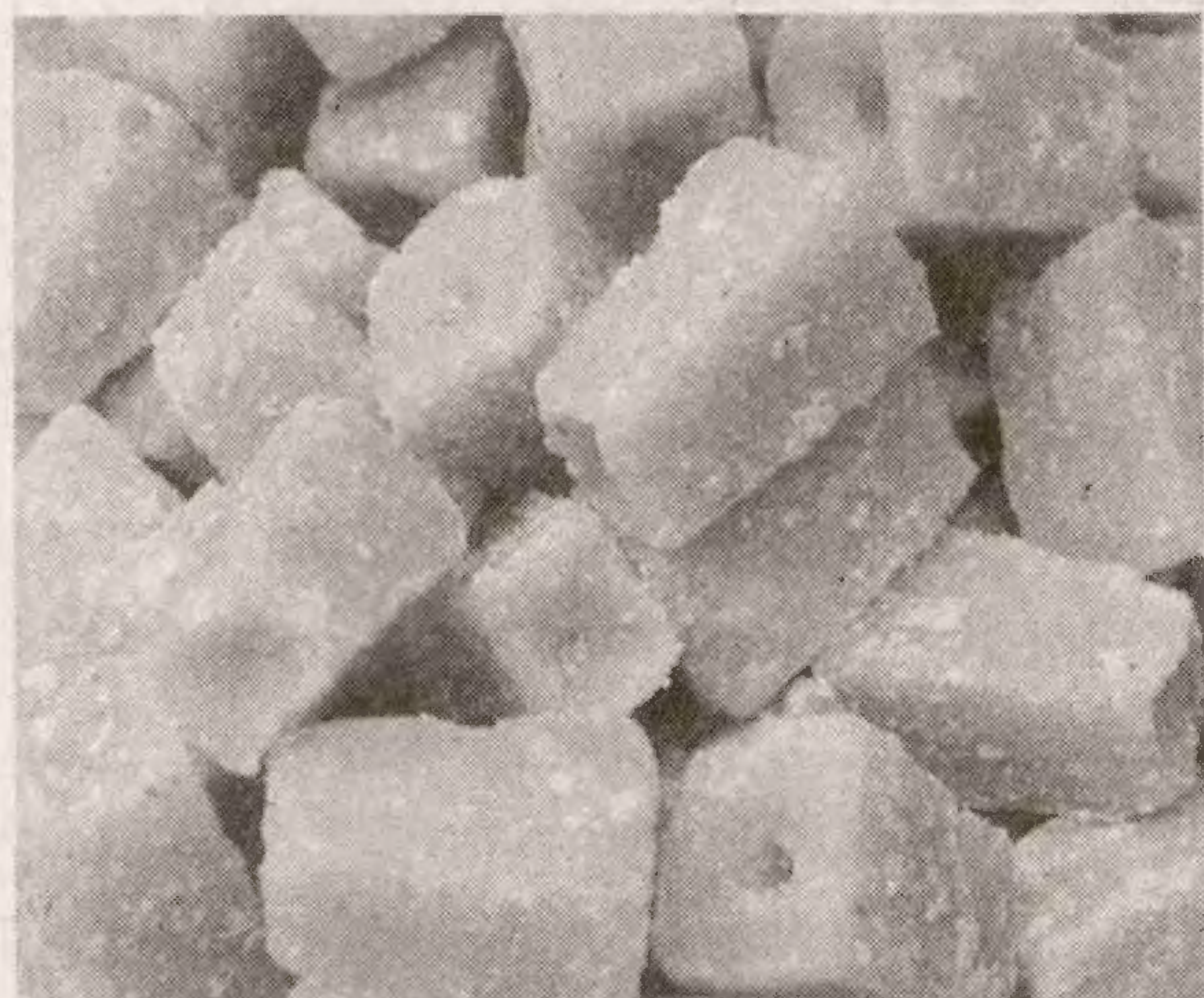

పూర్తిగా జీర?మవుతుంది. వీటిల్లో 20 శాతం ప్రొటీన్ ఉంటుంది. నువ్వుల్లో ఉండే ఫైటో స్టెరాల్స్ వల్ల శరీరంలో కొలెస్ట్రాల్ ఉత్పత్తి తగ్గుతుంది. తెల్ల నువ్వులతో పోలిస్తే నల్లనువ్వుల్లో ఫైటో స్టెరాల్స్ ఎక్కువగా ఉంటాయి.

నువ్వులు జీర్ణశక్తిని పెంచడంలోనూ, రక్తపోటును తగ్గించడంలోనూ బాగా ఉపయోగపడతాయి. కేన్సర్ నిరోధకంగా పనిచేసే ఫైటిక్ యాసిడ్, మెగ్నీషియం, ఫైటోస్టెరాల్స్ కూడా నువ్వుల్లో ఎక్కువే. శరీర వ్యవస్థను నిదానింపచేసే థయామిన్, ట్రిప్టోఫాన్ విటమిన్లు, ఒంటినొప్పుల్ని తగ్గించి మనసును ఉత్తేజితం చేసి, గాఢనిద్రకు దోహదం చేసే సెరోటోనిన్ కూడా నువ్వుల్లో పుష్కలంగా ఉన్నాయి.

నువ్వులు ఎముకలను పటిష్ఠం చేయడం ద్వారా ఎముకలను గుళ్లబరిచే ఆస్టియోపోరోసిస్ వ్యాధి రాకుండా కాపాడతాయి. పిడికెడు నువ్వుల్లో లభించే దానికన్నా గ్లాసు పాలల్లో ఎక్కువ కాల్షియం ఉంటుంది. వీటిల్లో జింక్ కూడా ఎక్కువగానే ఉండడం వల్ల ఎముకల దృఢత్వాన్ని పెంచే లవణాలు లభిస్తాయి. నువ్వుల్లో ఉండే కాపర్, ఆర్థరైటిస్ సమస్య రాకుండా నివారించడంలోనూ వచ్చిన ఆర్థరైటిస్ సమస్యనుంచి విముక్తం చేయడంలోనూ బాగా ఉపయోగపడుతుంది. మొత్తంగా చూస్తే, ఎముకలను, కీళ్లను, రక్తనాళాలను శక్తివంతం చేసే అంశాలు కూడా నువ్వుల్లో ఉన్నాయి.

మద్యపానం వల్ల ఏర్పడే దుష్ప్రభావాల నుంచి కాలేయాన్ని కాపాడటంతోపాటు కాలేయం పనితీరును పెంచే అంశాలు నువ్వుల్లో ఉన్నాయి. నువ్వుల్లోని మెగ్నీషియం ఆస్తమా, శ్వాస సంబంధిత వ్యాధులు, శ్వాసనాళాలు బిగుసుకుపోవడం వంటి సమస్యలు రాకుండా నిరోధిస్తుంది. కాబట్టి మీరు నువ్వుల్ని తినడం మరవద్దు.

బెల్లం ఉపయోగం

ప్రతిరోజూ మధ్యాహ్నం మరియు రాత్రి భోజనం అయిపోయాక, కొద్దిగా బెల్లం తినటం వలన శరీరంలో జీర్ణశక్తి పెరగటమే కాకుండా శ్వాస నాళాలు, ఊపిరితిత్తులు, మరియు ఆహార నాళాలు శుద్ధి పడి, రక్తం కూడా శుద్ధి చెందుతుంది.

వేసవిలో నీటిలో కొద్దిగా బెల్లం వేసి కలిపి తాగితే శరీరంలో వేడి తగ్గుతుంది. సహజమైన తీపి ఉన్న బెల్లం శరీర శక్తిని చాలా వరకు పెంచుతుంది.

వినిమయ ధరల సూచిక (బేస్ 2001=100) 2016

గుంటూరు సిరిస్	ఫిబ్రవరి	మార్చి	ఏప్రిల్	మే
ఆల్ ఇండియా	269	267	271	275
గుంటూరు	265	263	267	272
విశాఖపట్నం	269	269	271	275
విజయవాడ	262	258	263	270
హైదరాబాద్	267	234	236	241
రాష్ట్ర సిరీస్	జనవరి	ఫిబ్రవరి	మార్చి	ఏప్రిల్
విజయనగరం	275	275	274	277
రాజమండ్రి	285	284	284	288
జగ్గయ్యపేట	297	297	294	297
తిరుపతి	269	269	267	272
ఏ.పి	273	273	270	275

రికింగ్ ఫ్యాక్టర్	1971=100	1960=100	1982=100
ఆల్ ఇండియా	-	4.93	4.63
హైదరాబాద్	-	5.23	4.79
గుంటూరు	-	5.60	4.57
విశాఖపట్నం	2.48	1.87	4.64
విజయవాడ	-	-	4.28
విజయనగరం	-	-	3.93
కాకినాడ	2.55	1.81	4.26
జగ్గయ్యపేట	-	-	4.28
తిరుపతి	-	-	4.57

పాఠకులకు గమనిక

‘కార్మికలోకం లేఖలు’ శీర్షికపై పాఠకుల స్పందనను ఆహ్వానిస్తున్నాం. పాఠకుల అభిప్రాయాలు, సూచనలు, సలహాలతో పాటు వారి ఫోటో కూడా పత్రికలో ప్రచురిస్తాం. పత్రికలోని వ్యాసాలపై పాఠకులు స్పందించి తమ అభిప్రాయాలు నిర్వహణమాటంగా రాయడం ద్వారా పత్రిక విభిన్నమైన సహకరించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం. తమ అభిప్రాయాలు తెలిపే లేఖలతో పాటు పాస్‌పోర్ట్ సైజు ఫోటో కూడా పంపగలరు.

అడ్రస్ : నందూరి ప్రసాదరావు భవన్, 24-24-14, రజకవీధి,
దుర్గాపురం, విజయవాడ-520003.

ఫోన్ : 9494899322, 9490098022, e-mail :
karmikalokam@gmail.com,

సర్కులేషన్ వివరాలకు సంప్రదించాల్సిన ఫోన్ నెంబర్లు
9490098022, 9494899322

కొత్త చందాలు కట్టేవారు, పాత చందాలు పునరుద్ధరించుకొనే వారు మీరు కట్టే డబ్బును యూనియన్ బ్యాంక్ విజయవాడ పేరుతో పంపించండి.

Karmika Lokam A/c No. : 448802010000833
(IFSC UBIN0534641), Governarpet Branch, Vijayawada.

రచయితలకు సూచన

కార్మికలోకం వత్రికకు రచనలను ఆహ్వానిస్తున్నాము. కార్మికుల జీవితానికి సంబంధించిన కథలు, కవితలు, వాస్తవ జీవిత చిత్రణలు పంపించవచ్చును. కార్మికులను కదిలించే వాటికి ప్రాధాన్యత. రచనలను, వార్తలను పంపేవారు ప్రతి 20వ తేదీలోపు కార్మికలోకం మెయిల్ అడ్రెస్కు లేదా పోస్టల్ అడ్రెస్కు పంపించండి. తరువాత పంపే రచనలు ప్రచురించటం కష్టం.

- ఎడిటర్

“ప్రపంచంలో అనేక దేశాలలో ఎయిర్‌పోర్టులు నిర్మిస్తుంది, పెద్ద పెద్ద రోడ్లు వేస్తోంది భారతీయ కంపెనీలే. వాటిని పట్టించుకోకుండా ప్రైవేటు వ్యక్తుల వ్యాపార లావాదేవీల కోసం పాకులాడే సింగపూర్ కంపెనీల చుట్టూ తిరగడం దోచుకోవడానికే తప్ప మరొకటి కాదు. విదేశీ యాజమాన్యం చేతుల్లో ఉండే కంపెనీల ద్వారా మన అసెంబ్లీ నిర్మించుకోవడం నిజంగా సిగ్గుచేటు అయిన విషయం”

(రాజధాని నిర్మాణంపై బి.వి.రాఘవులు విమర్శ)

దొరికాడు దొంగ బాబా !!

డబ్బుల కట్టలు పూజలో పెడితే

రెండింతలో, మూడింతలో అవుతాయా ?

చెప్పినవాడు చెబితే చెప్పాడు .. పో !!

విన్నవాళ్ళకైనా కాస్త జ్ఞానం ఉండాలి కదా ?

సమరశీల, ఐక్య కార్మికోద్యమ నిర్మాణ బాటలో మరో మైలురాయిగా నిలిచిన సిఐటియు రాష్ట్ర మహాసభలు

- ఎం.వి.గృహర్

“కార్మికులు ఎక్కడ ఉంటే అక్కడంతా సిఐటియు ఉండాలి. కార్మికుల ప్రతి పోరాటంలో సిఐటియు పాత్ర వహించాలి. సంఘాలతో నిమిత్తం లేదు, పోరాడే ప్రతి కార్మికుడికి మద్దతుగా సిఐటియు నిలవాలి”. రాష్ట్రంలోని అశేషమైన కార్యకర్తలందరికీ సిఐటియు రాష్ట్ర మహాసభ ఇచ్చిన పిలుపు ఇది. రాబోవు కాలంలో రాష్ట్రంలోని మొత్తం కార్మిక వర్గాన్ని ఉద్యమాల ద్వారా కదిలించాలని, కార్మికుల ప్రధాన సమస్యలన్నింటిలో సిఐటియు జోక్యం చేసుకొని కలిసి వచ్చే కార్మిక సంఘాలన్నింటినీ కలుపుకొని ఐక్య ఉద్యమాలు చేపట్టాలని, కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కార్మికులపై చేస్తున్న దాడులను ప్రతిఘటించి సమరశీలంగా పోరాటాలు నిర్వహించాలని సిఐటియు రాష్ట్ర మహాసభ పిలుపునిచ్చింది.

జూన్ 26 నుంచి 29వ తేదీ వరకు రాష్ట్ర సిఐటియు మహాసభలు అత్యంత ఉత్సాహ పూరిత వాతావరణంలో విజయవాడ నగరంలో జరిగాయి. మహాసభ ప్రారంభ సూచికగా 26వ తేదీన కార్మిక మహా ప్రదర్శన రాష్ట్ర కార్మికోద్యమ చరిత్రలో అపూర్వంగా నిలిచిపోయేలా రాష్ట్రం నలుమూలల నుంచి తండోపతండాలుగా తరలివచ్చిన స్త్రీ, పురుష కార్మికులు, రెడ్ డ్రెస్సు వాలంటీర్లు, ప్రజా గాయకులు, కళాకారులు పెద్ద సంఖ్యలో ప్రదర్శన అగ్రభాగాన నడిచారు. వెనుకగా వేలాది మంది కార్మికులు తమ సమస్యలను నినదిస్తూ ప్రభుత్వ విధానాలను వ్యతిరేకిస్తూ భారీ ఎత్తున ప్రదర్శన నిర్వహించారు. సిఐటియు వెనకాల ఇంత మంది కార్మికులున్నారా అని బెజవాడ ప్రజలు ఆశ్చర్యపోయేలా ఈ ప్రదర్శన సాగింది. అనంతరం జరిగిన భారీ బహిరంగ సభలో త్రిపుర రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి మాణిక్ సర్కార్, సిఐటియు అఖిల భారత అధ్యక్షులు ఏ.కె. పద్మనాభన్, సిఐటియు రాష్ట్ర మాజీ కార్యదర్శి బి.వి. రాఘవులు గార్లు దేశంలోనూ, రాష్ట్రంలోనూ సమరశీలంగా పోరాడటకపోతే కార్మికులు తమ హక్కుల్ని కోల్పోవాల్సి ఉంటుందని, కార్మికులు, కార్మిక సంఘాలు సమైక్యంగా ఉద్యమాల ద్వారా ప్రభుత్వాల విధానాలను ఓడించాలని, ప్రస్తుత ఆర్థిక విధానాల స్థానంలో ప్రజానుకూల ఆర్థిక విధానాల అమలు కోసం పోరాడాలని రాష్ట్రంలోని సిఐటియు కార్యకర్తలకు, కార్మికులకు దిశానిర్దేశం

కార్యదర్శి నివేదిక ప్రవేశపెడుతున్న ఎం.వి.గృహర్

చేశారు. 27వ తేదీ ఉదయం 10 గంటలకు కార్మిక పోరాట యోధుడు, జీవితాంతం కష్టజీవుల సేవకు అంకితమైన సీనియర్ నాయకులు కామ్రేడ్ రుద్రరాజు సత్యనారాయణ రాజు (ఆర్.ఎస్) గారు అరుణ పతాకాన్ని ఆవిష్కరించిన తర్వాత రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా అన్ని జిల్లాల నుంచి వచ్చిన కార్మిక సంఘాలకు చెందిన 520 మంది పత్రినిధులతో మహాసభ ప్రారంభమైంది. గత మహాసభ నుండి ఇప్పటి వరకు అనువులు బాసిన వారికి జోహార్లు అర్పిస్తూ రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు కామ్రేడ్ అజయ్ కుమార్ సంతాప తీర్మానాన్ని ప్రవేశ పెట్టారు. సభకు అధ్యక్ష వర్గంగా కా॥పుణ్యవతి, సి.హెచ్.నర్సింగరావు, కా॥రామాంజనేయులు, కా॥డి.వి.కృష్ణ, కా॥జి.బేబిరాణి అధ్యక్షత వహించారు. కామ్రేడ్ ఏ.కే. పద్మనాభన్ మహాసభను ప్రారంభిస్తూ దేశంలో ఏనాడూ లేనంత తీవ్రమైన దాడి కార్మిక హక్కులపై జరుగుతోందని, కార్పొరేట్లకు లొంగిపోయిన పాలక వర్గాలను కార్మికుల హక్కులను కుదిస్తున్నాయని సరళీకృత ఆర్థిక విధానాల అమలు కోసం కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చేస్తున్న దాడులను ప్రతిఘటించే ఐక్య ఉద్యమాలకు కార్మిక సంఘాలు సిద్ధం కావాలని పిలుపునిచ్చారు. రాష్ట్రంలోని వివిధ తరగతుల కార్మికుల సమస్యలపై ప్రత్యేకించి రూ. 18,000 కనీస వేతనం, అందరికీ పిఎఫ్, ఈఎస్ఐ, పెన్షన్లతోపాటుగా అంగన్ వాడీల పెరిగిన వేతనాల అమలు, ఆశాలకు, మధ్యాహ్న భోజనం, యానిమేటర్లు తదితర స్కీం వర్కర్లకు కనీస వేతనం అమలు జరిపేలోగా నెలకు

రూ. 5,000 వేతనం, విఆర్ఎల్ రెగ్యులరైజేషన్, కాంట్రాక్టు ఔట్సోర్సింగ్ కార్మికులకు పిఆర్సి అమలు తదితర సమస్యలపై ఐక్య ఉద్యమానికి మహాసభ పిలుపునిచ్చే తీర్మానాన్ని సిఐటియు రోష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ప్రతిపాదించారు. ఈ మహాసభకు హాజరైన ఎపిఎన్జిఓ అధ్యక్షులు అశోక్బాబు గారు, ఏఐటియుసి ప్రధాన కార్యదర్శి ఓబులేసు గారు, ఐఎన్టియుసి ప్రధాన కార్యదర్శి క్రాంతికుమార్ గారు, వైఎస్ఆర్ టియు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు గౌతంరెడ్డి గార్లు మాట్లాడుతూ ఐక్య ఉద్యమాల పట్ల సానుకూలంగా స్పందిస్తూ సౌహార్ద్ర సందేశాలను అందించారు. అంతకుముందే హెచ్ఎంఎస్ నాయకులు శంకర్ రావు గారు ప్రతినిధుల సభకు హాజరై అభినందనలు తెలిపారు. టియు సిసి తరపున సుందరరామరాజు గారు మహాసభను అభినందిస్తూ సౌహార్ద్ర సందేశం పంపారు.

మహాసభకు విచ్చేసిన తెలంగాణ సిఐటియు కమిటీ కార్యదర్శి కామ్రేడ్ సాయిబాబు గారు ఉభయ రాష్ట్రాల కార్మికులు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు ఒకే విధంగా ఉన్నాయని, పరస్పర సహకారంతో వీటికి వ్యతిరేకంగా ఉద్యమిద్దామని పిలుపునిచ్చారు.

కొత్త రాష్ట్రంలో గత రెండు సంవత్సరాలుగా సాగిన కార్మిక పోరాటాలను, వాటి అనుభవాలను వివరిస్తూ సాధించిన విజయాలను శ్లాఘిస్తూ, ఉద్యమంలో ఉన్న బలహీనతలను ఎత్తిచూపారు. భవిష్యత్ ఉద్యమాల రూపకల్పన, సంఘ నిర్మాణాన్ని మరింత సంఘటితం చేసుకోవడంపై శ్రద్ధ, రాష్ట్ర మంతటా విస్తృతంగా కృషి చేయడం, తద్వారా కొత్త రంగాలకు విస్తరణ తదితర అంశాలపై వివరిస్తూ కార్యదర్శి నివేదికను ప్రవేశపెట్టారు. అనంతరం రెండు రోజులు రాష్ట్రంలోని వివిధ కార్మిక సంఘాల నుంచి, రాష్ట్ర రంగాల నుంచి వచ్చిన 52 మంది ప్రతినిధులు చర్చల్లో పాల్గొని తమ అనుభవాలను వివరించడంతోపాటుగా ఉద్యమంలో ఉన్న బలహీనతలను అధిగమిస్తామని, రాబోవు కాలంలో అసంఘటితరంగంలోని విస్తారమైన కార్మిక వర్గాన్ని సంఘాల్లో చేర్చించి పోరాటాల్లో ముందుంటామని మహాసభకు

వాగ్దానం చేశారు. కార్యదర్శి నివేదికలో ఉన్న అంశాలను బలపర్చారు. రాష్ట్రంలో ప్రస్తుతం ఉన్న ప్రభుత్వం కార్మిక వర్గాన్ని పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేస్తోందని, సరళీకృత ఆర్థిక విధానాలను వేగంగా అమలు చేయడానికై పెట్టుబడిదారులకేమో అనేక రాయితీలు ప్రకటిస్తూ, కార్మికుల సంక్షేమానికై ఏ మాత్రమూ శ్రద్ధ తీసుకోవడం లేదని, అంతేగాక కార్మికుల న్యాయమైన ఆందోళనలను అణచివేయడానికి తీవ్రమైన నిర్బంధాన్ని ప్రయోగిస్తోందని చర్చల అనంతరం మహాసభ అభిప్రాయపడింది.

కార్యదర్శి నివేదికను ఆమోదించడంతోపాటు రాష్ట్రంలోని కనీస వేతనాల సమస్యలపై పెద్ద ఎత్తున ప్రచార ఉద్యమాన్ని తీసుకోవాలని ప్రతి కార్మికుడిని స్వయంగా కలిసి కనీస వేతనం రూ. 18,000 సాధించడం కోసం పోరాడేలా చైతన్య పర్చాలి. అసంఘటితరంగ కార్మికుల కోసం సమగ్ర చట్టాన్ని తీసుకురావడం కొరకు ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తెస్తూ జూలై, ఆగస్టు మాసాల్లో విస్తృతమైన ప్రచార ఆందోళన కార్యక్రమాల ద్వారా కార్మిక వర్గంలోకి చొచ్చుకుపోవాలని, దీనికి పరాకాష్టగా సెప్టెంబర్ 2 దేశ వ్యాప్త సార్వత్రిక సమ్మెను విజయవంతం చేయడానికై కార్మికులందరినీ కదిలించాలి. గత సమ్మె కంటే రెట్టింపు సంఖ్యలో కార్మికులు రాబోవు సమ్మెలో పాల్గొనేలా ఇప్పటి నుంచే ప్రయత్నాలు చేయాలని మహాసభ పిలుపునిచ్చింది.

మహాసభలో “ఐక్య పోరాటాలకు పిలుపు” అనే ప్రధాన తీర్మానంతోపాటుగా 36 ఇతర తీర్మానాలను ప్రవేశపెట్టగా మహాసభ ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించింది. రాబోవు కాలంలో సిఐటియును మరింత ఉన్నత స్థాయి పోరాటాలతో ముందుకుతీసుకెళ్లే లక్ష్యంతో పారిశ్రామిక నగరం విశాఖకు చెందిన సీనియర్ కార్మిక నాయకుడు సి. హెచ్.నర్సింగరావును అధ్యక్షుడిగాను, ఎం.ఏ. గూర్ గారిని ప్రధాన కార్యదర్శిగాను, మొత్తం 19 మందిని ఆఫీసు బేరర్లు, 99 మంది వర్కింగ్ కమిటీ సభ్యులు, 149 మంది కౌన్సిల్ సభ్యులను మహాసభ ఏకగ్రీవంగా ఎన్నుకుంది. ఈ మహాసభకు హాజరైన అఖిల భారత కార్యదర్శి డాక్టర్ హేమలత ముగింపు ప్రసంగం చేస్తూ శ్రామిక వర్గ మహిళల హక్కుల కోసం చైతన్యయుతంగా సిఐటియు పోరాడాలని, ఏ పార్టీ అధికారంలో ఉన్నా సరళీకృత ఆర్థిక విధానాలను అమలు జరుపుతున్నందున, ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మిక వర్గాన్ని చైతన్యవంతం చేయాలని, కార్పొరేట్ శక్తులు, బహుళజాతి కంపెనీల ఒత్తిళ్లతో కార్మిక చట్టాల్లో చేయబోతున్న మార్పులను ఓడించకపోతే కార్మిక వర్గం బానిసలుగా మారాల్సి ఉంటుందని హెచ్చరిస్తూ దీనికై ఐక్యంగా ఉద్యమాలు తీవ్రతరం చేయాలని పిలుపునిచ్చారు. ప్రజా కళాకారుల అంతర్జాతీయ గీతంతో ప్రతినిధుల ఉత్తేజకర నినాదాల మధ్య మహాసభ ముగిసింది.

రాష్ట్రంలో కార్మిక సమస్యల పరిష్కారానికై ఐక్య ఉద్యమాలకు సిద్ధం కావాలి

రాష్ట్రంలో దీర్ఘకాలంగా కార్మిక సమస్యలు నిర్లక్ష్యం చేయబడుతున్నాయి. ఉద్దేశపూర్వకంగానే నేటి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కార్మిక సమస్యలను నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నది. రాష్ట్రంలో కనీస వేతనాలను ఎప్పటికప్పుడు పెరుగుతున్న ధరలకు అనుగుణంగా సవరించడం ప్రభుత్వ చట్టబద్ధమైన బాధ్యత. సుమారు 50 లక్షల మంది కార్మికులకు ప్రయోజనాలకు చేకూర్చే ఈ సవరణలను రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఉద్దేశపూర్వకంగానే తొక్కి పెడుతున్నది. అత్యధిక షెడ్యూల్స్ లో వేతన సవరణ జరగవల్సి ఉన్నది. 10-12 సం॥ల క్రిందటి వేతనాలతో కార్మికులు పని చేయవల్సి వస్తున్నది. ఆంధ్రరాష్ట్రంలో అధికారులు యజమానులకు అనుగుణంగా అంకెల గారడీ చేసి కరువు భత్యం పొయింట్లు సవరించకుండా తీవ్రంగా అన్యాయం చేస్తున్నారు. నేటి ధరలు, ద్రవ్యోల్బణం దృష్టిలో పెట్టుకొని ఈ షెడ్యూల్స్ ను సవరించాలని ఈ ప్రభుత్వం వచ్చిన నాటి నుండి కోరుతున్నప్పటికీ కార్మిక శాఖ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం స్పందించడం లేదు. నెలకు కనీసం 500 కోట్లు కార్మికులు నష్టపోతున్నారు.

రాష్ట్రంలోని భవన నిర్మాణం, మురా, ఆటో, ప్రైవేట్ ట్రాన్స్ పోర్టు, గృహపరిశ్రమలు, హాకర్లు మరియు కాంట్రాక్టు & ఔట్ సోర్సింగ్ తదితర అసంఘటిత రంగ కార్మికులందరికీ ప్రావిడెంట్ ఫండ్, ఇఎస్ ఐ, పెన్షన్లను చట్టబద్ధ హక్కుగా గుర్తిస్తూ వారి సంక్షేమానికి సమగ్ర చట్టాన్ని చేయాలని ఎంతో కాలంగా కార్మిక వర్గం కోరుతున్నది. ప్రభుత్వాలు ఇంత వరకు స్పందించడం లేదు. ఈ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వచ్చిన నాటి నుండి భవన నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమ నిధిని ఆ కార్మికుల ప్రయోజనాలకు కాకుండా తమ రాజకీయ ప్రచారానికి, వివిధ సంక్షేమ పథకాల అమలుకు మళ్ళిస్తున్నారు. ఇది సుప్రీంకోర్టు చేసిన సూచనలకు విరుద్ధం.

అంతే కాకుండా ఇటీవల ప్రభుత్వం ప్రకటించిన బీమా పథకంలో కూడా కార్మికులు ప్రమాదాలలో చనిపోతేనే తప్ప బ్రతికుంటే పెద్దగా సహాయం చేసే అంశాలు లేవు. తీవ్రంగా గాయపడి ఆసుపత్రి పాలైన సహాయం పెద్దగా ఉండదు. కేంద్ర ప్రభుత్వ పథకానికి తమ పేరు పెట్టుకొని పెద్ద ఎత్తున పబ్లిసిటీ ఇస్తూ కార్మికులకు గొప్ప ప్రయోజనం కలగబోతున్నదని భ్రమ కల్పించడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పని చేస్తున్నది తప్ప నిజంగా ప్రమాదాల్లో గాయపడిన లేదా చనిపోయిన కార్మికులకు సహాయం చేయాలని చిత్తశుద్ధితో కాదు.

రాష్ట్రంలో కార్మిక సంఘాలపై తీవ్రమైన నిర్బంధాన్ని ఈ

ప్రభుత్వం విధిస్తున్నది. కార్మిక చట్టాలను అమలు చేయాల్సిన బాధ్యతను నుంచి తప్పుకుంటున్నది. జిల్లాల్లో ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్ని పెట్టుబడిదారులకు, పారిశ్రామిక యజమానులకు సేవ చేసేలా ఆదేశాలిస్తున్నది. చిరుద్యోగులు, స్కీం వర్కర్లు చేసే ఆందోళనలను అణిచివేయడమే లక్ష్యంగా రాజ్య పాలన సాగుతున్నది. అంగన్ వాడీ, ఆశా, మధ్యాహ్నభోజనం, ఔట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగులు ఏ చిన్న ఆందోళన చేసినా పోలీసులు విరుచుకుపడుతున్నారు. తప్పుడు కేసులు పెడుతున్నారు. ధర్నాలు చేస్తే ఉద్యోగాల నుండి తొలగించండి అనే ప్రభుత్వ ఆదేశాలను చూస్తేనే ఈ ప్రభుత్వం ఏ దిశగా పయనిస్తున్నదో అర్థమవుతోంది. అంతేకాక యూనియన్లను పెట్టుకోవడమే నేరంగా భావించి వ్యవహరిస్తున్నది.

అనంతపురం జిల్లా పరిగి వద్ద రావ్ తాల్ సైన్ సెస్ పరిశ్రమలో యూనియన్ పెట్టుకున్నందుకు 183 మంది కార్మికుల్ని సామూహికంగా తొలగిస్తే, సంవత్సరకాలంగా కార్మికులు ఆందోళన చేస్తున్నా ప్రభుత్వం పట్టించుకోవడం లేదు. ముఖ్యమంత్రికి మొర పెట్టుకోవడానికి ఆయన సభకు వస్తే పాలక పార్టీ నాయకులు, యజమాని గూండాలు కలిసి పోలీసులు సమక్షంలోనే దాడులు చేస్తున్నా పోలీసులు పట్టించుకోకపోవడాన్ని బట్టే చట్టం యజమానులకు చుట్టంగా ఈ రాష్ట్రంలో ఎట్లా మారినదో అర్థం చేసుకోవాలి. శ్రీకాళహస్తి వద్ద గల ల్యాన్ కో పరిశ్రమలో యజమాని చెప్పినట్టుగా అగ్రిమెంట్లు చేయని నేరానికి వివిధ రిజిస్టర్ ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకులను అకారణంగా యాజమాన్యం తొలగించింది.

కార్మికశాఖ వద్ద కన్ సిలియేషన్ ఇంకా పెండింగ్ లో ఉండగానే ఈ చట్ట వ్యతిరేక చర్యలకు మేనేజ్ మెంట్ సిద్ధపడినా యాజమాన్యంపై ఏ చర్య తీసుకోవడానికి కార్మిక శాఖ, ప్రభుత్వ యంత్రాంగం మొత్తం యాజమాన్యం కనుసన్నల్లో ఉంటూ కార్మిక నిరసనను అణిచివేస్తున్నారు. బ్రాండిక్స్ కార్మికులకు వేతనాలను పెంచడానికి యాజమాన్య ప్రతినిధి సిద్ధ పడినా ప్రభుత్వమే అడ్డుకొని పోలీసుల ద్వారా ఆ ఉద్యమాన్ని అణిచివేయించింది. కార్మికులు ప్రైవేట్ పరిశ్రమలలో ప్రమాదాలలో చనిపోయినా నష్ట పరిహారం 5 లక్షలకు మించి ఇవ్వరాదని కార్మిక సంఘాలు ఆందోళన చేస్తే ఉక్కుపాదంతో అణిచివేయాలని ముఖ్యమంత్రిగారే స్వయంగా పోలీసు అధికారులను బహిరంగంగా ఆదేశించారు.

కార్మిక సమస్యలపై ముఖ్యమంత్రిగారితో కలిసి వినతిపత్రం

ఇవ్వాలని కార్మిక సంఘాలన్నీ కలిసి ప్రయత్నించినా ఈ రెండు సంవత్సరాల్లో ఒక్కసారి కూడా కార్మిక నాయకులతో కలవడానికి ముఖ్యమంత్రి గారు అంగీకరించలేదు. రోజూ గంటల తరబడి పెట్టుబడి దారులతో సమావేశం అవడానికి ముఖ్యమంత్రిగారికి సమయం ఉంటుంది. కార్మిక సంఘాలతో కలవడానికి ఆయనకు సమయం దొరకదు. ఆయన అడుగుజాడల్లో నడుస్తూ కార్మిక శాఖా మంత్రి కూడా ఇదే సాంప్రదాయాన్ని పాటిస్తున్నారు. ఏ కార్మిక సంఘంతోనూ చర్చించకుండానే చట్టాల్ని సవరించి, కార్మికుల హక్కులను కుదించి నిర్బంధంగా పని చేయించే విధంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 5 కార్మిక చట్టాల్లో మార్పులు చేసింది.

రాష్ట్రంలో పారిశ్రామికీకరణ జరగాలంటే కార్మికులు తమ హక్కులను వదులుకోవాలని రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి భావిస్తున్నారు. అభివృద్ధి జరగాలంటే ప్రజలు త్యాగం చేయాలని మాటిమాటికి చెబుతున్నారు. అభివృద్ధి అంటే ప్రజల జీవన ప్రమాణాల అభివృద్ధి, కార్మికుల, ఉద్యోగుల కొనుగోలు శక్తి పెరగడం, సామాన్య ప్రజలకు మౌలిక వసతులు, నాణ్యమైన విద్య, వైద్యం కల్పించడంగా సిఐటియు భావిస్తున్నది. అభివృద్ధి పేరుతో ప్రజల హక్కులను హరించడం కార్మికుల ఉద్యమాలను అణిచివేయడం పెట్టుబడిదారులకు, ధనవంతులకు మాత్రమే రాయితీలు ఇవ్వడం కూడా ముఖ్యమంత్రిగారు గుర్తించాలని మహాసభ డిమాండ్ చేస్తున్నది. అభివృద్ధి పేరుతో కార్మిక సంఘాలను, ఉద్యమాలను అణిచి వేయాలనుకుంటే కార్మికులు మరింత పట్టుదలతో తిరగబడతారని హెచ్చరిస్తుంది. కార్మికుల భాగస్వామ్యం లేకుండా ఎలాంటి అభివృద్ధి సాధించడం అసంభవం, అభివృద్ధి ఫలాలు సామాన్య ప్రజలకు, కార్మికులకు దక్కేలా చర్యలు తీసుకోవాల్సిన బాధ్యత ప్రభుత్వానిదే.

ఈ పరిస్థితుల్లో రాష్ట్రంలోని కార్మిక సమస్యలు పరిష్కరించడానికి, ప్రభుత్వంపై వత్తిడి తేవడానికి అవసరమైన ప్రత్యక్ష కార్యాచరణకు కార్మికవర్గం పూనుకోనిదే సమస్యలు పరిష్కారం కావని సిఐటియు భావిస్తున్నది. ఇది ఏదో ఒక సంఘానికో, ఒక తరగతికో సంబంధించిన సమస్య కాదు. మొత్తం కార్మిక వర్గం భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన సమస్య. మెరుగైన జీవితాన్ని సాధించుకోవడం కార్మికుల రాజ్యాంగ బద్ధమైన హక్కు. ఈ హక్కును కాపాడుకోవడానికి ఈ క్రింది సమస్యలు పరిష్కారం చేసుకోవడానికి ఐక్య ఉద్యమాలకు పూనుకోవాలని సిఐటియు మహాసభ పిలుపునిస్తుంది. కార్మిక హక్కులకోసం సాగే ఈ మహాయజ్ఞంలో కలిసి రావాలని సిఐటియు మహాసభ సోదర సంఘాలకు, నాయకులకు సవినయంగా విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది.

కార్మిక సంఘాలతో తక్షణం సంప్రదింపులు జరిపి ఈ

క్రింది తెలిపిన సమస్యలను కార్మికులకు అనుకూలంగా పరిష్కరించాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని 14వ మహాసభ డిమాండ్ చేస్తున్నది.

డిమాండ్స్:

1. కార్మిక సంఘాలతో ప్రభుత్వం తక్షణం రాష్ట్ర స్థాయి సమావేశం నిర్వహించి సమస్యలపై చర్చించాలి.
2. రాష్ట్రంలో కార్మికులందరికీ 18 వేలు కనీస వేతనంగా నిర్ణయిస్తూ కార్మికశాఖ చేత దీన్ని ఖచ్చితంగా అమలు జరిపించేలా చర్యలు తీసుకోవాలి.
3. కనీస వేతనాల షెడ్యూల్డ్లో ఉన్న అన్ని తరగతుల వేతనాలను సవరించడానికి కనీస వేతనాల సలహాబోర్డును తక్షణం నియమించాలి. అన్ని కార్మిక సంఘాల ప్రతినిధులను సభ్యులుగా నియమించాలి.
4. అసంఘటిత రంగ కార్మికులకు ఉద్యోగ భద్రత, పిఎఫ్, ఇఎస్ఐ, పెన్షన్లను హక్కుగా కల్పిస్తూ వారి సంక్షేమానికి సమగ్ర చట్టాన్ని చేయాలి.
5. భవన నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమ నిధిని ఆ కార్మికుల ప్రయోజనాలకే ఉపయోగించాలి. చనిపోయిన వారికే కాకుండా గాయపడిన కార్మికులందరికీ మెరుగైన వైద్యం చేయించడాన్ని పథకంలో చేర్చాలి. ఇప్పటికీ ప్రభుత్వం మళ్ళించిన నిధులను బోర్డుకు చెల్లించాలి.
6. ముఠా కార్మికులు, ప్రైవేట్ ట్రాన్స్‌పోర్టు కార్మికులు, ఆటో, తదితర రంగాలకు ప్రత్యేక సంక్షేమ నిధిని ఏర్పాటు చేయాలి. ఆటో కార్మికులకు డ్రైవింగ్ లైసెన్స్‌లను మంజూరు చేయడానికి అవసరమైన విద్యార్హత తగ్గించాలి.
7. కొత్తగా వస్తున్న పరిశ్రమలలో స్థానికులకే ఉద్యోగ అవకాశాలు కల్పించాలి. స్థానికుల్లో అర్హత ఉన్నవారు దొరకనప్పుడే స్థానికేతరులను నియమించుకోవాలి. వలస కార్మికుల చట్టాన్ని ఖచ్చితంగా అమలు చేయాలి.
8. కార్మిక శాఖల్లో ప్రస్తుతం వున్న ఖాళీలన్నింటిని భర్తీ చేయాలి. కార్మిక చట్టాల్ని, కనీస వేతనాలను ఖచ్చితంగా అమలు చేసేలా స్పష్టమైన ఆదేశాలను ఇచ్చి అమలు చేయించాలి.
9. స్కీం వర్కర్లందరికీ వేతనాలు పెంచాలి. ప్రభుత్వ శాఖల్లోని కాంట్రాక్టు, క్యాపిటల్ తదితర ఉద్యోగులందరికీ సమాన పనికి సమాన వేతనం అమలు చేయాలి. రెగ్యులరైజ్ చేయాలి.
10. వేగంగా విస్తరిస్తున్న ప్రైవేటు సేవా రంగంలోని అన్ని రకాల ఉద్యోగులకు కనీస వేతనం అమలు చేయాలి. ఉద్యోగ భద్రత కల్పించాలి.

కాంట్రాక్టు కార్మికులను పర్మినెంట్ చేయాలి

- సి.హెచ్.నరసింగరావు

అబ్బ ! కాంట్రాక్టు కార్మికులను పర్మినెంట్ చేయడమా? ఇది సాధ్యమా? అని నేడు కాంట్రాక్టు కార్మికులే అనుమానాలు వ్యక్తపరుస్తున్నారు. కాని ఇది సాధ్యం అని కాంట్రాక్టు లేబర్ (రెగ్యులరైజేషన్ & ఎబాలిషన్) చట్టం 1970 స్పష్టంగా చెబుతున్నది. దీనికి అనుకూలంగా 2000 సంవత్సరం వరకు అనేక సుప్రిం కోర్టు తీర్పులు వున్నాయి. యాజమాన్యాలు కాంట్రాక్టు కార్మికులను పర్మినెంట్ చేయడానికి నిరాకరించినా సుప్రిం కోర్టు మొట్టికాయలు వేసి యాజమాన్యాలతో కాంట్రాక్టు కార్మికులను పర్మినెంట్ చేయించింది. హైదరాబాద్ లోను, విశాఖపట్నంలోను అనేక ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమల్లో అమలు జరిగింది. విశాఖలోని హిందూస్థాన్ పెట్రోలియం, హిందూస్థాన్ జింక్, బిహెచ్పివిలో పర్మినెంట్ అయిన కాంట్రాక్టు కార్మికులు నేటికీ పర్మినెంట్ ఉద్యోగాల్లో కొనసాగుతున్నారు.

ప్రపంచీకరణ విధానాల ప్రభావంతో కాంట్రాక్టు కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా 2000 సంవత్సరం నుంచి కాంట్రాక్టు, జెట్ సోర్సింగ్ విధానాన్ని బలపరుస్తూ తీర్పులు వెలువడ్డాయి. ప్రభుత్వ విధానాలకు అనుకూలంగా ఉన్నత న్యాయస్థానాలు వంతపాడడం జరుగుతున్నది. పెట్టుబడిదారులకు లాభాలు ఎక్కువ వచ్చే విధంగా ప్రభుత్వాలు కాంట్రాక్టు లేబర్ విధానాన్ని బలపరుస్తున్నాయి. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో చంద్రబాబు గారు పర్మినెంట్ విధానానికి వ్యతిరేకంగా 2003లో ఆయన రచించిన 10 కమాండ్ మెంట్స్ పుస్తకంలో ఒక సిద్ధాంతం చెప్పారు. పర్మినెంట్ ఉద్యోగులు పనిచేయరు. పర్మినెంట్ వద్దు. కాంట్రాక్టు పద్ధతి ముద్దు అనేది ఈయన విధానం. ఆదర్శవంతమైన యాజమాన్యం (మోడల్ ఎంప్లాయర్)గా ఉండవలసిన కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రైవేట్ యాజమాన్యాలతో తప్పుడు విధానాల్లో పోటీపడుతున్నాయి. ప్రపంచంలో సోషలిస్టు దేశాల్లో “చైనా, క్యూబా” వగైరాలలో నూరుశాతం పర్మినెంట్ ఉద్యోగుల విధానం కొనసాగుతున్నది. ప్రపంచీకరణ అమలు జరిగిన అమెరికా, యూరప్ ఖండాల్లో కూడా అత్యధిక భాగం పర్మినెంట్ ఉద్యోగుల విధానం కొనసాగుతున్నది. కాని మన దేశంలో చీప్ లేబర్ విధానాన్ని అమలు చేయడం దుర్మార్గం. విదేశీ కంపెనీలకు భారతదేశంలో కారుచౌకగా కార్మికులు దొరుకుతారని, విదేశీ కంపెనీలు బాగా లాభాలు ఆర్జించవచ్చని వారిని ఆహ్వానించే విధానం దేశ ప్రజానీకానికి వ్యతిరేకమైన విధానం. కార్మివర్గం ఐక్యంగా ఈ విధానాలను త్రిప్పికొట్టాలి.

1970 నుంచి ఉన్నత న్యాయస్థానాలు వివిధ సందర్భాల్లో ఇచ్చిన తీర్పులు పరిశీలిద్దాం :

1) కాంట్రాక్టు లేబర్ (రెగ్యులరైజేషన్ & ఎబాలిషన్) సిఎల్(ఆర్&ఎ) చట్టం 1970 అమల్లోకి వచ్చే వరకు శాశ్వత స్వభావం కలిగిన కాంట్రాక్టు కార్మికులను పారిశ్రామిక ట్రెజునరీ ద్వారా పర్మినెంట్

చేయబడ్డారు. కాని సిఎల్ (ఆర్&ఎ) చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన తరువాత కాంట్రాక్టు కార్మికులను పర్మినెంట్ చేసే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు ఈ చట్టం ద్వారా సంక్రమించింది. ఆ విధంగానే బిహెచ్ఇఎల్ వర్క్ మన్ అసోసియేషన్ Vs యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా, దేనా నాథ్ మరియు ఇతరులు Vs నేషనల్ ఫెర్టిలైజర్స్ మరియు ఇతరులు అనే కేసుల్లో 1992లో ప్రభుత్వాల ద్వారా కాంట్రాక్టు కార్మికులను పర్మినెంట్ చేయడం జరిగింది.

2) కాంట్రాక్టు పద్ధతి అమల్లో వున్న ప్రతి పరిశ్రమలోను కాంట్రాక్టరు విధిగా రిజిస్ట్రేషన్ చేయించుకొని కాంట్రాక్టు లైసెన్స్ పొంది వుండాలి. లేనియడల కాంట్రాక్టు కార్మికులు కూడా నేరుగా యాజమాన్యం యొక్క ఉద్యోగులుగా పరిగణించబడతారు. 1985 బెస్ట్ అండ్ క్రాంప్టన్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, 1987 ఫుడ్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా లోడింగ్ & అన్లోడింగ్ వర్కర్స్ యూనియన్, 1990 యునైటెడ్ లేబర్ యూనియన్ Vs యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా కేసుల్లో కాంట్రాక్టు కార్మికులకు అనుకూలంగా తీర్పులు వెలువడ్డాయి.

3) కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం శాశ్వత స్వభావం కలిగిన పనులలో పనిచేస్తున్న కాంట్రాక్టు విధానాన్ని సిఎల్(ఆర్&ఎ) చట్టం 1970 సెక్షన్ 10(ఎ) ప్రకారం రద్దు చేయవచ్చు. ఆ విధంగా పర్మినెంట్ పనులు చేస్తున్న కాంట్రాక్టు కార్మికులను ఆటోమేటిక్ గా పర్మినెంట్ చేయాలని సుప్రిం కోర్టు తీర్పు ఇచ్చింది. ఎయిర్ ఇండియా స్టాట్యూటరీ కార్పొరేషన్ మరియు ఇతరులు Vs యునైటెడ్ లేబర్ యూనియన్ మరియు ఇతరులు అనే తీర్పు 1997లో వెలువడింది.

4) సిఎల్(ఆర్&ఎ) చట్టం 1970 సెక్షన్ 10(ఎ) ప్రకారం శాశ్వతమైన పనులు చేస్తున్న కాంట్రాక్టు కార్మిక విధానాన్ని రద్దు చేయాలని మాత్రమే చట్టంలో చెప్పబడింది. కాని కాంట్రాక్టు విధానం రద్దు అయినచోట పనిచేస్తున్న కాంట్రాక్టు కార్మికులను ఆటోమేటిక్ గా పర్మినెంట్ చేయాలని చట్టంలో లేదు. కనుక పర్మినెంట్ చేయనక్కరలేదు. అనే తీర్పు సుప్రిం కోర్టు బెంచ్ 2001లో ఇచ్చింది.

ఆటోమేటిక్ గా పర్మినెంట్ చేయవచ్చుననే తీర్పుకు భిన్నంగా సుప్రిం కోర్టు రాజ్యాంగ బెంచ్ ఈ తీర్పు ఇవ్వడం కాంట్రాక్టు కార్మికులకు ఉరితాడుగా మారింది. 2001 నుంచి కాంట్రాక్టు కార్మికులను రెగ్యులరైజ్ చేయకుండా వుండే తీర్పులు రావడం కార్మికులకు తీరని అన్యాయం. యధారాజా తథా న్యాయస్థానాలు అన్న విధంగా అత్యున్నత న్యాయస్థానాలు కూడా ప్రభుత్వ విధానాలకు తాళం వేసే విధంగా మారాయి. సుప్రిం కోర్టు బెంచ్ లాంటి అత్యున్నత న్యాయస్థానాలే కార్మికవర్గానికి వ్యతిరేకంగా వున్నప్పుడు కార్మికులకు పోరాటం తప్పు మరో మార్గం ఏముంది? కోట్లాది మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులు తమపై దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా పోరాడినప్పుడు వారికి న్యాయం చేకూరుతుంది.

సిఐటియు 14వ రాష్ట్ర మహాసభ బహిరంగ సభలో

శ్రామిక వర్గ సమైక్య ప్రతిఘటనకు వక్తల పిలుపు

రాజధాని నగరం రెడ్ డ్రస్ కార్మికులతో ఎరుపెక్కింది. కార్మిక హక్కులు హరిస్తే సహించేది లేదని కార్మిక వర్గం గర్జించింది. రాష్ట్ర నలుమూలల నుండి అశేషంగా పాల్గొన్న శ్రామికులు తుమ్మలపల్లి కళాక్షేత్రం నుంచి 2.00 గం||లకు విజయవాడ పుర వీధులలో కదం తొక్కుతూ బి.ఆర్.టి.ఎస్ రోడ్డులోని బహిరంగ సభకు చేరుకున్నారు. సిఐటియు రాష్ట్ర అధ్యక్షులరాలు పుణ్యవతి అధ్యక్షతన జరిగిన బహిరంగ సభలో త్రిపుర ముఖ్యమంత్రి మాణిక్ సర్కార్ ప్రసంగిస్తూ కేంద్రంలో రెండేళ్ళ అధికారంలో ఉన్న మోడీ ప్రభుత్వం కార్మికులు, రైతులు, గిరిజనులు, ఇతర శ్రామిక ప్రజల హక్కులపై దాడులను తీవ్రతరం చేస్తూ కార్పొరేట్ల కోసం కార్మిక చట్టాలను మార్చేస్తున్నారు. మరో ప్రక్క తన మతతత్వ విధానాలతో శ్రామికులను చీల్చేందుకు ప్రయత్నిస్తోంది. ఈ విధానాలను కార్మికులు త్రిప్పి కొట్టాలని మాణిక్ సర్కార్ పిలుపునిచ్చారు.

కేంద్ర ప్రభుత్వం పూర్తిగా విదేశీ, స్వదేశీ పెట్టుబడుదారులకు అనుకూలంగా చట్టాలు చేస్తూ, లక్షల కోట్లు రాయితీలు కల్పిస్తున్నారు. గత బడ్జెట్లో 5 లక్షల కోట్లపైన కోటిశ్వర్వులకు రాయితీలు ప్రకటించారు. ఎన్నికల సమయంలో అవినీతిని నిర్మూలిస్తాము. నల్లడబ్బును బయటికి తీస్తామని హామీలిచ్చిన బిజెపి ప్రభుత్వం దాని ఊసే ఎత్తకపోగా అవినీతి పరులు, పన్నుఎగవేత దారులకు రక్షణగా నిలుస్తోందని చెప్పారు. ఈ కాలంలో వేల కోట్ల రూపాయలు కుంభకోణాలు వెలుగులోకి వచ్చాయని వీటిపై మోడీ నోరెత్తడం లేదు. కీలకమైన గ్రామీణభివృద్ధి, వ్యవసాయం తాగునీరు, విద్య, వైద్యం, సంక్షేమం, ఉపాధి హామీ మొదలైన వాటికి బడ్జెట్లో కోత పెట్టింది. కీలకమైన ఇన్సూరెన్స్, బ్యాంకింగ్, ఉన్నత విద్య, వైద్యం, రైల్వే వంటి రంగాల్లో ప్రైవేటీకరణ వేగంగా అమలు చేస్తూ, మరో ప్రక్క ఆయా రంగాల్లో 100 శాతం ఎఫ్డిఐలకు తలుపులు బార్లా తెరిచింది. కేంద్ర విధానాల వలన దేశంలో చిన్న మధ్య తరహా పరిశ్రమలు మూతపడుతున్నాయని, ఉత్పత్తి ఎగుమతులు తగ్గిపోతున్నాయని దీనివలన ఉపాధి తగ్గుతోంది. దేశంలో 18 శాతం 30 ఏళ్ళ మధ్యలో వున్న యువతలు 20 కోట్ల మంది నిరుద్యోగులుగా ఉన్నారు.

సిఐటియు జాతీయఅధ్యక్షులు ఎ.కె.పద్మనాభన్, జాతీయ

కార్యదర్శి కె.హేమలత ప్రసంగిస్తూ కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను యుపిఎ ప్రభుత్వం కంటే ఎన్డిఎ ప్రభుత్వం వేగంగా అమలు చేస్తుంది. స్వర్ణాంధ్రప్రదేశ్ పేరుతో ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబు కార్మికులపై నిర్బంధాన్ని అమలు చేస్తూ, కార్మికులకు జీతాలు పెంచొద్దని పరిశ్రమలు యజమానులకు సూచనలు ఇస్తున్నారు. మోడీ గవర్నమెంట్ అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత సెప్టెంబర్ 2న దేశ వ్యాప్త సమ్మెకు రెండోసారి సిద్ధమవుతున్నారు. జూలై 11న ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల్లో పనిచేసే ఉద్యోగులు సమ్మెకు పిలుపునిచ్చారు. ఆర్థిక సంస్కరణలు అమలు అవుతున్న ఈ కాలంలో కార్మిక, కర్షక పరిస్థితులు మరింతగా దిగజారాయి. కార్మికులకు కనీస వేతనాలు అమలు చేయని ప్రభుత్వం ఎం.పిలకు ఎం.ఎల్.ఏ, మంత్రులకు భారీగా వేతనాలు పెంచారు. కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులు పర్మినెంట్ ఉద్యోగులతో సమానంగా పనిచేస్తున్నా ఇచ్చే వేతనాల్లో భారీగా వ్యత్యాసం ఉంటున్నది. దేశంలో సిఐటియు పెద్ద కార్మిక శక్తిగా అవతరించాలని, ఐక్యఉద్యమాలు నిర్వహించాలని, వక్తలు పిలుపునిచ్చారు.

కార్మికులను పట్టించుకోకపోతే పోరాటాలు ఉధృతం
రాఘవులు పిలుపు

రాష్ట్రంలో సహజవనరులను విదేశీ సంస్థలకు కట్టబెట్టే విషయంలో ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబు చూపిస్తున్న ఉత్సాహం కార్మికులు, శ్రామికుల సంక్షేమంపై చూపించడం లేదని, ఇదే పద్ధతి కొనసాగితే చంద్రబాబు ప్రభుత్వం కార్మికుల పిడికిలి దెబ్బను రుచిచూడాల్సి ఉంటుందని సిఐటియు రాష్ట్ర మాజీ ప్రధాన కార్యదర్శి

బి.వి.రాఘవులు హెచ్చరించారు. సిఐటియు 14వ రాష్ట్ర మహాసభల ప్రారంభం సందర్భంగా విజయవాడలో జరిగిన భారీ బహిరంగ సభలో కా||బి.వి.రాఘవులు ప్రసంగించారు. నిరంతరం సింగపూర్, జపాన్, అమెరికా వాళ్ళ అభివృద్ధి గురించి మాట్లాడే చంద్రబాబుకు రాష్ట్రంలో కార్మికుల అభివృద్ధి అవసరం లేదా? రాష్ట్రంలో జరిగే అభివృద్ధి, సంక్షేమ పనుల్లో కార్మికుల భాగస్వామ్యం కల్పించడం లేదు. లక్షలాది మందిగా ఉన్న అంగన్వాడీలు, ఆశాలు, మిడ్డేమీల్, ఐకెపి యానిమేటర్లు సేవ లేకుండా రాష్ట్రం ముందుకెళుతుందా అని అన్నారు. వారికి జీతాలు పెంచుతా మని చెప్పి ఇంతవరకు పెంచలేదని ఇదెక్కడి న్యాయమని అన్నారు. ఇచ్చిన హామీలు అమలు చేసేందుకు నిధులు లేవని చెప్పిన చంద్రబాబు రాజధాని ప్లాన్ ఇచ్చినందుకు సింగపూర్ సంస్థలకు కోట్లాది రూపాయలు కేటాయించారు. కోట్లు వెచ్చించి నిరంతరం విదేశీ పర్యటనలకు వెళ్తున్నారు. రాజధాని భవన నిర్మాణంలో కార్మికుడు చనిపోతే మభ్య పెట్టేందుకు ప్రయత్నించారు. సిఐటియు పోరాటం వలనే 25 లక్షలు ఆ కార్మికుడికి పరిహారం అందింది. రాష్ట్రంలో కోటి మందికి పైగా ఉన్న కార్మికుల హక్కులను పరిరక్షించబడాలని రాఘవులు ప్రసంగించారు.

కార్పొరేట్ శక్తుల కనుసన్నల్లోనే రోడ్డు భద్రతా బిల్లు

రోడ్డు రవాణా, భద్రత ముసాయిదా బిల్లు (2015) లక్ష్యం మోటార్ రవాణా రంగాన్ని మొత్తంగా ప్రయివేటుపరం చేయడమేనని కేంద్ర కార్మిక సంఘాలు ఆరోపించాయి. రానున్న పార్లమెంటు వర్షాకాల సమావేశాల్లో ఈ బిల్లును ప్రవేశపెట్టాలని కొందరు ఎంపీలు లేఖ రాయడం ఆశ్చర్యకరమని సీఐటియూ, అఖిల భారత రోడ్డు రవాణా కార్మిక సమాఖ్య (ఏఐఆర్టీడబ్ల్యుఎఫ్)లు ఒక ప్రకటనలో పేర్కొన్నాయి. 'ప్రస్తుతం అమలులో ఉన్న ఎం.వీ. యాక్టు స్థానాన్ని అక్రమించే ఈ చట్టం రోడ్డు భద్రత పేరుతో లక్షలాది కార్మికులను నిరుద్యోగులుగా మార్చివేస్తుంది. ఈ బిల్లు ప్రజా వ్యతిరేకమైంది, కార్మిక వ్యతిరేకమైంది. ఇది ప్రస్తుతం రాష్ట్ర రవాణా సంస్థ (ఎస్టీయూ)లకు ఉన్న రక్షణ ఏర్పాట్లను హరించి వేస్తుంది. దీని ప్రభావం ప్రయివేటు బస్సులు, మినీ బస్సులు, ఆటోరిక్షాలు, టాక్సీలు, సరకు రవాణా వాహనాలు, డ్రైవింగ్ స్కూళ్ళు, మోటార్ వాహన విభాగం, మోటార్ వర్క్ షాపులు, స్పేరు పార్కుల దుకాణాలతో పాటు రోడ్డు రవాణా కార్మికులందరిపైనా పడుతుంది. ఈ బిల్లు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల అధికారాలను నిర్మూలిస్తుంది, చేజిక్కించుకుంటుంది' అని ఆ ప్రకటనలో విమర్శించారు. ప్రమాదాలకు కారణాలేమిటి అనే దానితో సంబంధం లేకుండా, ఈ బిల్లు ప్రమాదాలకు కేవలం డ్రైవర్లనే బాధ్యుల్ని చేస్తుంది. వారిపై భారీగా జరిమానాలు విధిస్తుంది. దేశంలో రోడ్డు ప్రమాదాలు ఎక్కువగా జరగడానికి ప్రధాన కారణం రోడ్ల అధ్వాన్న పరిస్థితులేనని కార్మిక సంస్థలు ఆ ప్రకటనలో వివరించాయి. అట్లాగే ట్రాఫిక్కు సంబంధించి దేశ ప్రజల్లో అవగాహన కూడా తక్కువే. ఈ రెండు అంశాల్లో చైనా మనకన్నా ఎంతో ముందుందని అంటూ ప్రమాదాన్ని తగ్గించడానికి వాటిని మెరుగుపర్చడమే అసలైన మార్గం అని అవి స్పష్టం చేశాయి.

మహాసభలో సాహార్ద్రసందేశాలు

కార్మికులను సంఘటితపరచాలి : కా||సాయిబాబా

తెలంగాణ రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా||సాయిబాబా మహాసభలో సందేశమిస్తూ రెండు రాష్ట్రాలుగా ఏర్పడినా సమస్యలు ఒకేరకమైనవి రెండు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారానికి పూనుకోవడంలేదు. పెట్టుబడిదారుల పక్షాన నిలుస్తున్నారు. కార్మికులను సంఘటిత పరచి ఉద్యమాలను మరింత విస్తృత పరిచారు.

కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారానికి లెఫ్ట్ పార్టీలు అవసరం - అశోక్ బాబు

నూతన ఆర్థిక విధానాలు రెగ్యులర్ ఉద్యోగులకు నష్టమే. అసంఘటిత రంగ కార్మికులతో పాటు సంఘటిత కార్మికులు ఎన్.జి.ఓలు పాల్గొంటేనే సమ్మె నూరు శాతం విజయవంతమవుతుంది. ప్రభుత్వ ఉద్యోగులతో సమానంగా పని చేస్తున్న కాంట్రాక్టు & జెట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగులకు ఒకే రకమైన పిఆర్ సిని అమలు చేయాలని టిడిపి అధికారంలోకి వచ్చిన దగ్గర నుంచి ఆందోళన చేస్తున్నా ఇంతవరకు సమస్య పరిష్కారం కాలేదు. కాంట్రాక్టు & జెట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగులు రెగ్యులరైజ్ అయ్యేవరకు ఎన్ జి ఓ సంఘం వారికి అండగా ఉంటుందని కార్మికుల సమస్యలు పరిష్కారం కోసం లెఫ్ట్ పార్టీలు ఉండాలనుకునేవారు, ఎన్నికల్లో మాత్రం ఆ పార్టీలను విస్మరించడం శోచనీయమని, ప్రతి ఉద్యోగి, కార్మికుడు కమ్యూనిస్టుగా మారితే తప్ప కార్మికులు బాగుపడరని ఎన్.జి.ఓ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు అశోక్ బాబు సందేశమిచ్చారు. సెప్టెంబర్ 2 సమ్మెలో పాల్గొనే అంశంపై జెఎసి సమావేశంలో నిర్ణయిస్తామని తెలిపారు.

ఐక్య ఉద్యమాలు పెరగాలి - ఓబులేసు

కేంద్రంలోని మతోన్మాద బిజెపి ప్రభుత్వం కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను అవలంబిస్తున్నది. పోరాడి సాధించుకున్న కార్మిక చట్టాలను యాజమాన్యానికి అనుకూలంగా సవరణలు చేస్తుంది. జూలై 11వ తేదీ నుండి 13 తేదీ వరకు రైల్వే, బ్యాంకింగ్, బీమా ఉద్యోగులు దేశవ్యాప్తంగా ఆందోళనలు చేయనున్నారు. ఈ కాలంలో మున్సిపల్ సమ్మె, అంగన్వాడీ పోరాటాలలోనూ ఐక్య ఉద్యమాలు జరగడం వలనే ఫలితాలు వచ్చాయి. భవిష్యత్లో కూడా ఈ ప్రభుత్వాల మెడలు వంచాలంటే సంఘటిత ఉద్యమాలే పరిష్కారమన్నారు. గత సం||రం సెప్టెంబర్ 2 సమ్మెను మించి 2016, సెప్టెంబర్ సమ్మెను విజయవంతం చేయాలని ఐఎన్ టియుసి రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ఓబులేసు సభలో పిలుపునిచ్చారు.

కార్మిక హక్కులను హరిస్తున్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వం - గౌతం రెడ్డి

టిడిపి ప్రభుత్వం ఎన్నికల్లో ఇచ్చిన హామీలను అమలు చేయడంలో విఫలమయింది. ఎన్నికల హామీల అమలుకు ఐక్యంగా చేసే పోరాటాలకు పూర్తి సంఘీభావాన్ని తెలియజేస్తుందని వైఎస్ఆర్ టియు నాయకుడు గౌతం రెడ్డి ప్రసంగించారు.

కార్మిక చట్టాలు సవరించరాదు - క్రాంతికుమార్

కార్మికులు సాధించుకున్న చట్టాలను సవరించడం సరికాదని కార్మికులంతా సంఘటితంగా పోరాడి చట్టాలను పరిరక్షించుకోవాలని ఐఎన్ టియుసి రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీకాంతికుమార్ సందేశమిచ్చారు.

అసంఘటిత రంగం

“అసంఘటితరంగంలో మన పని మరింత సంఘటితంగాను, అత్యంత ప్రాధాన్యతగాను వుండాలి. అసంఘటితరంగంలోని ప్రతి యూనియన్ ప్రత్యేక దృష్టితో ప్రతి సంవత్సరం ఎన్ని ఇబ్బందులున్నా, సభ్యత్వాన్ని పునరుద్ధరించాలి. ఈ పనిచేయడానికి ప్రతి యూనియన్లోను చురుకైన కార్యకర్తలను క్షేత్రస్థాయిలో గుర్తించి వారికి ఈ పని అప్పగించాలి. అసంఘటితరంగంలో అంతరంగిక నాయకులను అభివృద్ధిచేయడం మన ప్రాథమిక నిర్మాణ కర్తవ్యం. మన పనిలో నైపుణ్యానికి ఇది కొలబద్దగా వుంటుంది.”

నయా ఉదారవాద ప్రభావం :

గత 25 సంవత్సరాల నుంచి నయా ఉదార విధానంలో పర్మినెంట్ ఉద్యోగాలకు స్వస్తిచెప్పాలనే వ్యూహాన్ని అమలు చేస్తున్నారు. “ట్రేడ్ యూనియన్లు లేని పని ప్రదేశాలను” ఏర్పాటు చేయాలన్న ప్రణాళికను పెట్టుబడిదారులు అమలు చేస్తున్నారు. శ్రమశక్తి దోపిడీని వేగవంతం చేస్తున్నారు. దీని ప్రభావంతో కార్మికవర్గంలో 94శాతం అసంఘటితరంగంలో వున్నట్లు అంచనా వేయడం జరిగింది. కార్మికవర్గాన్ని ఏ హక్కులేని, రక్షణలేని తరగతిగా మార్చాలన్నది పాలకవర్గాల లక్ష్యం. నిపుణుల అంచనా ప్రకారం జాతీయ ఉత్పత్తిలో అసంఘటిత రంగం నుంచి 65శాతం ఆదాయం వస్తున్నది. కాని కార్మికవర్గానికి సామాజిక భద్రతా చర్యలు ద్వారా కనీసం ఒక్కశాతం కూడా వారికి చేరడంలేదు. వారికి చెల్లించే జీతాలు, వారి సృష్టించే విలువలో అతి స్వల్పశాతం మాత్రమే. దేశ కార్మికవర్గంలో అత్యంత దారుణమైన దోపిడీకి గురయ్యేది వీరే. అర్జున్ సేన్ గుప్తా కమిటీ సిఫార్సుల ప్రకారం 84కోట్ల మంది ప్రజలు తమ రోజువారీ అవసరాలు తీర్చుకొనేందుకు రోజుకు 20రూపాయలకు మించి ఖర్చు చేయగలిగిన పరిస్థితిలో లేరు. ప్రభుత్వ అంచనా ప్రకారం 26కోట్ల మంది ప్రజలు దారిద్ర్య రేఖ దిగువన వున్నారు.

అసంఘటిత రంగం అంటే ఎవరు? సంఘటితం కాని కార్మికులందరూ అసంఘటిత కార్మికులే. ఎక్కువ పని గంటలు పనిచేసి తక్కువ ఫలితం పొందుతున్నారు. అందుగల గిందులేడని సందేహం వలదు అన్న విధంగా అన్ని రంగాల్లోను అసంఘటిత కార్మికులు వున్నారు. కాంట్రాక్టు, క్యాజువల్, డైలీవేజ్, పీస్ రేట్ వగైరా పేరు ఏదైనా వీరంతా అసంఘటితమే. రాష్ట్రంలోని అన్ని

రంగాల్లోను అసంఘటిత కార్మికులున్నారు. ప్రైవేట్ ట్రాన్స్ పోర్టు, స్కిం వర్కర్లు, స్పిన్నింగ్, జిన్నింగ్ మిల్స్, ప్రింటింగ్, మున్సిపల్, ఆటో, బిల్డింగ్, రైస్ మిల్, క్వారీ, జీడి, బీడి, ప్రైవేట్ స్కూల్స్, హాస్పటల్స్, గ్రామ సేవకులు, పంచాయితీ, గార్మెంట్స్, మినీస్టీల్, ఫెట్రోఎల్లాయీస్, గ్రానైట్, మైన్స్, టూరిజం, సెరీకల్చర్, ఆటోనగర్, ఇంటి పనివార్లు, తోపుడు బళ్ళు, చిన్న దుకాణాలు, హోటల్స్, సినిమాహాల్స్, షాప్స్ వగైరాల్లో పనిచేస్తున్నారు. వీరికి ఉద్యోగ భద్రత వుండదు. యాజమాన్యం హైర్ & ఫైర్ అనే సూత్రంతో కార్మికులను క్షణాల్లో తొలగిస్తుంటారు.

మన వ్యూహం ఏమిటి?

ఈ రంగం యొక్క విస్తృతి, మనకు వున్న నిర్మాణ పరిమితులను బట్టి రాష్ట్ర కమిటీ పథకం ప్రకారం కొన్ని ముఖ్యరంగాలు ఎంచుకొని పనిచేయాలి. స్కిం కార్మికుల్లో (అంగన్ వాడీ, మధ్యాహ్న భోజనం, ఆశ) నిర్మాణం చేయడం ద్వారా దేశవ్యాప్తంగా శక్తివంతమైన పోరాటాలు ఆ రంగాల్లో చేయడం సాధ్యమౌతున్నది. ట్రాన్స్ పోర్టు, విద్యుత్, పెట్రోలియం లాంటి కీలక రంగాల్లో మనం విస్తరించగలిగితే మన పోరాట శక్తి బాగా పెరుగుతుంది. ప్రాధాన్యత క్రమంలో రాష్ట్ర కమిటీ కార్మిక రంగంలో విస్తరించడానికి, మన ప్రభావాన్ని పెంచి సమరశీల పోరాటాలు నడపడానికి వీలైన కొన్ని ముఖ్య రంగాలను గుర్తించి పనిచేయాలి.

మన పని ఏ విధంగా వుండాలి :

1. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ అసంఘటిత కార్మికులు : కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ సర్వీసుల్లోని అసంఘటిత కార్మికులు ఉదా : ప్రభుత్వ సర్వీసుల్లోని విద్యా, వైద్య రంగాల్లో పనిచేసే కాంట్రాక్టు, ఔట్ సోర్సింగ్, డైలీవేజ్ తదితర కార్మికులు. సర్వ శిక్షణా అభియాన్, నేషనల్ హెల్త్ మిషన్ మొదలగువారు. రైల్వే, రక్షణ రంగం లాంటి కీలక రంగాలతో సహా కేంద్ర ప్రభుత్వ శాఖలలో కనీస వేతనాలు, పిఎఫ్, ఇఎస్ఐ వగైరాలు కూడా చెల్లించకుండా అతి తక్కువ వేతనాలు చెల్లిస్తున్నారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వంలోని అన్ని విభాగాల కార్మికులకు కూడా అతి తక్కువ జీతాలు చెల్లించే పద్ధతులు అమలు చేస్తున్నది. రాష్ట్రంలో 3లక్షల మంది కాంట్రాక్టు, ఔట్ సోర్సింగ్ కార్మికులు వున్నారు. క్రమేణా పర్మినెంట్ కార్మికులు 10శాతం కూడా లేకుండా పోయే ప్రమాదం వుంది. ఆదర్శ యజమానులుగా వుండవలసిన కేంద్ర,

రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల్లో పెట్టుబడుదారులతో పోటీపడి చట్ట ఉల్లంఘన పద్ధతులు అమలు చేస్తున్నారు.

2. కాంట్రాక్టు పద్ధతి : కాంట్రాక్టు విధానం వల్ల తలెత్తిన సవాళ్ళను ఎదుర్కోవాలి. ఒక పరిశ్రమ లేదా యూనిట్ ఆవరణలో రెండు తరగతుల కార్మికులు, రెండు భిన్న సర్వీస్ కండిషన్లు వున్న కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. వీరిలో కాంట్రాక్టు కార్మికులు అత్యంత వెనుకబడి వున్నారు. పర్మినెంట్ కార్మికుల జీతాల్లో వీరికి 5వ వంతు జీతం కూడా రావడంలేదు. ఉదా : హిందూస్థాన్ పెట్రోలియంలో పర్మినెంట్ టెక్నికల్ కార్మికుడుకు నెలకు సుమారు లక్ష రూపాయలు వస్తే కాంట్రాక్టు కార్మికులకు నెలకు 10వేలు కూడా రావడంలేదు. కార్మిక చట్టాలు మార్చడం ద్వారా గతంలో చట్టాలు వర్తించే వారు కూడా ఆ పరిధి నుంచి వైదొలగవలసి వస్తున్నది. ఉదా : కాంట్రాక్టు కార్మికులు గతంలో 20 మందికి వర్తించే చట్టం పరిధి ఇప్పుడు 50 మంది వుంటేకాని కాంట్రాక్టు లేబర్ చట్టం వర్తించకుండా చేశారు. కాంట్రాక్టు కార్మికులను నిర్మాణం చేయవలసిన బాధ్యత పర్మినెంట్ యూనియన్ నాయకత్వానిదే.

3. ఎస్ఇజెడ్లు : స్పెషల్ ఎకనమిక్ జోన్లలోని పరిశ్రమల్లో పనిచేసే వారందరూ అసంఘటిత కార్మికులే. వీరికి యూనియన్లే లేవు. వనిలో తీవ్ర నిర్బంధాన్ని ఎదుర్కొంటున్నారు. 8 గంటలు నిలబడి పనిచేయాలి. విశాఖ బ్రాండిక్స్ కంపెనీలో 10 సంవత్సరాలు నుండి పనిచేసే వారికి కూడా నెలకు 5వేలు కూడా ఆదాయం లేదు. వీరందరినీ ఐక్యం చేయడం ద్వారానే వారి హక్కులు సాధించకోగలరు. ఉదా : బ్రాండిక్స్ కార్మికులు 15రోజుల సమ్మె చేశారు. నిర్బంధం పెరిగింది.పి.ఎఫ్ జివో కేంద్ర ప్రభుత్వం విరమించుకుంది. వేతనాల పెంపుదల సాధించాలి.

4. సామాజిక తరగతులు : అట్టడుగు వర్గాలు పనిచేసే రంగాలపై ప్రత్యేక శ్రద్ధ వుండాలి. ఉదా : పట్టణాల్లోని మున్సిపల్, శానిటేషన్, గిరిజనుల గ్రామాల్లోని పంచాయితీ కార్మికులు, ఇంటి పనివారు. బాగా కష్టమైన పనులన్నీ గిరిజన ప్రాంతాల నుంచి, దళిత కాలనీల నుంచి వలసలు తీసుకొచ్చి పనులు చేస్తున్నారు. రహదారులు, భవన నిర్మాణాలు, రోయ్యల పెంపకాలు వగైరా పనులు.

5. ఏ చట్టం వర్తించని కార్మికులు : ముఠా, తోపుడు బళ్ళు, చిన్న దుకాణాలు, చిన్న పరిశ్రమలు లాంటి అనేక పరిశ్రమల్లోని కార్మికులకు ఏ చట్టాలు వర్తించవు. కాని వారందరినీ ఐక్యపర్చడం ద్వారా కొన్ని హక్కులు సాధించవచ్చు. రాష్ట్రంలో ముఠా కార్మికులు ఐక్యమత్వం ద్వారా మంచి పీసురేట్లు

సాధించగలుగుతున్నారు.

6. నివాస ప్రాంతాల్లో పని : అసంఘటిత కార్మికులు నివాస ప్రాంతాల్లో దుర్భర పరిస్థితులు ఎదుర్కొంటున్నారు. అత్యధిక మంది మురికివాడల్లో వుంటున్నారు. దోమలు, పందులు మధ్యే వీరి నివాసాలు. కనీస మౌళిక సదుపాయాలు వుండవు. మంచినీరు, మరుగుదొడ్లు కూడా వీరికి కరువే. రేషన్ కార్డులు, ప్రభుత్వ గృహాల కేటాయింపు, డ్రైనేజీ సౌకర్యాలు, విద్యుత్ కనక్షన్లు, సామాజిక న్యాయం వగైరా తీవ్ర సమస్యలు ఎదుర్కొంటున్నారు. అసంఘటిత కార్మికులు నివశించే ప్రాంతాల్లో పై సమస్యలు పరిష్కారానికి సిఐటియు చొరవ తీసుకొని కృషిచేయాలి. లేని ఎడల వీరు అసాంఘిక శక్తుల ప్రభావానికి గురౌతారు.

7. సామాజిక భద్రత : స్వాతంత్ర్యం అనంతరం కార్మికవర్గం పోట్లాడి సామాజిక భద్రత చట్టాలు సాధించారు. ప్రావిడెంట్ ఫండ్, పెన్షన్, బోనస్, ఇఎస్ఐ, తదితర సామాజిక భద్రతా సౌకర్యాలు కొంత భాగం అసంఘటిత కార్మికులు కూడా అమలుచేసుకోగలిగారు. కాని నేడు ఈ సౌకర్యాలకు కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తూట్లు పొడుస్తున్నాయి. ప్రావిడెంట్ ఫండ్ వడ్డీ రేటును 12శాతం నుంచి 8.5 శాతానికి తగ్గించింది. ఇపిఎఫ్ మొత్తాలను ప్రైవేట్ బ్యాంకులకు నిర్వహణ బాధ్యతను అప్పగించింది. బోనస్ సీలింగులు ఎత్తివేయకుండా ప్రభుత్వం జాప్యం చేస్తున్నది. పెన్షన్ సౌకర్యం రోజు రోజుకు కార్మికులకు నష్టదాయకంగా ప్రభుత్వాలు మార్చుతున్నాయి. మోడీ ప్రభుత్వం భీమాయోజన పేరుతో ప్రీమియం చెల్లించి పెద్ద ప్రచారం చేసుకుంటుంది. కార్మికులందరికీ ఆరోగ్యం అనే సూత్రాన్ని అటకెక్కించింది.

ఐక్యతే అసంఘటిత కార్మికవర్గానికి ఆయుధం. అసంఘటిత రంగాన్ని సంఘటితం చేయడమే మన లక్ష్యం. కాని రాష్ట్రంలో 80శాతం పైగా ఏ సంఘాల్లోను లేరు. అందువల్ల కార్మికవర్గ పోరాటాలకు పెద్దగా ప్రభావం కల్పించలేకపోతున్నాం. రంగాల ప్రాధాన్యతను బట్టి ఆ రంగంలోని కార్మికులను యావత్తు మన యూనియన్లో చేరే విధంగా కృషి చేయాలి. అవకాశం వచ్చిన చోట్ల పోరాటాలు జరిపి ఆ రంగంలోని కార్మికులందరికీ సిఐటియు పట్ల విశ్వాసం కల్పించాలి.

“ అన్ని రహదారులు రోమ్ నగరం వైపు” అన్నట్లుగా అన్ని రంగాలను నిర్మాణం చేయాలి. ప్రతి రంగాన్ని రాష్ట్ర స్థాయిలో నిర్మించాలి. అన్ని రంగాలను కలిపి ప్రభుత్వం, యజమానులపై పోరాటాలు నిర్వహించడం ద్వారానే అసంఘటిత కార్మికులను సంఘటితం చేయగలం.

కార్మికులను ఉత్తేజపరిచిన ప్రజానాట్యమండలి కళారూపాలు

పర్యా భారతీగారిని సత్కరించి మెమెంటో ఇస్తున్న డా॥హేమలత

మహాసభలో సందేశమిస్తున్న తెలంగాణా రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా.సాయిబాబా

మహాసభలో సందేశమిస్తున్న ఎన్టీవో రాష్ట్ర అధ్యక్షులు శ్రీ అశోక్ బాబు

అఖిల భారత అధ్యక్షులు పద్మనాభం గారికి మెమెంటో ఇస్తున్న కా.గపూర్

సీనియర్ నాయకులు ఆర్.ఎస్.గారికి మెమెంటో ఇస్తున్న కా.గపూర్

మహాసభలో సంతాప తీర్మానం పెడుతున్న రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు కా.అజయ్ కుమార్

సభలో వేదిక మీదకు ఆహ్వానిస్తున్న ఎ.వి.నాగేశ్వరరావు, రాష్ట్ర కోశాధికారి

అఖిల భారత ట్రాన్స్ పోర్టు నాయకులు ఆర్.లక్ష్మయ్యగారికి మెమెంటో ఇస్తున్న సుబ్బరావమ్మ

తెలంగాణా రాష్ట్ర నాయకుడు కా.భాస్కర్ కు మెమెంటో ఇస్తున్న ఉమామహేశ్వరరావు

16/5

మహాసభలో సందేశమిస్తున్న ఎఫ్టియూసి నాయకులు కా. ఓబులేసు

ఆపస్థన సంఘ అధ్యక్షోపదేశం చేస్తున్న ఎమ్మెల్సీ బొడ్డు నాగేశ్వరరావు

వర్గపోరాటం, మహిళాదృక్పథం పుస్తకావిష్కరణలో..

సందేశం ఇస్తున్న వైఎస్సార్ బీయూ నాయకుడు గౌతంరెడ్డి

సందేశం ఇస్తున్న ఐఎన్బీయూసి నాయకులు క్రాంతికుమార్

ఎన్టీవో నాయకుడు అశోక్బాబుకి మెమెంటో ఇస్తున్న ధనలక్ష్మీ రాష్ట్రకార్యదర్శి

అఖిలభారత నాయకులు డా॥ హేమలతగారికి మెమెంటో ఇస్తున్న కా॥పుణ్యవతి

కమిషన్ పేపర్స్, నివేదికపై చర్చిస్తున్న ప్రతినిధులు

కనీసవేతనాలు

కార్మికులు చేసిన పనికి ఇచ్చేది వేతనం. అది ఎంత ఉండాలని నిర్ణయించటానికి చేసిన అభ్యాసం నుండి వచ్చినదే కనీసవేతనం. 1948 కనీస వేతనాల చట్టం ఈ ప్రక్రియ నుండి ఏర్పడింది. కనీస వేతనాల చట్టం స్వాతంత్ర్య పోరాట వారసత్వం. కార్మికుల సుదీర్ఘకాల పోరాట ఫలితం. కార్మికులు న్యాయమైన వేతనం పొందేలా చూడాల్సిన రాజ్యాంగపర బాధ్యత ప్రభుత్వానిది. కార్మికుల కనీస అవసరాలు తీరాలి. కార్మికులు సృష్టించిన సంపదలో న్యాయమైన వాటా దక్కాలి. సామాజిక న్యాయం కల్పించాలి. శ్రమ దోపిడీని నివారించాలి. ఈ లక్ష్యాలతో వేతనాన్ని నిర్ణయించే పని 1947కి ముందు, 1947 తర్వాత జరిగింది.

1943, 44 సంవత్సరాల్లో స్టాండింగ్ లేబర్ కమిటీ సమావేశాలు జరిగాయి. 1943, 44, 45 సంవత్సరాల్లో త్రయిపాక్షిక కార్మిక మహాసభలు నిర్వహించారు. వీటిలో చట్టపరమయిన వేతనాన్ని నిర్ణయించే యంత్రాంగం ఏర్పాటుపై చర్చించారు. కార్మిక మహాసభల్లో కనీస వేతనాల చట్టం చేయాలని సూత్రప్రాయంగా ఆమోదించారు. 1946 ఏప్రిల్ 11న కనీస వేతనాల బిల్లును పార్లమెంట్లో ప్రవేశపెట్టారు. ఎట్టకేలకు మార్చి 1948న అది చట్టమయింది.

1948 నవంబరు నెలలో కేంద్ర ప్రభుత్వం ఫెయిర్ వేజెస్ (న్యాయమైన వేతనం) కమిటీని వేసింది. ఈ కమిటీ 3 రకాల వేతనాలకు నిర్వచనం చెప్పింది.

జీవన వేతనం (లివింగ్ వేజ్): కమిటీ ప్రకారం జీవన వేతనం అత్యున్నతస్థాయి వేతనం. కార్మికుడు తనకి, తన కుటుంబానికి ప్రాథమిక అవసరాలయిన కూడు, గుడ్డ, నీడ కల్పించుకోగలగాలి. ఇవేగాకుండా పిల్లల చదువులు, వైద్యం ఖర్చులు భరించాలి. వృద్ధాప్యానికి భద్రత సమకూర్చుకోవాలి. దురదృష్టకర ఘటనలకు భీమా ఉండాలి. ఈ అవసరాలన్నీ తీరే స్థాయిలో ఉండే వేతనం జీవన వేతనం. కానీ ఈ వేతనం ఇప్పుడు ఇవ్వగలిగేది కాదనీ, భవిష్యత్తు లక్ష్యంగా ఉండాలని కమిటీ అభిప్రాయపడింది.

న్యాయమైన వేతనం (ఫెయిర్ వేజ్):

ఫెయిర్ వేజ్ అంటే కనీస వేతనం కంటే ఎక్కువ ఉండే వేతనం. ఇది జీవన వేతనానికి, కనీస వేతనానికి మధ్యస్థంగా ఉంటుంది. ఈ వేతనానికి కమిటీ అనేక మెలికలు పెట్టింది. అమలులో ఉన్న వేతనాలకు సంబంధం ఉండేలా ఈ వేతనాన్ని నిర్ణయించాలన్నది. ఉత్పాదకతతో దీన్ని ముడి పెట్టాలని సిఫార్సు చేసింది.

కనీస వేతనం: కార్మికుడు తన జీవితాన్ని కొనసాగించటానికే

కాకుండా సామర్థ్యాన్ని నిలబెట్టుకోటానికి ఇచ్చే వేతనం కనీస వేతనం. విద్య, ఆరోగ్యం మరియు ఇతర అవసరాలను కూడా వేతనం తీర్చగలగాలి.

కనీస వేతన నిర్ణయం

1957 జూలై నెలలో ఢిల్లీలో భారత కార్మిక మహాసభ (కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, యాజమాన్యాలు, కార్మిక సంఘాలతో కూడిన త్రయిపాక్షిక సమావేశం) నిర్వహించారు. దీన్నో ఒక ముఖ్యమయిన తీర్మానం చేశారు. కనీస వేతనం కార్మికుల అవసరాల ప్రాతిపదికగా ఉండాలనీ, కనీస మానవ అసరాలు తీర్చేదిగా ఉండాలనీ పేర్కొన్నారు. కనీస వేతన కమిటీలు, వేతన బోర్డులు, మధ్యవర్తి తీర్పులు మరియు ఇతర అధికారులు కనీస వేతనాన్ని నిర్ణయిస్తారు. వేతనాల నిర్ణయంలో ఈ క్రింది నిబంధనలు మార్గదర్శకాలుగా ఉండాలి.

- కనీస వేతన లెక్కింపుకు 3 వినిమయ యూనిట్లు గల కార్మిక కుటుంబాన్ని ప్రామాణికంగా తీసుకోవాలి. కార్మికుడు ఒక యూనిట్. కార్మికుని భార్య 0.8 యూనిట్, 14 సంవత్సరాల లోపు పిల్లలు ఇద్దరూ కలిసి 1.2 యూనిట్.

1. డాక్టర్ ఆక్రాయిడ్ సిఫార్సు ప్రకారం ఒక్కో యూనిట్ కు 2700 కాలరీల ఆహారాన్ని కనీస అవసరంగా తీసుకోవాలి.

2. సంవత్సరానికి ఒక్కొక్కరికి 18 గజాల చొప్పున 4 గురికి 78 గజాల బట్టలు.

3. సబ్సిడీతో కూడిన పారిశ్రామిక గృహ పథకాలకు ప్రభుత్వం వసూలు చేస్తున్న అద్దెను ఇంటి అద్దెగా తీసుకోవాలి.

4. పై 3 అంశాలతో కూడిన వేతనంపై 20 శాతాన్ని రవాణా, విద్యుత్తు మరియు ఇతర పద్దుల క్రింద ఇవ్వాలి.

5. భారత కార్మిక మహాసభ నిర్ణయించిన పై నాలుగు ఖర్చుల ప్రకారం వచ్చే మొత్తం వేతనం మీద 25 శాతాన్ని పిల్లల విద్యకు, ఆరోగ్య అవసరాలకు, కనీస వినోదానికి, ఆచారాలకి, వేడుకలకి, పండగలకి, వృద్ధాప్య అవసరాలకి, పెళ్ళిళ్ళకి ఇవ్వాలని 1991లో సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ఇచ్చింది.

పైన పేర్కొన్న 5 అంశాల ఆధారంగా కనీస వేతనాలను నిర్ణయించాలి. ఆ ప్రకారం 2014 మే నెల నాటికి ఆర్.ఎస్.ఎస్. పర్కర్ కనీస వేతనం 20,861 రూపాయలు ఉండాలి. అదే సమయంలో ప్రకారం 7వ పేకమీషన్ 18 వేల రూపాయలు ఉండాలని సిఫార్సు చేసింది. కేంద్ర కార్మిక సంఘాలు ఈ ఫార్ములాను ఆమోదించి 18 వేల రూపాయల కనీస వేతనం ఉండాలని డిమాండ్ చేస్తున్నాయి.

కేంద్ర బిజెపి ప్రభుత్వ స్పందన

2015 సెప్టెంబరు 2 సమైక్య ఒకరోజు ముందు కేంద్ర కార్మిక మంత్రి కార్మిక సంఘాలకు లేఖ రాశారు. భారత కార్మిక మహాసభ ప్రమాణాల్ని, సుప్రీంకోర్టు తీర్పును పరిగణలోకి తీసుకుని కనీస వేతనాన్ని నిర్ణయిస్తామన్నారు. ఆ ప్రమాణాల ప్రకారం రోజుకి 273 రూపాయలు అంటే నెలకు 6098 రూపాయలు తక్కువగాకుండా కనీస వేతనం ఉంటుందన్నారు. ఎలా లెక్కేసినా ఇంత తక్కువ వేతనం రాదు. మోడీ ప్రభుత్వం కనీస వేతనాల విషయంలో మోసపూరిత వైఖరి అవలంబిస్తోంది.

మన రాష్ట్రంతో సహా అనేక రాష్ట్రాల్లో ఇప్పటికే రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు నిర్ణయించిన కనీస వేతనం అత్యధిక ఎంప్లాయి మెంట్స్ లో 6098 రూపాయలు కంటే ఎక్కువే ఉంది. ఇప్పటికీ కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన జాతీయ స్థాయి కనీస వేతనం రోజుకి 137 రూపాయలు మాత్రమే. ఇంత కంటే తక్కువగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు షెడ్యూల్డ్ ఎంప్లాయిమెంట్స్ లో కనీస వేతనాలను నిర్ణయించకూడదని కేంద్ర ప్రభుత్వం చెప్పటం హాస్యాస్పదంగా ఉంది.

కనీస వేతనాలు - షెడ్యూల్డ్ ఎంప్లాయిమెంట్స్

కేంద్ర ప్రభుత్వం తన ఆధీనంలో ఉండే వ్యవసాయ మంత్రిత్వశాఖ, రక్షణశాఖల క్రింద ఉండే వ్యవసాయ క్షేత్రాలు; 33 రకాల గనులు (ఖనిజాలు); రాతి గనులు; సెంట్రల్ పబ్లిక్ వర్క్స్ డిపార్టుమెంట్ నిర్వహించే నిర్మాణ కార్యకలాపాలు; రైల్వే గూడ్స్ షెడ్, పార్కింగ్ ఆఫీసులు; ఇతర గూడ్స్ షెడ్లు, గోడౌన్లు, గిడ్డంగులు, నౌకాశ్రయాలు; స్వీపింగ్ & క్లీనింగ్ కార్యకలాపాలు మరియు వాచ్ అండ్ వార్డ్ లో పనిచేసే కార్మికులకు కనీస వేతనాలను నిర్ణయిస్తుంది. కేంద్ర ప్రభుత్వం తన పరిధిలోని షెడ్యూల్డ్ ఎంప్లాయిమెంట్స్ లో నిర్ణయించిన కనీస వేతనం 2016 ఏప్రిల్ 1 నుండి విడివిడిగా కలిపి క్రింది స్థాయిలో 7380 రూపాయలు మాత్రమే. మొత్తం 40 షెడ్యూల్డ్ ఎంప్లాయిమెంట్స్ కు కేంద్ర ప్రభుత్వం వేతనాలు నిర్ణయిస్తుంది.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం - కనీస వేతనాలు

1948 కనీస వేతనాల చట్టం ప్రకారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తన పరిధిలో ఉన్న షెడ్యూల్డ్ (లిస్టు) ఎంప్లాయిమెంట్స్ (పనులు) కు కనీస వేతనాలు నిర్ణయిస్తుంది. షెడ్యూల్ I లో వ్యవసాయేతర ఎంప్లాయిమెంట్స్ 65 ఉన్నాయి. షెడ్యూల్ II లో వ్యవసాయ సంబంధిత ఎంప్లాయిమెంట్స్ 5 ఉన్నాయి.

ప్రతి 5 సంవత్సరాలకు ఒకసారి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం బేసిక్ వేతనంలో అప్పటికి ఉన్న విడివిడిగా కలిపి మరి కొంత వెయిటేజ్ ఇచ్చి నూతన బేసిక్ వేతనాన్ని నిర్ణయిస్తుంది. దాని మీద పాయింటుకు ఎంత విడివిడిగా ఉండాలో కూడా నిర్ణయిస్తుంది. రాష్ట్రంలో విడివిడిగా ఇవ్వటం 1989 నుండి ప్రారంభమయింది. ప్రభుత్వం కనీస

వేతనాల సవరణ చేయటానికి 1948 కనీస వేతనాల చట్టం ప్రకారం చట్టబద్ధత, బాధ్యత ఉంది. కనీస వేతనాల సలహాబోర్డు (లేదా అధికారులు, యాజమాన్య ప్రతినిధులు,

కార్మిక ప్రతినిధులు) వేసి కనీస వేతనాల నిర్ణయంపై సలహా తీసుకోవాలి. ప్రతిపాదిత కనీస వేతనం, దాని మీద విడివిడిగా గెజిట్ లో ప్రకటించి అభ్యంతరాలు, అభిప్రాయాలను స్వీకరించాలి. అంతిమంగా సంబంధిత ఎంప్లాయిమెంట్ కనీస వేతనాలను సవరిస్తూ గెజిట్ ప్రకటించాలి.

తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చి 2 సంవత్సరాలు దాటింది. రాష్ట్రం విడిపోయింది కాబట్టి కొత్త కనీస వేతనాల సలహా బోర్డు వేయాలి. ప్రభుత్వం ఇంతవరకూ బోర్డును వేయలేదు. షెడ్యూల్ I లో 65 ఎంప్లాయిమెంట్స్ ఉన్నాయి. వాటిలో 54 ఎంప్లాయి మెంట్స్ కు 2014 జూన్ లో టిడిపి ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చేనాటికే వేతన సవరణ పెండింగ్ లో ఉంది. అయినా ఈ రెండు సంవత్సరాల్లో ప్రభుత్వంలో చలనంలేదు. తన చట్టపరబాధ్యతను విస్మరించింది. లక్షలాది కార్మికులకు పెద్ద ఎత్తున నష్టం చేస్తూ యజమానుల బొక్కసాలను నింపుతున్నది.

2011 నుండి 6 ఎంప్లాయిమెంట్స్ కు, 2012 నుండి 29 ఎంప్లాయిమెంట్స్ కు, 2013 నుండి 8 ఎంప్లాయిమెంట్స్ కు, 2014 నుండి 6 ఎంప్లాయిమెంట్స్ కు, 2015 నుండి 5 ఎంప్లాయిమెంట్స్ కు వేతన సవరణ పెండింగ్ లో ఉంది. కార్మికులు పెద్ద ఎత్తున నష్టపోతున్నారని చెప్పటానికి ఒక ఉదాహరణ తీసుకోవచ్చు. 2012 నుండి అత్యధికంగా 29 ఎంప్లాయిమెంట్స్ కు వేతన సవరణ పెండింగ్ లో ఉంది. ఈ 29 ఎంప్లాయిమెంట్స్ లో తక్కువలో తక్కువగా 10 లక్షల మంది పని చేస్తారని ఒక ఉజ్జాయింపు అంచనా. సకాలంలో వేతన సవరణ జరిగితే, కనీసం నెలకు వెయ్యిరూపాయల వేతనం పెరిగిందని అనుకుంటే 10 లక్షల మంది కార్మికులు ఈ 4 సంవత్సరాల కాలంలో 48 నెలలు \times 1000 రూ.లు \times 10 లక్షల మందికి = 4800 కోట్ల రూపాయల వేతనం అదనంగా వచ్చేది. దీన్ని కార్మికులు నష్టపోయారు. వేతన సవరణ వెంటనే జరక్కపోతే ఈ నష్టం రోజు రోజుకీ పెరుగుతుంది.

మిగతా 11 ఎంప్లాయిమెంట్స్ లో 2011, 2012లో వేతన సవరణ చేశారు. వాటిలో అనేక అవకతవకలు చేశారు. అంతకు ముందు వచ్చే వేతనాల కంటే తగ్గించారు. 2011 డిసెంబరులో సవరించిన హాస్పిటల్స్, నర్సింగ్ హోమ్స్ జీవోలో కార్మికులకు నష్టం చేశారు. అట్టడుగు స్థాయిలో ఉండే క్లీనర్ వేతనంలో వచ్చిన నష్టం 2016 ఏప్రిల్ నెలకి 770 రూపాయలు. 2016 ఏప్రిల్ నెల నాటికి మిగతా ఎంప్లాయిమెంట్స్ లో హాస్టల్ స్టీపెండ్ కు నెలకు 644.90 రూపాయలు, ఆయిల్ మిల్లులో పూన్ 971.50 రూపాయలు, పేపరు, పేపరు బోర్డులో పనిచేసే అన్ స్కిల్డ్ వర్కర్లు 859.50 రూపాయలు నష్టపోతున్నారు.

వేతనాలు సవరించిన తర్వాత కూడాస్సిన్నింగ్ మిల్స్లో 2016 ఏప్రిల్ నెల నాటికి కనిష్టంగా 5405 రూపాయలు, గరిష్టంగా 7083 రూపాయలు మాత్రమే ఉంది. గార్మెంట్స్లో 5677 నుండి 5862 మాత్రమే నిర్ణయించారు.

షెడ్యూలు I, II లో లేకుండా మిగిలినటువంటి ఫ్యాక్టరీలలో (ఎనీ మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్) ఉన్న కార్మికులకు 17.05.2012న వేతనాలను సవరించి జీవో ఇచ్చారు. దీనిపై పారిశ్రామిక యజమాని మరియు పార్లమెంట్ సభ్యుడైన గల్లా జయదేవ్ హైకోర్టులో కేసు వేశారు. ఆ కేసును అప్పటి ప్రభుత్వంగానీ, ఇప్పటి ప్రభుత్వం గానీ వెకేట్ చేయించలేదు. 2007 నాటి జీవోనే అమలు చేస్తున్నారు. కొత్త జీవో అమలు కాకపోవటాన ఈ ఎంప్లాయిమెంట్లో పని చేసే అన్స్కిల్డ్ వర్కరుకు 2016 ఏప్రిల్ నాటికి నెలకు 2801 రూ.లు నష్టం వచ్చింది. పాత జీవో వలన 5624 రూ.లు వస్తోంది. కొత్త జీవో అమలయితే 8425 రూ.లు వచ్చేది. బీడీ కార్మికులకు 2012లో వేతనాలు సవరిస్తూ ఇచ్చిన జీ.వో.4 ను హైకోర్టు మధ్యంతర ఆదేశాల మేరకు అమలు చేయకుండా నిలిపేశారు. ఇంతవరకు ప్రభుత్వం హైకోర్టు కేసును పరిష్కరించలేదు. 2007లో ఉన్న పాత జీ.వో అమలవుతున్నది. ఫలితంగా 30 వేల మంది బీడీ కార్మికులు ప్రతి 1000 బీడీలకు రూ.93.02 పై చొప్పున రోజుకి 27,90,600 రూపాయలు, నెలకి 8 కోట్ల 37 లక్షల 18 వేల రూపాయలు నష్టపోతున్నారు.

వేతనాలను సవరించినపుడు విడివిడు బేసిక్ వేతనంలో కలిపి, దానికి మరికొంత వెయిటేజ్ కలపాలి. అలాగే వేతన సవరణ సమయంలో ఒక్కోపాయింటుకు ఇచ్చే విడివిడు కూడా పెంచాలి. అలా చేయకుండా 2013 ప్రధమార్థంలో లేబరు ఆఫీసు 36 ఎంప్లాయిమెంట్స్కు వేతన సవరణ ప్రతిపాదనలు చేస్తూ డ్రాఫ్టు జీవోలు ఇచ్చింది. సవరించిన తరువాత కూడా పాత వేతనాలే వచ్చాయి. బేసిక్ వేజ్లో పెంచలేదు. విడివిడులో పెంచలేదు. సిఐటియు ఈ ప్రతిపాదనలను తిరస్కరించింది.

అన్స్కిల్డ్ - సెమిస్కిల్డ్కు మధ్య 19 నుండి 20 శాతం, సెమిస్కిల్డ్కు -స్కిల్డ్కు మధ్య 12 నుండి 13 శాతం వేతనంలో వ్యత్యాసం ఉండాలని కేంద్ర ప్రణాళికా సంఘం ప్రధాన సలహాదారు ప్రతిపాదించారు. షెడ్యూల్డ్ ఎంప్లాయిమెంట్స్లో నిర్ణయించే కనీస వేతనాల్లో మరొక లోపం ఉంది. సర్వీసును బట్టి వేతనం మారదు. జూనియర్ అయినా, సీనియర్ అయినా అదే వేతనం ఉంటుంది. సీనియారిటీని బట్టి బేసిక్వేజ్ పెరుగుతుండేలా మార్చాలి.

విడివి పాయింట్లు ప్రకటన

ప్రతి 6 నెలలకు ఒకసారి కేంద్రప్రభుత్వం అధీనంలో ఉండే షెడ్యూల్స్కు కేంద్ర లేబరు కమీషనరు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ అధీనంలో ఉండే షెడ్యూల్స్కు రాష్ట్ర లేబరు కమీషనరు విడివి పాయింట్లు

ప్రకటిస్తారు. జనవరి నుండి జూన్ 6 నెలల సరాసరి పాయింట్లు ఆ సంవత్సరం అక్టోబరు నుండి ఆపై సంవత్సరం మార్చి 31 వరకు అమలులో ఉంటాయి. జూలై నుండి డిశంబరు సరాసరి పాయింట్లు ఆపై సంవత్సరపు ఏప్రిల్ నుండి సెప్టెంబరు వరకు అమలులో ఉంటాయి.

రాష్ట్రంలో ఉన్న కేంద్ర సీరీస్లోని మూడు సెంటర్లు మరియు రాష్ట్ర సీరీస్లోని 4 సెంటర్లు కలిపి మొత్తం 7 సెంటర్ల సరాసరిని లేబరు కమీషనరు విడివి పాయింట్లుగా ప్రకటిస్తారు. కేంద్ర సీరీస్లోని సెంటర్ల పాయింట్లు, ఆ సెంటర్లలోని వివిధ గ్రూపుల ధరలను ఎప్పటికప్పుడు వెబ్సైట్లో ఉంచుతారు. కానీ రాష్ట్ర సెంటర్లపాయింట్లు, ఆ సెంటర్లలోని ధరలు చిదంబర రహస్యంగా ఉంచుతున్నారు. ఎప్పటికప్పుడు వాటిని కార్మిక సంఘాలకు అందజేయాలి. కేంద్ర, రాష్ట్ర సెంటర్ల ధరల సేకరణ సక్రమంగా జరుగుతున్నదో లేదో తెలుసుకునే వెసులుబాటు కార్మిక సంఘాలకు ఉండాలి. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు పారదర్శకతను మెయిన్టెయిన్ చేయాలి. విడివి పాయింట్ల ప్రకటనలో ఇటీవల లోపం జరిగింది. 2014 అక్టోబరు, 2015 అక్టోబరు నుండి అమలయ్యే విడివి పాయింట్లను తక్కువగా ప్రకటించారు. దాని మీద ఆందోళన చేయాల్సి వచ్చింది.

కాంట్రాక్టు కార్మికులు

ఆంధ్రప్రదేశ్ కాంట్రాక్టు లేబరు రూల్స్, 1971లోని రూల్ 25(5)(బి) ప్రకారం కాంట్రాక్టు కార్మికుల వేతనాలను రాష్ట్ర లేబరు కమీషనరు నిర్ణయిస్తారు. కాంట్రాక్టు కార్మికుల చట్టం ప్రకారం ఇంతకు ముందు 2 సంవత్సరాలకు ఒకసారి వేతన సవరణ జరిగేది. విడివి లేదు. ప్రిన్సిపల్ సెక్రటరీ సిఫార్సు చేసిన తర్వాత కాంట్రాక్టు కార్మికులకు కూడా విడివి ఇవ్వాలని 2010లో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. విడివి ఉందిగాబట్టి కాంట్రాక్టు కార్మికులకు కూడా 5 సంవత్సరాలకు ఒకసారి వేతన సవరణ చేయాలని నిర్ణయించింది. 17.01.2012 నుండి విడివితో కలిపి జీవో నెం. 11 ద్వారా వేతనాల నిర్ణయమయింది. 2017 జనవరిలో వేతన సవరణ చేయాలి.

ప్రధాన యజమాని నేరుగా నియమించుకున్న కార్మికుడు చేస్తున్న పనినే కాంట్రాక్టు కార్మికుడు చేస్తున్నట్లయితే యజమాని నేరుగా నియమించుకున్న కార్మికుని వేతనాలు, సెలవులు, పనిగంటలు మరియు ఇతర పని పరిస్థితులు కాంట్రాక్టు కార్మికునికి వర్తిస్తాయని కాంట్రాక్టు కార్మిక చట్టం క్రింద ఉండే రూల్ 25(2) (5)లో ఉంది. పర్మినెంట్ కార్మికులు చేస్తున్న పనినే అత్యధిక కాంట్రాక్టు కార్మికులు చేస్తున్నారు. అయినా ఎక్కడా ఈ రూలు అమలు కావటం లేదు.

కాంట్రాక్టు కార్మికుల వేతనాన్ని 10 వేలరూపాయలకు పెంచుతామని ఇటీవల కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. రూల్ 25(2)(4)ను కూడా మార్చాలని ప్రతిపాదించింది. ఆ ప్రతిపాదనలో

మార్పు చేయాలని సిఐటియు కోరింది. కనీస వేతనాల చట్టం కింద వచ్చే వేతనం లేదా నెలకు 18 వేల రూపాయలు లేదా పర్మినెంట్ కార్మికులకు ఇచ్చే వేతనం లేదా ఒప్పందం ద్వారా వచ్చే వేతనాలలో ఏది ఎక్కువయితే అది ఇచ్చే విధంగా మార్పు ఉండాలని చెప్పింది.

కనీస వేతనాల నిర్ణయం - అమలు

1948 కనీస వేతనాల చట్టంలో దేని ఆధారంగా వేతనాలను నిర్ణయించాలనేది లేదు. దీనికి సంబంధించిన నిబంధనలు లేవుగాబట్టి 1957 భారత కార్మిక మహాసభ (త్రయిపాక్షికసభ) కనీస వేతనం దేని ఆధారంగా ఉండాలి సీఫార్సు చేసింది. దానికి సుప్రీంకోర్టు తీర్పు కూడా తోడయింది. ఇంతకు మించిన శాస్త్రీయ నిబంధనలు లేవు. అయినా కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు 1957 భారత కార్మిక మహాసభ సీఫార్సును ఇప్పటికీ అమలు చేయలేదు. సీఫార్సులకు సంబంధం లేకుండా అశాస్త్రీయంగా వేతనాలు నిర్ణయిస్తున్నాయి.

నిజవేతనాల (డబ్బు వేతనంతో వచ్చే సరుకులు, సర్వీసుల ధరలు పెరగటం వలన) విలువ కాలం గడిచే కొద్ది తగ్గిపోతుంది. అందుకనే కాలానుగతంగా వేతన సవరణ తప్పని సరి. 5 సంవత్సరాలకు ఒకసారి వేతనాలు సవరించాలని చట్టంలో ఉంది. అయినా 9,10 సంవత్సరాలయినా సవరించటం లేదు. సవరించకపోతే బాధ్యుల మీద చర్యలను తీసుకోవాలని చట్టంలో లేదు. సవరించకపోతే పాత వేతనాలు కొనసాగుతాయని మాత్రమే చట్టంలో ఉంది. కనీస వేతనాలు మాత్రమే కాకుండా పని గంటలు, ఓవర్ టైం, వారంతపు సెలవుల నిబంధనలు కూడా 1948 కనీస వేతనాల చట్టంలో ఉన్నాయి. రికార్డుల నిర్వహణ, తనిఖీలు, నిర్ణయించిన వేతనాలు చెల్లించకపోతే క్లెయిమ్ చేసి రాబట్టటం చట్టంలో భాగం. నిర్ణయించిన కొద్దిపాటి కనీస వేతనాలు, చట్టంలో ఉన్న ఇతర నిబంధనలు అమలు కావటం లేదు.

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు సరళీకరణ విధానాలు అమలు చేస్తున్నాయి. తనిఖీ యంత్రాంగాన్ని నిర్వీర్యం చేశాయి. తనిఖీలను పరిమితం చేస్తూ 2001, 2002లోనే అప్పటి చంద్రబాబునాయుడు ప్రభుత్వం జీవో 33, 40లు తెచ్చింది. ఇప్పటి రాష్ట్ర టిడిపి ప్రభుత్వం, కేంద్రంలోని మోడీ ప్రభుత్వం పెట్టుబడిదార్లు “సులువుగా వ్యాపారాన్ని నిర్వహించుకోవడానికి” అవసరమయిన ఏర్పాట్లు చేశాయి. తనిఖీలను నామమాత్రం చేయటమే కాకుండా, యజమానులు చట్టాలు అమలు చేస్తున్నామంటూ సొంత సర్టిఫికేట్లు ఇచ్చుకుంటే చాలని చెప్పాయి. కార్మిక చట్టాల్లో మార్పులు చేస్తున్నాయి. కుదిస్తున్నాయి. కార్మిక హక్కులను ఎత్తివేస్తున్నాయి.

మోడీ ప్రభుత్వం కనీస వేతనాల చట్టం, వేతనాల చెల్లింపు చట్టం, సమాన వేతన చట్టం, బోనస్ చట్టాలను రద్దు చేసి, వాటిన్నింటినీ కలిపి వేతనాల బిల్లు 2015ను ప్రతిపాదించింది.

వేతన నిర్ణయానికి 1957, 15వ భారత కార్మిక మహాసభ సీఫార్సులను ప్రాతిపదికగా తీసుకోవాలని చిత్తు బిల్లులో చేర్చలేదు. వేజ్ స్లిప్లను జారీ చేసే బాధ్యత దీన్నో లేదు. ఇన్ స్పెక్టర్ల స్థానంలో ఫెసిలిటేటర్ల (దోహదకార్లు) ను నియమిస్తారు. ప్రభుత్వం నియమించిన పానెల్ నుండి చట్టం అమలుపై యజమాని సర్టిఫికేట్లు పొందుతారు. సర్టిఫికేట్లను బట్టి అమసరమయితే, అదీ ప్రభుత్వ గైడ్లైన్స్ కు లోబడి ఫెసిలిటేటర్ తనిఖీకి వెళ్తారు. చట్టాన్ని ఉల్లంఘించే యజమానులకు మొదటిసారి శిక్షలేదు. తర్వాత తప్పులకు కూడా శిక్ష నామమాత్రం. లేబరు డిపార్ట్ మెంట్ బదులుగా ప్రైవేటు ఏజెన్సీలు కార్మిక చట్టాల అమలు యంత్రాంగంగా మారతాయి.

కోర్కెలు - ఆందోళన

కనీస వేతనాలను సవరించేలా రాష్ట్ర ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తేవాలి. కార్మికుల్లో విరివిగా ప్రచారం చేయాలి. అమలులో ఉన్న వేతనాలను అమలు చేయించుకునేలా కార్మికుల్లో చైతన్యం తేవాలి. కనీస వేతనాల నిర్ణయానికి 15వ భారత కార్మిక మహాసభ సీఫార్సులను, సుప్రీంకోర్టు తీర్పును ప్రాతిపదికగా తీసుకోవాలని కోరాలి. వేతన సవరణ పెండింగ్ లో పడిన తేదీ నుండి కార్మికులకు వేతన సవరణ బకాయిలు చెల్లించాలని డిమాండ్ చేయాలి. ధరల సేకరణ, విడివి పాయింట్ల ప్రకటనలో ప్రభుత్వం పారదర్శకతను పాటించాలి. దీన్నో కార్మిక సంఘాల జోక్యం ఉండాలి.

సీనియారిటీని బట్టి కార్మికుల బేసిక్ వేతనం పెరిగేలా వేతన సవరణ ఉండాలి. షెడ్యూల్స్ లో ఉన్న ఎంప్లాయిమెంట్స్ లకే గాకుండా మొత్తం కార్మికులకు కనీస వేతనాలు అమలు కావాలి. కేంద్ర ప్రభుత్వం కనీస వేతనంగా 18 వేల రూపాయలను నిర్ణయించాలి. సెమీ స్కీల్డ్, స్కీల్డ్, హైలీ స్కీల్డ్ వర్కర్లకు మెట్లు, మెట్లుగా అంతకంటే ఎక్కువ వేతనాలు ఉండాలి. తనిఖీ యంత్రాంగాన్ని పటిష్టం చేయాలి. తనిఖీలకు పెట్టిన ఆంక్షలను ఎత్తి వేయాలి. అన్ని స్థాయిల్లో కార్మిక శాఖలో ఉన్న ఖాళీలను భర్తీ చేయాలి. పర్మినెంట్ వర్కర్లు చేస్తున్న పనిని చేస్తున్న కాంట్రాక్టు కార్మికులకు పర్మినెంట్ వర్కర్ల వేతనాలు, ఇతర బెనిఫిట్లు ఇవ్వాలి. కొత్త వేతన బిల్లును రద్దు చేయాలి.

జూలై నెలలో షెడ్యూల్డ్ ఎంప్లాయిమెంట్స్ లోనూ, కాంట్రాక్టు కార్మికుల్లోనూ విస్తృతంగా ప్రచారం చేయాలి. కరపత్రాలు విరివిగా వేసి పంచాలి. ఆందోళనా కార్యక్రమాలను రూపొందించుకోవాలి. ముఖ్యంగా పరిశ్రమలు, మిల్లులు, షాపులు, హోటళ్ళు, హాస్పిటల్స్, ప్రైవేటు విద్యాసంస్థలు, ఇంటిపనివార్లు, సినిమాహాల్స్, పెట్రోలు బంకులు, జీడిపిక్కలు, ఆక్వా, బీడీ, క్వారీ, రవాణా రంగాల మీద కేంద్రీకరించాలి. ఈ రంగాలన్నిటినీ క్యాంపెయిన్ ద్వారా సెప్టెంబరు 2 సమ్మెకు సిద్ధం చేయాలి.

సిఐటియు 14వ మహాసభలో ప్రతినిధులను ఉద్దేశించి

కా.బి.వి.రాఘవులు చేసిన ప్రసంగం

నవ్యాంధ్రలో టీయు ఉద్యమం ఎలా ముందుకు పోవాలో అర్థం చేసుకోవాలి. ఎ.పి.సి ఏ మార్గంలో ముందుకు తీసుకెళ్లాలనే ఆలోచనలో చంద్రబాబు ప్రభుత్వం ఉంది. వైస్ఆర్ పార్టీ అధికారంలో వచ్చి ఉంటే ఎలా ఉంటుందనే చర్చ ఉంది. కేంద్రంలో మోడీ లేదా కాంగ్రెస్, తమిళనాడులో ఎడిఎంకె మరో రాష్ట్రంలో మరొకరు కావచ్చు. చంద్రబాబు విద్యుత్ చార్జీల ఉద్యమంలో ముగ్గుర్ని, వైఎస్ రాజశేఖర్ రెడ్డి భూపోరాటంలో 9 మందిని చంపారు. ఇద్దరికీ ఏమీ తేడా లేదు.

తెలంగాణాలో భూసేకరణకు వ్యతిరేకంగా టిడిపి వారు దీక్షలు చేస్తున్నారు. ఎపిలో టిడిపి ప్రభుత్వం లక్షల ఎకరాలు రైతులు నుండి పేదల నుండి సేకరిస్తున్నది. నేతలు మాట్లాడినంత మాత్రాన మీరు భ్రమల్లో పడకండి. ముఖ్యంగా స్కీం వర్క్స్ లో ఆ భ్రమలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. మీ స్థాయిలో అటువంటి భ్రమలు ఉండకూడదు. 2022 నాటికి దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చి 75 ఏళ్ళు అవుతుంది. దీనిని దృష్టిలో ఉంచుకుని 2022 నాటికి సన్ షైన్ ఎపిగా చేస్తానని చంద్రబాబు చెబుతున్నారు. దీనిలో సారాంశం ఏమిటి? ఎపిని వ్యవసాయ రాష్ట్రం నుంచి తప్పించి పారిశ్రామిక, సేవా రాష్ట్రంగా మార్చాలని చంద్రబాబు ఆలోచన. ఎపి జనాభాలో 60% వ్యవసాయంలో ఉన్నారు. ఉత్పత్తిలో 13% మాత్రమే ఉన్నారు. ఈ కారణంగా పరిశ్రమలు పెట్టి ఉత్పత్తి రంగాన్ని పెంచుతానని చంద్రబాబు చెబుతున్నారు.

గుజరాత్ లో మోడీ, తమిళనాడులో జయలలిత చేసింది ఇదే. చంద్రబాబు మన రాష్ట్రం వెనుకబడింది కాబట్టి పారిశ్రామికీకరణ తక్షణం చేయాలని అంటున్నాడు. ఎపిలో నేటికీ 20% మాత్రమే అర్బన్ జనాభా ఉన్నారు. 2050 నాటికి 50%ను పట్టణ జనాభాగా మార్చాలని చెబుతున్నారు. చంద్రబాబు అనుకున్నట్లుగా జరిగితే ఏమౌతుంది. విస్తారంగా కార్మికవర్గం సంఖ్య పెరుగుతుంది. చంద్రబాబు అనుకున్నది జరక్కపోవచ్చు. కారణం ఏమిటంటే..

అంతర్జాతీయ వ్యాపారం పడిపోయింది. చైనాలో పరిశ్రమలు 30% ఉత్పత్తులు తగ్గించుకున్నాయి. పరిశ్రమలు రాష్ట్రంలో గుర్రపు పరుగులా ముందుకు పోగలుగుతాయి అనుకోలేము. చంద్రబాబు పది అనుకుంటే ఒకటి రావచ్చు. రాబోయే కాలంలో పాలక వర్గాలు మార్పు చేయాలనుకుంటున్న రంగాలలో ఏ చిన్న మార్పు జరిగినా కార్మికుల సంఖ్య చాలా పెద్ద ఎత్తున, విస్తృతంగా పెరుగుతుంది.

ఇచ్చాపురం నుండి తడ వరకు వ్యవసాయం ఉండే అవకాశం లేదు. రానున్న రోజుల్లో కార్మిక వర్గం, సేవా రంగాల సంఘాల సంఖ్య పెరుగుతుంది. ఈ మార్పులు పెద్ద ఎత్తున జరుగుతాయి.

మార్పులు ప్రారంభమయినాయి. పశ్చిమ, తూర్పు గోదావరి జిల్లాలలో సారవంతమైన భూములనే చేపల చెరువులుగా మార్చేస్తున్నారు. అత్యధికంగా సంపదను తెస్తున్నది రొయ్యల వ్యాపారం కాబట్టి విస్తృతం చేయాలంటున్నారు చంద్రబాబు. ఇది వ్యవసాయ అనుబంధం అనుకున్నా ఇది కూడా ఒక పరిశ్రమే.

రాజధాని చుట్టూ నవనగరాలు వచ్చాయనుకోండి. దొనకొండలో ఏదో వస్తుందని చెబుతున్నారు. రొయ్యల చెరువులు, విద్యుత్ కేంద్రాల ఏర్పాటు అయిపోయాయి. ఇప్పుడు కొత్తవి చెబుతున్నారు. చిత్తూరు జిల్లాలో కొన్ని వస్తాయి. అనంతపురం, కర్నూలు, కడపల్లో ఇప్పుడిప్పుడే ఏవీ వచ్చే పరిస్థితులు లేవు. బెంగళూరుకు దగ్గర కాబట్టి అనంతపురంలో పరిమితంగా వచ్చే అవకాశం ఉందనుకుంటున్నారు. చంద్రబాబు అన్ని దేశాలు తిరిగి మన రాష్ట్రానికి పెట్టుబడులతో రమ్మంటున్నాడు. ఇలా పారిశ్రామిక వేత్తలను పిలిస్తే వచ్చేస్తారా? ప్రపంచంలో అత్యంత లాభదాయకంగా ఎక్కడ ఉంటే అక్కడకు వస్తారు. చంద్రబాబు ఇలాంటి వాతావరణం సృష్టించటంలో దిట్ట. అన్ని ఉచితంగా ఇస్తాము. భూమి, విద్యుత్, నీరు వంటివి. ఇది మొదటి వాతావరణం.

సింగపూర్ కు మొదట 50 ఎకరాలు ఉచితం అన్నారు. తర్వాత 200 ఎకరాలు కొద్ది రేటుకు అన్నారు. తర్వాత 50 లక్షలకే ఎకర ఎందుకు చంద్రబాబు ఇస్తున్నాడు. ఈ ప్రాంతంలో చౌకగా శ్రమశక్తి. సౌకర్యాలు దొరుకుతాయని ప్రచారం చేస్తున్నాడు. ఇక్కడ 12 వేలుకు దొరికే కార్మికుడి కోసం విదేశాల్లో 40 వేలు ఖర్చు చేయాల్సి వస్తుందని పారిశ్రామిక వేత్తలు చెబుతున్నారు. చైనా నుండి తప్పక పరిశ్రమలు వస్తాయని చెబుతున్నారు. చంద్రబాబు కార్మికులను నోరెత్తనీయమంటూ పారిశ్రామిక వేత్తలకు హామీలిస్తున్నారు. వర్గ

ప్రయోజనాల కొరకు చంద్రబాబు కార్మికులపై నిర్బంధం అదే పనిగా ప్రయోగిస్తున్నాడు. తీవ్రమైన నిర్బంధం, దోపిడీ రాసున్న రోజుల్లో ఉంటుంది. కార్మిక వర్గం సంఖ్య పెరుగుతుంది. తోటి కార్మికులు చనిపోయినా పోరాటాలు చేయలేని స్థితిలో కార్మికులు ఉన్నారు. కార్మికుల్లో అసంతృప్తి పెరుగుతుందని తెలిసి కార్మిక చట్టాలను పాలకులు నిర్వీర్యం చేశారు. కార్మికశాఖకు అధికారం లేకుండా చేశారు. కార్మికులు నిస్సహాయ స్థితికి వస్తారు. చివరికి తెగింపుకు సిద్ధపడతారు. చాలా చోట్ల కార్మిక పోరాటాలకు సంఘాలు లేకపోయినా తెగింపు వచ్చింది. ఒత్తిడి పెరిగి పెరిగి ఈ పరిస్థితి చాలా చోట్ల వస్తుంది. దీనికి ఉదాహరణ బ్రాండిక్స్ పోరాటం. రైతులు ఒంటరిగా ఉంటారు కాబట్టి ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటారు. కార్మికులు గుంపుగా ఉంటారు కాబట్టి తిరుగుబాటు చేస్తారు. ఇటువంటి పరిస్థితులు రాబోయే రోజుల్లో మరిన్ని వస్తాయి. స్కాంటెనీయస్ ఉద్యమాలు రాబోతున్నాయి.

నలుగురు కలిస్తే ధైర్యం వస్తుంది. నలుగురితో ఉన్నాం అనుకున్నప్పుడు పెద్ద ఎత్తున వస్తారు. విశాలంగా సమీకరిస్తే పోగవుతారు. సెప్టెంబర్ 2 సమ్మె దానికి ఉపయోగపడే కార్యక్రమం. నిర్బంధం లేకపోతే మనకంటే మంచి నాయకులు బూర్జువా సంఘాల నాయకులు. సిఐటియు పోరాడి 25 పైసలు సంపాదిస్తుంది. వారు బేరాలాడి బేడ సంపాదిస్తామంటారు. ఇందులో ఏది మేలని ఇతర టీయు నాయకులు అడుగుతుంటారు. పెట్టుబడిదారులకు ఆ ఓపిక కూడా లేకుండా పోయింది. బూర్జువా సంఘాలను ప్రోత్సహించాల్సిన అవసరం కూడా లేదు. నిర్బంధం పెంచి లొంగదీసుకోవాలని యాజమాన్యం భావిస్తున్నది. ఎన్ని కష్టాలు, ఇబ్బందులు ఉన్నాయో అన్ని అవకాశాలు కూడా ఉన్నాయి. పాలకవర్గాలు చిన్న చిన్న వాటిని సాధించుకోవడానికి ఎలా వ్యవహరిస్తాయో అర్థమవుతుంది. అత్యంత చౌకగా దొరికే వ్యవసాయ కార్మికులు కూడా కార్మిక వర్గంలోకి వస్తున్నారు. మహిళలు గురించి సమాజం ఏమి ఆలోచిస్తుంది? వేడినీళ్ళకు చన్నీళ్ళు తోడు అన్నట్లుగా ఉద్యోగానికి పంపుతున్నారు. వలస కార్మికులుగా మహిళలు పెద్ద ఎత్తున పెరుగుతున్నారు. ఇటువంటి మార్పుల సందర్భంలో మూడు ముఖ్యమైన విషయాలు మన లక్ష్యాలుగా పెట్టుకోవాలి.

1. మొత్తం కార్మికుల కష్టాలను అర్థం చేసుకొని బయటకు వెల్లడించడం అత్యంత ముఖ్యమైనది. సభ్యత్వం పెరగడం ఒక అంశం మాత్రమే. ప్రతి కార్మికుడు/ప్రతి ప్రాంతం/రంగం/ఇతర యూనియన్లు ఉంటే కలసి పని చేయాలి. ఆందోళనా కార్యక్రమాలు చేపట్టాలి. సిఐటియు పెరగడమే కార్మికుల సమస్యకు పరిష్కారం కాదు. సిఐటియు బలపర్చడమంటే అందర్నీ సమీకరించడానికి వేదికగా మారడం. కరపత్రాలు వేయాలి. యూనియన్ ఉన్నా లేకపోయినా యజమానుల చాలా చోట్ల ఉంటాయి కాబట్టి ఆ బలహీనతలను పట్టుకొని ఉతికి ఆరేసే పనిని నిరంతరాయంగా చేయాలి. కరపత్రం వేస్తారా, ప్రెస్ మీట్ పెడతారా, మీటింగ్

పెడతారా మీ ఇష్టం కాని కార్మికుడికి జరుగుతున్న దోపిడీని బట్టబయలు చేయడంపై కేంద్రీకరణ ఉండాలి.

2. విస్తారమైన ప్రాంతాల్లోకి పోతున్నాము. మిగతా తరగతులు/ప్రజలు మన పోరాటాలకు సహాయం చేసేటట్లుగా మనం వ్యవహరించాలి. విత్తనం మొలకెత్తేందుకు రైతు ప్రిపరేషన్ ఎలా చేసుకుంటాడో కార్మికుడు కూడా అదే తరహాలో ఆటంకాలు తొలగించుకుంటూ పోరాటాలు చేపట్టాలి. మన మీద కోపంగా ఉన్నప్పటికీ మన మిత్ర శక్తులతో స్నేహం చేయాలి. మన కార్మికుల్లో ఐక్యత తీసుకురావడం ముఖ్యమైనది. ఈ సమగ్రమైన ధృక్పథం లేకుండా ఏ పోరాటం జయప్రదం కాదు. మనకు ఎవరో చెబితేనో, సూచిస్తేనో చేయడం కాదు. సహజసిద్ధంగా రైతు ఎలాగైతే పని చేస్తాడో అలా మన పని ఉండాలి. నిరంతరం సహజ సిద్ధంగా కృషిలో ఉండాలి. మనం పోరాడే పద్ధతులలో మార్పులు చేసుకోవాలి.

3. మండల కేంద్రాల యొక్క ప్రాధాన్యత: అసంఘటిత రంగ కేంద్రాలుగా మండల కేంద్రాలు తయారవుతున్నాయి. గిరిజన మండలాల్లో కూడా 30 నుండి 40% కార్మికులు ఉంటున్నారు. పట్టణాల్లో 4,5 జోన్లుగా నడుస్తున్నాయి. వీటినే మండల కేంద్రాలుగా భావించవచ్చు. క్లస్టర్లు కూడా ఒక కేంద్రంగా చూడాలి. సూళ్ళూరు పేట, నాయుడు పేటలు పారిశ్రామిక కేంద్రాలుగా మార్పు చెందాయి. మండల కేంద్రాలు యూనియన్ల పనికాదు చేయాల్సింది, యూనియన్ల మధ్య సమైఖ్యత తీసుకు వచ్చి కమిటీల ద్వారా పని జరగాలి. సిఐటియు అంటే యూనియన్లే కదా. సిఐటియుగా జోక్యం చేసకోవడమంటే యూనియన్లుగా జోక్యం చేసుకోవడమే కదా. మండల స్థాయిలో సంఖ్య పెరగడమే కాదు, యూనియన్లలోని మనుష్యులందరిలో మనందరం ఒక్కటే. అనే భావం తీసుకురావాలి. సేవా కార్యక్రమాలు, సంక్షేమ కార్యక్రమాలు చేపట్టడానికి అనువైన నిర్ణయాలు తీసుకోవాలి, కార్మికులను ఆకర్షించడం, యూనియన్లో ఆ కార్మికులు ఉన్నా లేకపోయినా మనం కేంద్రంగా వారి సమస్యలు మాట్లాడాలి. కరపత్రాలు వేయాలి. ఇవి చేయాలంటే ఆఫీసు ఉండాలి. సిఐటియు ఆఫీసులే కాకుండా సేవా కార్యాలయాలుగా పెట్టండి. మారిన పరిస్థితుల్లో వృత్తి ప్రాంతంలో అన్ని సమస్యలు పరిష్కరించే పరిస్థితి లేదు. సంక్షేమ, సంఘీభావ, సేవా కార్యక్రమాలు విస్తృతంగా పెరగాలి. ప్రత్యామ్నాయ సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు పెంచాలి. మండల కేంద్రాల్లో కూడా బహుళార్థక కార్యక్రమాలు జరిగేటట్లుగా కృషి ఉండాలి. గరిష్ట స్థాయిలో ఐక్యత తీసుకురావాలి.

ఈ మూడు అంశాలపై మీరు దృష్టి పెట్టాల్సిన అవసరం ఉంది. సంఘం, సభ్యత్వం ద్వారానే కాదు మనం పెరగాల్సింది. కార్మికుల్ని ఐక్యం చేయడానికి ఏది తోడ్పడుతుందో ఆ పద్ధతుల్నే మనం అనుసరించాలి. చంద్రబాబు చెడ్డ పనులు చేయడం వలన కూడా మన ఉద్యమం పెరగడానికి తోడ్పడుతుందనే విషయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి.

కార్మికులందరికీ నెలకు రూ 18,000/- కనీస వేతనంగా ప్రకటించాలి

రాష్ట్రంలో సుమారు కోటి మంది కార్మికులు ఉన్నారు. వారిలో సగం మంది కనీస వేతనాల షెడ్యూల్డ్ వృత్తులలో పని చేస్తున్నారు. ప్రభుత్వాల వైఖరుల వల్ల మన రాష్ట్రంలోనే కనీస వేతనాలు అతి తక్కువగా వున్నాయి. సకాలంలో కరువు భత్యం కూడా ప్రకటించకుండా కార్మికులకు తీరని అన్యాయం చేస్తున్నారు. తెలుగు దేశం ప్రభుత్వం వచ్చాక ఈ పరిస్థితి దారుణంగా తయారయ్యింది. తెలంగాణాలో కరువు భత్యం పొయింట్లు పెరుగుతాయి. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో మాత్రం పొయింట్లు పెరగవు. యజమానులకు అనుకూలంగా ప్రభుత్వం చేస్తున్న అంకెల గారడీ వల్ల ఈ స్థితి ఏర్పడుతుంది. ప్రస్తుతం ఉన్న 65 షెడ్యూల్డ్ లలో 54 షెడ్యూల్డ్ లకు ఎనాడ్ వేతన సవరణ జరిగివుండాలి. రోజురోజుకు ధరలు, ద్రవ్యోల్బణం పెరిగిపోతున్న ఈ రోజుల్లో 10-12 సం॥ క్రిందటి వేతనాలతో పని చేయించడం రాజ్యాంగం ప్రసాదించిన మానవ హక్కులను, జీవించే హక్కును కాలరాయడమే.

గత ప్రభుత్వాల హయాంలో కూడా ఇటువంటి మోసాలే జరిగాయి. డ్రాఫ్ట్ నోటిఫికేషన్ లో ప్రతిపాదించిన వేతనాలను కూడా తగ్గించి ఫైనల్ నోటిఫికేషన్ విడుదల చేసిన ఉదాహరణలు అనేకం ఉన్నాయి. ఇది టోకుగా కార్మికుల హక్కులను యజమానులకు అమ్ముకోవడమే. అటువంటి వాటిల్లో గార్మెంట్స్ పరిశ్రమ ఒకటి. జరిగిన ఈ మోసానికి అన్యాయానికి నిరసనగా బ్రాండిక్స్ కార్మికులు సమ్మె చేయవల్సి వచ్చింది.

ప్రస్తుత ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చిన నాటి నుండి ధరల పెరుగుదలకు అనుగుణంగా కనీస వేతనాలను సవరించాలని అందుకుగాను కనీస వేతనాల సలహా బోర్డు ఏర్పాటు చేయమని కార్మిక సంఘాలన్ని కోరుతున్నా ప్రభుత్వం ఇంత వరకు స్పందించలేదు. దీని వలన ప్రతి నెల కొన్ని వందల కోట్ల రూపాయలు కార్మికులకు నష్టం జరుగుతున్నది. ఆ మేరకు యజమానులకు లాభం చేస్తున్నాము కదా అనే వైఖరి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తీసుకుంటున్నది. ఇది బాధ్యతా రహితం, అమానుషం గా సిఐటియు రాష్ట్ర మహాసభ భావిస్తున్నది. పెరిగిన ధరలు, ద్రవ్యోల్బణం, ఇంటి అద్దెలు, పిల్లల స్కూల్ ఫీజులు, మందుల ధరలు దృష్టిలో పెట్టుకొని రాష్ట్రంలోని ప్రతి కార్మికునికి నెలకు 18,000 కనీస వేతనంగా నిర్ణయం చేసి అన్ని పరిశ్రమలు, సంస్థలలో ఖచ్చితంగా అమలు చర్యలు తీసుకోవాలని మహాసభ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేస్తున్నది.

అలాగే రాష్ట్ర కార్మికుల్లో 90% అసంఘటిత రంగంలో ఉన్నారు. వారికి ఎలాంటి సామాజిక భద్రతా పథకాలు అమలులో లేవు. ఇటీవల ప్రకటించిన చంద్రన్న భీమా పథకం కూడా కార్మికుడు

చనిపోతే 5లక్షలు వస్తాయి. చనిపోతే బీమా పథకం తప్ప బతికుంటే కార్మికులకు సాంఘిక భద్రతను, రక్షణను కల్పించేదిగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఏ విధమైన పథకాలు ప్రకటించడం లేదు. అసంఘటిత రంగంలోని ముఠా కార్మికులు, భవన నిర్మాణ కార్మికులు, ఆటో, ప్రైవేట్ ట్రాన్స్ పోర్టు, ఇటుక బట్టీలు, ఇసుక క్వారీలు, స్కీం వర్కర్లు, కాంట్రాక్టు వర్కర్లు, కాంట్రాక్టు & ఔట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగులు, కంటింజెంట్ వారు వీరు అనకుండా సకల వృత్తులలోని అసంఘటిత కార్మికులందరినీ ప్రావిడెంట్ ఫండ్, ఇఎస్ ఐ మరియు రిటైర్ అయిన తర్వాత పెన్షన్ లను గ్యారెంటీ చేసేలా సమగ్ర చట్టం రూపొందించాలని ఈ మహాసభ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ వాటాగా మూల నిధిని సమకూర్చి కార్మికుల వాటాను కూడా (ఇతర కార్మికులతో సమానంగా) దీనిలో కలిపి ఈ పథకాన్ని అమలు జరిపేలా తక్షణం చర్యలు తీసుకోవాలని మహాసభ కోరుతున్నది. చనిపోతే సహాయం చేస్తాం అనడం కాదు, బతికుంటే కార్మికులను కాపాడేందుకు ప్రభుత్వం. ముందుకు రావాలని మహాసభ కోరుతున్నది.

పై రెండు కోర్కెలు కార్మిక వర్గానికి అత్యంత ముఖ్యమైన, ప్రాణప్రదమైన సమస్యలు. పై రెండు సమస్యలు పరిష్కరించడం కార్మిక సంక్షేమం పట్ల కనీస సానుభూతికి ఉండే ఏ ప్రభుత్వానికైనా అత్యంత ప్రధానమైనవి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పెట్టుబడిదారులకు భూమి, మౌలిక వసతులు కల్పించుటకు వందల కోట్ల రూపాయలు కేటాయిస్తుంది. లక్షలాది మంది కార్మికుల సంక్షేమం కోసం పై రెండు మౌలిక హక్కులను కార్మిక వర్గానికి కల్పించవలసిందిగా సిఐటియు రాష్ట్ర 14వ మహాసభ కోరుతున్నది. ప్రభుత్వం స్పందించకపోతే కార్మికవర్గం ఈ సమస్యల పరిష్కారానికి ఐక్యంగా ఉద్యమించడానికి సిద్ధం కావాలని మహాసభ పిలుపునిస్తున్నది. కార్మిక వర్గం మెరుగైన జీవితాన్ని సాధించుకునేందుకు ఎంతో దోహదం చేసే పై సమస్యల పరిష్కారానికి ఐక్యంగా ఉద్యమించడానికి ముందుకు రావాలని సోదర కార్మిక సంఘాలను మహాసభ విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది.

“కార్మిక శ్రేయస్సును విస్తరిస్తున్న కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు”

సిఐటియు గుంటూరు జిల్లా 8వ మహాసభలు తెనాలిలోని పర్సా సత్యనారాయణ నగర్(యన్జిఓహోమ్)లో 2016 జూన్ 5, 6 తేదీలలో జరిగాయి. సిఐటియు పతాకాన్ని సీనియర్ నాయకులు కె.యల్.ప్రసాద్ ఆవిష్కరించారు.

మహాసభలకు సిఐటియు జిల్లా అధ్యక్షులు కె. నళినీకాంత్, యం. హరిప్రసాద్, డి. శివకుమారి, జి. రవిబాబు, మెటిల్లాదేవి అధ్యక్షవర్గంగా వ్యవహరించారు. మహాసభలను కా॥ పుణ్యవతి ప్రారంభిస్తూ కార్మిక ఉద్యమాలను అణచివేయాలనే ధ్యేయంతో పోలీసులతో నాయకులు, కార్మికులపై తీవ్రమైన నిర్బంధాన్ని ప్రయోగిస్తున్నారని, రాజధాని జపం తప్ప కార్మిక సంక్షేమాన్ని ఏమాత్రం పట్టించుకోవటంలేదన్నారు. ఏమాత్రం చర్చ లేకుండా అసెంబ్లీలో కార్మిక చట్టాలలో మార్పులను ఆమోదించారని, “బాబు వస్తే... జాబు వస్తుందంటూ” ప్రచారం చేసి ఇప్పుడు ఎన్నికల హామీల అమలులో చిత్తశుద్ధిని ప్రదర్శించటం లేదన్నారు.

శాసనమండలి మాజీ సభ్యులు కె.యస్.లక్ష్మణరావు మాట్లాడుతూ రాష్ట్రంలో పారిశ్రామికీకరణ జరగాలని, కాంట్రాక్టు, జెట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగులను క్రమబద్ధీకరించాలని, ఉపాధి అవకాశాలను పెంచేందుకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్దిష్టమైన విధానాలను రూపొందించాలన్నారు. పోలవరం ప్రాజెక్టు, రైల్వే జోన్ ఏర్పాటు వంటి సమస్యలపై కేంద్ర ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తీసుకురావటంలో చంద్రబాబు నాయుడు ఉద్దేశపూర్వకంగా అలసత్వాన్ని

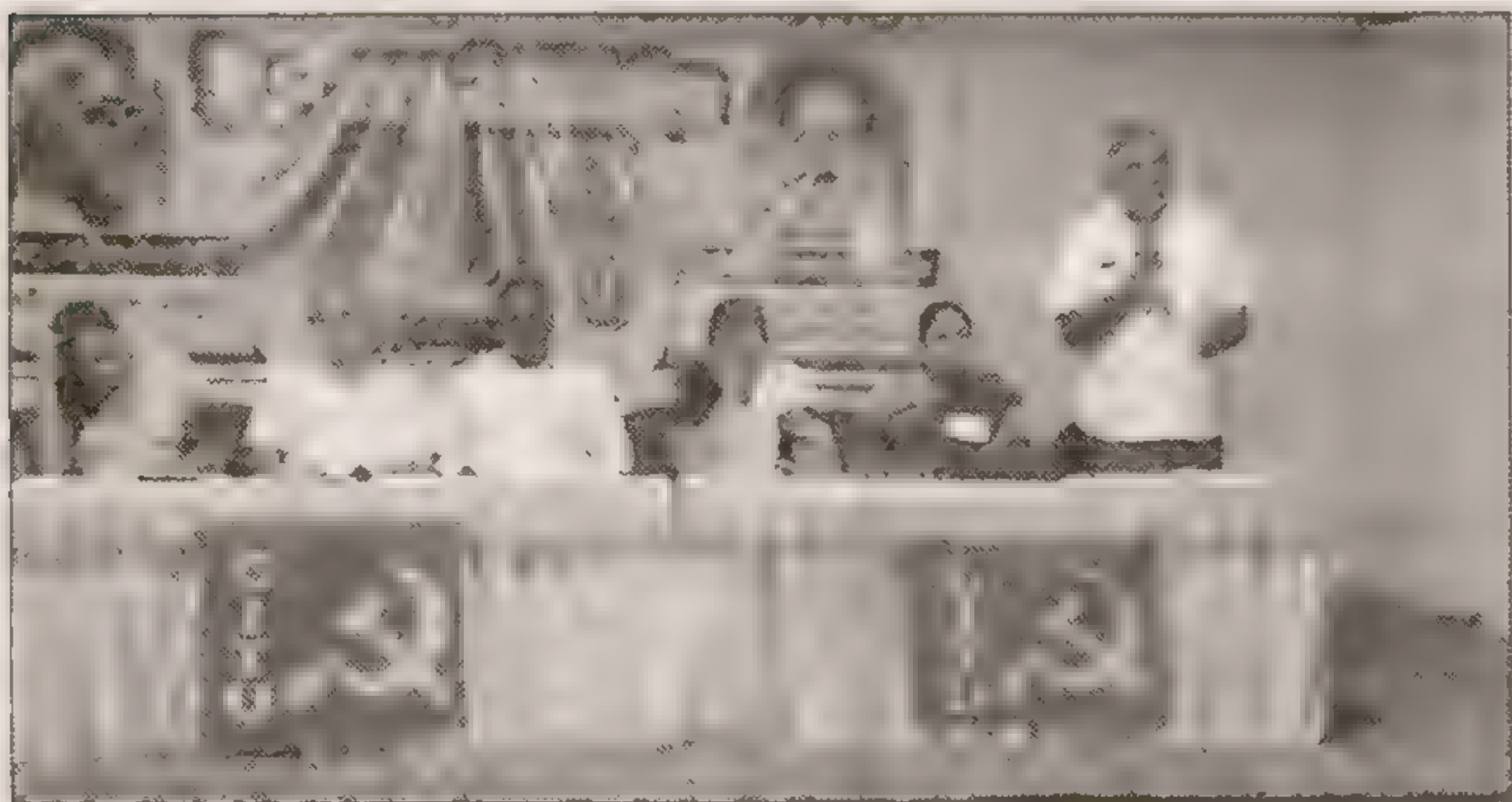
- సి.ఐ.టి.యు, గుంటూరు జిల్లా 8వ మహాసభలలో కా॥ ఎస్. పుణ్యవతి

ప్రదర్శిస్తున్నారని అన్నారు.

అధ్యక్షులుగా దండా లక్ష్మీనారాయణ, ప్రధాన కార్యదర్శిగా కాకుమాను నాగేశ్వరరావు, ఉపాధ్యక్షులుగా యం. హరిప్రసాద్, వివికె సురేష్, పాశం రామారావు, కట్లగుంట శ్రీనివాసరావు, యం. భాగ్యరాజు, డి. శ్రీనివాసరావు, పి. రామచంద్రరావు, షేక్ హుస్సేన్ వలి, కార్యదర్శులుగా వై.నేతాజి, కాపు శ్రీనివాస్, కె. నళినీకాంత్, వేముల దుర్గారావు, డి. శివకుమారి, కె.బాబుప్రసాద్, యన్. శివాజీ, కోశాధికారిగా కె.మస్తాన్ రావులు ఎన్నికయ్యారు. 49 మంది సభ్యులతో జిల్లా కమిటీ, 87 మంది సభ్యులతో జిల్లా కౌన్సిల్ ఏకగ్రీవంగా ఎన్నికయ్యింది.

ఐక్య ఉద్యమాల ద్వారానే కార్మిక హక్కులను సాధిద్దాం

దేశంలో, రాష్ట్రంలో ఐక్యపోరాటాల ద్వారానే కార్మికవర్గం తమ హక్కులను సాధించుకొంటున్నారని సిఐటియు రాష్ట్ర అధ్యక్షురాలు ఎస్.పుణ్యవతి తెలిపారు. సిఐటియు నెల్లూరు జిల్లా, 9వ మహాసభలు నెల్లూరు నగరంలోని పరమేశ్వరి అండ్ మహేశ్వరి కళ్యాణ మండపంలో (కా॥ పర్సా సత్యనారాయణ, అరిగెల నారాయణ ప్రాంగణంలో) బుధవారం జరిగాయి. మొదటి సిఐటియు

- సిఐటియు నెల్లూరు జిల్లా మహాసభలో ఎస్.పుణ్యవతి

పతాకాన్ని నగర అధ్యక్షులు ఎస్.మురళీకృష్ణ ఆవిష్కరించారు. సభలో సిఐటియు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు ఎస్.పుణ్యవతి, రాష్ట్ర కార్యదర్శి సుబ్బా యమ్మగారు హాజరై ప్రారంభోపన్యాసం చేశారు. మహాసభ అధ్యక్ష కార్యదర్శులుగా కత్తి శ్రీనివాసులు, ఎం.మోహనరావులను ఎన్నుకున్నారు.

విశాఖ జిల్లా 10వ మహాసభలు

శ్రీకాకుళం జిల్లా 9వ మహాసభలు

ప్రకాశం జిల్లా 9వ మహాసభలు

సిఐటియు 14వ, రాష్ట్ర మహాసభల అర్హతల నివేదిక

సిఐటియు 14వ, రాష్ట్ర మహాసభలు 2016 జూన్ 26-29 వరకు విజయవాడ నగరంలోని కా||పర్వాసత్యనారాయణనగర్ (వేదిక కళ్యాణమండపం) నందు జరిగాయి. ఈ మహాసభలకు రాష్ట్రంలోని 15 జిల్లాలు మరియు కేంద్ర, రాష్ట్ర రంగాలు, మధ్యతరగతి, అసంఘటిత రంగాల నుండి 533 మంది ప్రతినిధులు ఎంపికయ్యారు. 512 మంది ప్రతినిధులు మహాసభకు హాజరయ్యారు. 21 మంది వివిధ కారణాల రీత్యా హాజరుకాలేదు. అయితే 499 మంది ప్రతినిధులు మాత్రమే అర్హతల పత్రాలను పూర్తి చేసి అర్హతల కమిటీకి అందజేశారు.

అర్హతల పత్రాలను నింపిన ప్రతినిధుల్లో మహిళలు 148 మంది (30%), పురుషులు 351 మంది ఉన్నారు. ఇంటర్ ఆఫైన చదివిన వారు 59% మంది ఉన్నారు. అందరికంటే ఎక్కువ విద్యనభ్యసించినవారు కుసుమ (విజయవాడ - శ్రామిక మహిళ).

చదువు		
5వ తరగతిలోపు	-	47
6-10 లోపు	-	159
ఇంటర్+తత్సమానం	-	106
డిగ్రీ	-	143
పిజీ ఆఫైన	-	44
వయసు		
21 నుండి 30 లోపు	-	21
31 నుండి 40	-	151
41 నుండి 50	-	201
51 నుండి 60	-	87
61 ఆఫైన	-	39

వయస్సు రీత్యా 21-40 లోపు ఉన్న యువతీయువకులు 34% మంది ఉండగా, మధ్య వయస్సులో 58% గా ఉన్నారు.

పుట్టిన వర్గం		
వ్యవసాయ కార్మికులు	-	124
రైతులు	-	104
చేతివృత్తులు	-	40
కార్మిక	-	76
మధ్యతరగతి	-	153
భూస్వామ్యం	-	2

కార్మికులు, ఉద్యోగుల కుటుంబాల నుండి వచ్చినవారు 46% ఉండగా వ్యవసాయ కార్మిక వర్గాల నుండి 25% ప్రతినిధులున్నారు.

సామాజిక తరగతి

ఎస్.సి	-	115
ఎస్.టి	-	7
బి.సి	-	219
ఓ.సి	-	136
మైనారిటీ	-	21
ఏమీవ్రాయనివారు	-	1

ప్రతినిధులలో ఎస్.సిలు 23% ఉండగా, ఎస్.టి 1.4%, మైనారిటీలు 4.2% మాత్రమే ఉన్నారు. బిసిలు మాత్రం 44% ఉన్నారు.

▶ చదువుతున్న పత్రికలకు సంబంధించి ప్రజాశక్తి చదివేవారు 441, ఇతర పత్రికలు 58, కార్మికలోకం చందాదారులు, 330 మంది ఉన్నారు.

▶ సిఐటియు రాష్ట్ర మహాసభలకు ఎన్నింటికి హాజరయ్యారు అనే అంశానికి సంబంధించి తొలిసారి హాజరైనవారు 1-25, 2-68, 3-59, 4-46, 5-25, 6-24, 7-11, 8-17, తొమ్మిది ఆఫైన-4 చొప్పున హాజరయ్యారు. సమాచారం ఇవ్వనివారు ఇద్దరు. అత్యధిక మహాసభకు హాజరైనవారు. కా||సి.హెచ్.నర్సింగరావు(నూతన రాష్ట్ర అధ్యక్షులు) (11), కా||బి.రామాంజనేయులు (కర్నూలు-10) ఉన్నారు.

▶ మహాసభల్లో పాల్గొన్నవారిలో పెద్ద వయస్సువారు కా||ఆర్.ఎస్ (సత్యనారాయణ-పశ్చిమగోదావరి-88 సం||లు), అతిపిన్న వయస్సు కా||జి.సుగుణమ్మ (కదిరి-అనంతపురం జిల్లా-22 సం||లు)

▶ సిఐటియు బాధ్యతల్లో ఉన్నవారు 330, యూనియన్ బాధ్యతల్లో ఉన్నవారు 169 మంది. పూర్తికాలం కార్యకర్తలు 139, పార్ట్ టైమర్స్ 198, వృత్తి చేసుకుంటూ పనిచేసేవారు 162 మంది ఉన్నారు. మహాసభల్లో యువతతోపాటు మధ్యతరగతివారు అత్యధికమంది పాల్గొనగా, ప్రజాశక్తి దినపత్రిక 88%నికి పైగా ఉండటం ప్రత్యేకంగా చెప్పకోదగిన విషయాలు.

అర్హతల కమిటీ: సిఐటియు రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా||కె.ఉమామహేశ్వరరావు (కన్వీనర్), సభ్యులుగా ఆర్.నగేష్ (నెల్లూరు, ఎస్.ఇందీవర (విశాఖ), వివికె సురేష్ (గుంటూరు), సుధాకర్ (పొగో), ఎ.కృష్ణమోహన్ (విశాఖ), వి.నరసింగరావు (విశాఖ) ఉన్నారు.

అందరు ఒక్కసారి ఆలోచించండి

గౌరవనీయులైన మోదీ గారికి,

నిన్నుమొన్నటి వరకు పాపం కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులందరు కూడా పదేళ్లకి ఒక్కసారి వచ్చే పండగ లాంటి పే కమిషన్ కోసం ఎన్నో ఆశలతో ఎదురు చూస్తుంటే ఊరించి ఊరించి మీరు చేసిన ద్రోహాన్ని తట్టుకోలేక సగటు మనిషి నలిగిపోతున్నాడు. స్టేట్ గవర్నమెంటులు సైతం 40% ఫిట్మెంట్ ఇచ్చి ఆశ్చర్యపరిస్తే మీరు చేసిందేమిటి? కేంద్రం మీద లక్ష రెండు వేల కోట్లు భారం పడిపోతుంది. ఇదివరకు 6 పే కమిషన్ లో 40% ఫిట్మెంట్ కే జిడిపి పడిపోయింది అని సగటు మనిషి మీద గోల పెడుతున్నారు. మీరు పెంచిన ధరల మాటేమిటి? టమోటాలు, ఆపిల్ తో సమానంగా పోటీ పడుతున్నాయి. పెట్రోల్ ధరలు విపరీతంగా పెంచేశారు. సామాన్య మానవుడు రోజూచస్తూ బ్రతుకుతున్నాడు మీ పరిపాలనలో. మరి మీరు ఎలక్షన్లు టైమ్లో, ప్రచారం కోసం పగలు రాత్రి అనక విమానాల్లో తిరుగుతూఖర్చు పెట్టినంత కూడా ఉండదు కదా? ఈ రోజు కూడా మీరు విదేశీ పర్యటనలు చేస్తూనే ఉన్నారు విమానాల్లో మంచినీళ్ళు త్రాగినంత సులభంగా. వాటి ఖర్చు వివరాలు లెక్కలోకి తీసుకున్నా 7 పే కమిషన్ మీకు మీ ప్రభుత్వానికి భారం కాదు అనే విషయం స్పష్టంగా మీకు వేరే చెప్పాలా? మీరు గ్యాస్ రాయితీ వదులుకోమని మన్ కీ బాత్ లో చాలా గొప్పగా చెప్పారు. మరి దేశాన్ని నడిపించే నాయకులు ఎం.ఎల్.ఏ, ఎం.పిలు ఎంత మంది వదులుకున్నారు.

నాయకులుకే చిత్తశుద్ధి లేదు. పార్లమెంటులో ప్రజాధనం దుర్వినియోగం చేస్తూ పరిష్కరించవలసిన సమస్యలను మరింత జటిలం చేస్తున్న మీ రాజకీయ నాయకులకు లక్షలలో జీతాలా? అనునిత్యం శ్రమించే కార్మికులకు పదేళ్లకు పెంచే వేతనం కేవలం వందలు లోనా? ఇదెక్కడి న్యాయం. అణు రియాక్టరుల ద్వారా కలిగే నష్టాలను దృష్టిలో పెట్టుకుని పెద్ద పెద్ద దేశాలు సైతం విద్యుత్ ఉత్పాదనకు వెనుకాడుతుంటే మీరు అమెరికా నలభై సంవత్సరాలు వాడి వదిలేసినవి ఐదు లక్షల కోట్లకు కొని ఇక్కడ ఆంధ్రప్రదేశ్, శ్రీకాకుళంలో పచ్చని రైతుల బ్రతుకులలో చిచ్చు పెట్టి ప్లాంటును ఏర్పాటు చేయాలనుకునే మీ ప్రయత్నం ఎంతవరకు సమంజసం. పై పెచ్చు దాని వలన వచ్చే ఉత్పాదన యూనిట్ కి 70 రూ"లు పడుతుంది. ఏ రాష్ట్రాలు అంత రేటు పెట్టి, కొంటాయి. ఎన్.టి.పి.సి లాంటి ప్లాంటులు ఏడు, ఎనిమిది రూపాయలకే సరఫరా చేస్తుంది కదా మరి అంత ఖర్చు పెట్టి ఏమి లాభం వందల కోట్లమీటర్ల వరకు రేడియేషన్ తప్ప. తాత్కాలికంగా మీ వలన ఎవరో లాభపడడం అంతే. ఇది ప్రజాధనం కార్పొరేట్ల పాల్జైయ్యడం కాదా? అందులో పావు వంతు కూడా లేదు ఉద్యోగులకి మీరిచ్చే

పే కమిషన్ ఖర్చు. కాని ఉద్యోగుల సంక్షేమము మీరు కోరటం లేదు అన్న విషయం చాలా క్లుప్తంగా చెప్పారు సంతోషము. అమెరికాలో రాష్ట్రపతి గారికి ప్రత్యేక. విమానం ఉందని మీరు కూడా అటువంటి సదుపాయం భారత ప్రధానికి ఉండాలని లక్షల కోట్లతో ఒక్క విమాన నిర్మాణ పథకం కోసం వ్యూహం జరుగుతుంది అది మీడియాకు తెలియదా? కాకుంటే ఏదో స్వలాభం చూసుకుంటున్న ఛానల్స్ అవి అన్ని సామాన్య మానవుడుకి తెలియపర్చుదు. సడన్ గా ఒక్క రోజు బహిర్గతం అవుతుంది. Get ready to face that surprise.

ఎనభై, తొంభై దశకాల్లో మీడియా చాలా పారదర్శకంగా వ్యవహరించేది మరి ఈ రోజు నిజాన్ని నిజంలా వ్రాయటానికి కూడా ముడుపులు పుచ్చుకొనే దుస్థితికి దిగజారిపోయింది. ఒక్కొక్క పార్టీకి ఒక్కొక్క న్యూస్ ఛానల్ అధికార పార్టీ ఏది చెపితే అది అచ్చు వేసెయ్యటం అలవాటుగా మార్చేసుకున్నారు. మూలాలు వెదికి నిజాలు నిగ్గు తేల్చాల్సిన మీడియా కూడా ఈ రోజు శ్రామిక, కార్మిక వర్గానికి అన్యాయం చేసే హెడ్డింగులు కేంద్ర ప్రభుత్వం తరపున వారు చేసిన ప్రచారం అంతా ఇంతా కాదు. ఎంత భారీగా ముడుపులు అందాయో మరి.

సాంఘిక, సామాజిక మాధ్యమాలు అందరికీ అందుబాటులో వచ్చిన ఈ రోజుల్లో నిజం చెప్పాలనుకునే ప్రతీ ఒకరు కూడా జర్నలిస్టే. ఆ విషయం మీడియా గమనించగలదు. మన దేశంలో కడు పేదలు రిలియన్స్, మిథాని ఇలా పెద్ద పెద్ద. కాపైల్ లిస్టుకి అక్షరాలా 6,20,000 కోట్లు రాయితీలు కల్పించారు. వాళ్ళకి ఇచ్చిన రాయితీలు అంత కూడా లేదు పే కమిషన్ వలన పదే భారం. కాని ముఖ్య ఉద్దేశ్యం గవర్నమెంటు సంస్థలు అన్నీ కూడా ప్రయివేట్ పరం చేసేయ్యాలని ఎఫ్డిఐకి బార్లా తలుపులు తెరిచేశారు. మళ్ళా దేశాన్ని పరాయి దేశాల చేతుల్లో పెట్టేయ్యాలి అనే ఆలోచనకి పరాకాష్ఠ కాకపోతే ఇంకేమిటి? మన దేశంలో మనమే కాంట్రాక్టు బ్రతుకు బ్రతకాలని శాసిస్తున్నారు మనం ఎంచుకున్న మన ప్రధానిగారు అయిన మీరు. ఎన్నికల ముందు గొంతు చించుకుని ఇచ్చిన మీ ఉపన్యాసాలు విని నిజంగానే నల్లధనం ఇండియాకు వచ్చేస్తుందనుకున్నారు పిచ్చి జనాలు. బాగా బుద్ధి చెప్పారు. మీరు ఏదో చేస్తారు అనుకున్న జనాలుకి మీరు చేసే మహత్కార్యాలు చూసి మాటలు రావటం లేదు అంటే నమ్మండి. మీ పరిపాలనలో సదరు బాదితుడిగా నాది ఒక్క విన్నపము. మీరు పెంచే రేట్లతో మా బ్రతుకు జట్కా బండి సాగటం అంటే కష్టం. కారుణ్య మరణాన్ని ప్రసాదించి ఈ కోటి మంది ఉద్యోగులను వారి పరివారాన్ని చంపేయ్యండి ఇక మిమ్మల్ని అడిగేవారు ఉండరు మీ ఇష్టారాజ్యమే.

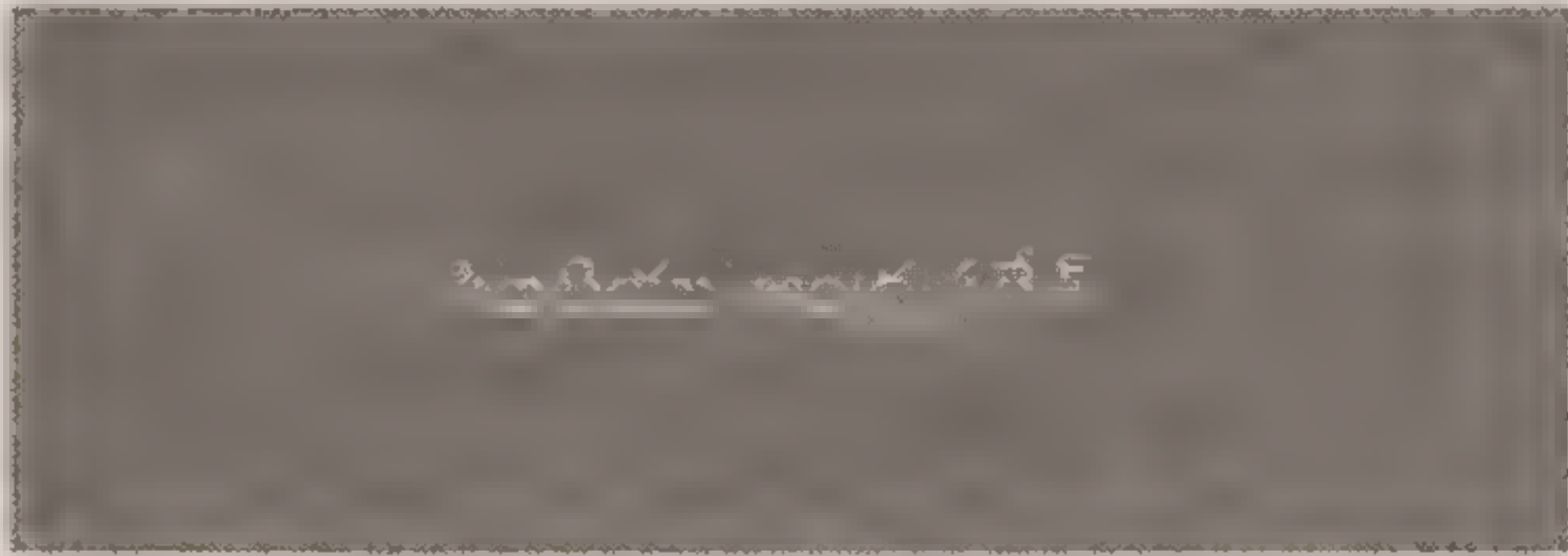
వర్గ పోరాటం మహిళా విముక్తి

- టోనీక్లిఫ్

మహిళల విముక్తి కోసం వందల సంవత్సరాల నుండి రెండు రకాల ఉద్యమాలు సాగుతున్నాయి. ఒక ఉద్యమం మార్క్సిస్టు దృక్పథంతో అయితే, రెండవది ఫెమినిస్టు దృక్పథంతో. ఈ రెండు ఉద్యమాల ధ్యేయం ఒక్కటే. సమాజంలో మహిళల పట్ల వున్న అసమానతలను తొలగించడం; ఆ స్థానంలో మహిళలు కూడా నిజమయిన సమానత్వం పొందగల సమాజం కోసం కృషి చేయడం. అయితే మహిళల అణచివేతకు గల కారణాలు విశ్లేషించడంలో ఈ రెండు ఉద్యమాలు పూర్తి భిన్న దృక్పథాలు కలిగి ఉన్నాయి. అంతేగాక ఎదుర్కొనే వ్యూహాలు కూడా పూర్తి విరుద్ధంగా ఉన్నాయి.

వర్గపోరాటం మహిళా విముక్తి
టోనీక్లిఫ్

ఫెమినిజం ప్రపంచాన్ని లింగ ప్రాతిపదికపైన విభజిస్తున్నది. ప్రపంచాన్ని కేవలం స్త్రీల, పురుషుల సమూహాలుగా మాత్రమే చూస్తున్నది. స్త్రీల అణచివేతకు కారణం పురుషులనీ, స్త్రీలను తమ అదుపులో పెట్టుకొని వారిపై ఆధిపత్యం చలాయించాలన్న పురుషుల ఆలోచనే ఇందుకు మూలమని అంటుంది. ఈ పితృస్వామ్య వ్యవస్థను మార్చాలంటే అన్ని వర్గాలలోని స్త్రీలందరూ కలసి అన్ని వర్గాల పురుషులందరికీ వ్యతిరేకంగా పోరాడాలని ఫెమినిజం భావిస్తున్నది.

ఇందుకు పూర్తి భిన్నమైన దృక్పథం మార్క్సిస్టులది. సమాజ విభజన వర్గ ప్రాతిపదికన జరుగుతుంది కాని లింగ ప్రాతిపదికన కాదని మార్క్సిస్టులు భావిస్తారు. సమాజంలో వేల సంవత్సరాలుగా ధనిక వర్గానికి చెందిన కొద్ది మంది స్త్రీ పురుషులు మెజారిటీ స్త్రీ పురుషుల శ్రమశక్తిని కొల్లగొట్టుకొని భోగ భాగ్యాలతో జీవిస్తున్నారు. దోపిడీ చేసే వర్గం, దోపిడీకి గురయ్యే వర్గాల మధ్య ఘర్షణలు లింగ భేదాల కతీతంగా చరిత్రగతినే మార్చే చోదక శక్తిగా ఉంటాయి. మహిళల అణచివేతను కూడా ఒక విస్తృత పరిధిలో - వర్గ దోపిడీకి సంబంధాల నేపథ్యంలో మనం అర్థం చేసుకోవాలి..... ఇదీ మార్క్సిస్టుల అవగాహన.

ఈ రెండు వాదనల మధ్య రాజీ కుదిరే అవకాశమే లేదు.

అయినా ఈ మధ్య కాలంలో “సోషలిస్టు ఫెమినిస్టులు” ఈ రెండు వాదనలను అనుసంధానం చేసే ఓ ప్రయత్నం చేశారు. కానీ ఈ రెండు వాదనలు పూర్తిగా విరుద్ధమయినవీ, పొంతనలేనివీ అవడం వలన రెండింటిని అనుసంధానం చేయడం అసాధ్యమయింది.

సెయింట్ సైమన్, ఫోరియర్, రాబర్ట్ ఓవెన్ లాంటి ఊహజనిత సోషలిస్టులు పంతొమ్మిదవ శతాబ్దం తొలి దినాల నుంచే మొత్తం మానవ జాతిని అన్ని రకాల దోపిడీ నుంచి - అది వర్గ దోపిడీ అయినా, స్త్రీల అణచివేత అయినా, మరే రకమయిన దోపిడీ అయినా - విముక్తి చేయాలన్న ఒక గొప్ప లక్ష్యం పెట్టుకున్నారు.

అయితే మార్బ్, ఏంగెల్సులు చారిత్రక భౌతికవాదాన్ని అభివృద్ధి చేసి, వర్గ పోరాటం ద్వారా మాత్రమే సమసమాజాన్నీ తద్వారా స్త్రీ విముక్తిని సాధించగలం అని నిరూపించారు. శ్రామికులుగా స్త్రీ పురుష కార్మికులు కలిసి పనిచేసే క్రమంలోనే తాము దోపిడికి గురవుతున్నామన్న విషయం తెలుసుకుంటారు. పెట్టుబడిదారి దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా సంఘటితమై పోరాడతారు. శ్రామిక స్త్రీ, పురుషులు కలసి చేసే ఈ సంఘటిత పోరాటమే స్త్రీ అణచివేతతో సహా వారిని అన్ని రకాల దోపిడీ, అణచివేతల నుండి విముక్తులను చేస్తుంది.

మహిళల విముక్తి వర్గ పోరాటం మీద ఎలా ఆధారపడి ఉందో చెప్పడమే ఈ రచన యొక్క లక్ష్యం.

మహిళలు సమాజంలో ఒక భాగం. అందువలన మహిళల పరిస్థితిని అధ్యయనం చేసేటప్పుడు శూన్యంలో చేయలేము. మహిళల అణచివేతను వర్గ దోపిడీకి అనుసంధానం చేస్తూ చెప్పడమే ఈ పుస్తకం ముఖ్య ఉద్దేశ్యం.

ఈ పుస్తకం అంతటిలో శ్రామిక మహిళలు చరిత్రలో “బాధితులుగా” గాక “చరిత్ర నిర్మాతలుగా” ఎలా పనిచేశారో నొక్కి చెప్పడం జరుగుతుంది.

రాష్ట్ర కార్యదర్శి వర్గం

1. సి. హెచ్. నర్సింగరావు అధ్యక్షులు
2. ఎస్. పుణ్యవతి ఉపాధ్యక్షులు
3. వి. ఉమామహేశ్వరావు ఉపాధ్యక్షులు
4. పి. అజయకుమార్ ఉపాధ్యక్షులు
5. పి. రోజా ఉపాధ్యక్షులు
6. కె. స్వరూపరాణి ఉపాధ్యక్షులు
7. పి. రాధాకృష్ణ ఉపాధ్యక్షులు
8. జి. బేబిరాణి ఉపాధ్యక్షులు
9. కందరపు మురళి ఉపాధ్యక్షులు
10. ఎం. ఏ. గృహర్ ప్రధాన కార్యదర్శి
11. కె. ఉమామహేశ్వరావు కార్యదర్శి
12. కె. ధనలక్ష్మి కార్యదర్శి
13. కె. సుబ్బరావమ్మ కార్యదర్శి
14. ఆర్. వి. నర్సింహరావు కార్యదర్శి
15. ఎం. జగ్గునాయుడు కార్యదర్శి
16. ఎన్. సి. హెచ్. శ్రీనివాస్ కార్యదర్శి
17. డి. ఎన్. వి. డి. ప్రసాద్ కార్యదర్శి
18. యం. బాలకాశి కార్యదర్శి
19. ఎ. వి. నాగేశ్వరావు కోశాధికారి

రాష్ట్ర కౌన్సిల్ సభ్యులు

20. పి. మధు
21. సి. హెచ్. బాబురావు (సెంటర్)
22. యం. కృష్ణమూర్తి (సెంటర్)
23. ఎస్. ఎ. సుభాష్ (సెంటర్)
24. కె. సామ్రాజ్యం (సెంటర్)
25. యం. రవిశంకర్ (సెంటర్)
26. ఎన్. పెద్దన్న (వి. ఆర్. ఏ రంగం)
27. ఆర్. అజయ్ కుమార్ (బ్యాంక్సు)
28. వి. వి. కె. సురేష్ (ఇన్సూరెన్సు)
29. బి. బి. గణేష్ (ఇన్సూరెన్సు)
30. పి. అశోక్ బాబు (బిఎస్ఎన్ఎల్)
31. జి. ఎస్. ఎన్. రాజు (బిఎస్ఎన్ఎల్)
32. పలివెల శ్రీనివాస్ (రాష్ట్ర ప్రభుత్వ)
33. సత్యనారాయణ (విఆర్ఓ)
34. కో-ఆప్షన్ (పోస్టల్)
35. కో-ఆప్షన్ (రైల్వే)
36. ఎస్. ఎం. సుభానిరైల్వే కాంట్రాక్టు
37. ఎన్. ఎ. శాస్త్రి (పెన్షనర్)
38. గణేష్ (వర్క్ ఛార్జ్)
39. డి. రమ (సెంటర్)
40. డి. గోవిందరావు (శ్రీకాకుళం)
41. కె. శ్రీనివాస్ (శ్రీకాకుళం)
42. కె. నాగమణి (II)
43. డి. వి. రమణ (విజయనగరం)
44. యం. శ్రీనివాస్ (విజయనగరం)
45. పి. శంకర్ రావు (II)

46. బి. సుధారాణి (II)
47. ఎస్. రమేష్ (విశాఖ రూరల్) Shankar
48. జి. కోటేశ్వరావు (II)
49. ఎస్. అరుణ (II)
50. ఆర్. కె. ఎస్. వి. కుమార్ (విశాఖ అర్బన్)
51. పి. వెంకట రెడ్డి (II)
52. కో-ఆప్షన్ (II)
53. పి. మణి (II)
54. ఎస్. జోతీశ్వరావు (II)
55. జి. సుబ్బారావు (II)
56. పి. వి. ఎస్. బి. శ్రీనివాసు రాజు (II)
57. యం. సుబ్బారావు (II)
58. బి. జగన్ (II)
59. యం. వేణుగోపాల్ (కాకినాడ)
60. కె. ఎస్. మూర్తి (II)
61. యం. వీరలక్ష్మి (II)
62. కె. రాజారామోహన్ రాయ్ (పశ్చిమగోదావరి)
63. సి. హెచ్. బాబురావు (II)
64. బి. వాసుదేవరావు (II)
65. బి. సోమయ్య (II)
66. ఎ. శ్యామలారాణి (II)
67. కె. విజయలక్ష్మి (II)
68. వై. నర్సింహారావు (కృష్ణా జిల్లా)
69. డి. వి. కృష్ణ (II)
70. ముజఫర్ అహ్మద్ (II)
71. ఎం. సీతారాములు (II)
72. ఎం. వి. సుధాకర్ (II)
73. ఎ. వెంకటేశ్వరావు (II)
74. పిల్లి. నర్సింహారావు (II)
75. ఎన్. సి. హెచ్. సుప్రజ (II)
76. ఎ. కమల (II)
77. కె. నాగేశ్వరావు (గుంటూరు)
78. డి. లక్ష్మీనారాయణ (గుంటూరు)
79. ఎ. నళినీకాంత్ (II)
80. వై. నేతాజీ (II)
81. డి. శివకుమారి (II)
82. చీకటి శ్రీనివాసరావు (ప్రకాశం)
83. సి. హెచ్. ముజుందర్ (II)
84. జి. శ్రీనివాసులు (II)
85. కాలం సుబ్బారావు (II)
86. యం. మనోజ (II)
87. యం. మోహన్ రావు (నెల్లూరు)
88. కత్తి శ్రీనివాసులు (II)
89. అల్లాడి గోపాల్ (II)
90. జి. అన్నపూర్ణమ్మ (II)
91. పి. చైతన్య (చిత్తూరు)
92. ఎన్. చంద్రశేఖర్ రెడ్డి (II)
93. కె. నాగరాణి (II)
94. జి. వెంకటేశమ్ టిటిడి (II)

95. కె. రామ్మోహన్ (కడప)
 96. మనోహర్ (II)
 97. ఐ. ఎన్. సుబ్బమ్మ (II) *అక్షరం*
 98. ఎ. నాగరాజు కర్నూలు
 99. ఎం. డి. అంజిబాబు (II)
 100. డి. గౌస్దేశాయ్ (II)
 101. టి. చంద్రుడు (II) *అక్షరం*
 102. పి. నిర్మల (II)
 103. జి. ఓబుళు (అనంతపురం) *?*
 104. ఇ. ఎన్. వెంకటేశ్ (II)
 105. జె. చంద్రమోహన్ (II)
 106. డి. దిల్షాద్ (II)
 107. టి. నాగవేణి (II)
 108. ఎస్. ఎస్. మూర్తి (రాజమండ్రి)
 109. ఎన్. రంగ (II) *?*
 110. డి. శేషావతారం (II)
 111. ఎన్. సుబ్రహ్మణ్యం (II)
 112. ఇ. చంద్రావతి (అంగన్ వాడీ రంగం)
 113. హిమప్రభ (II)
 114. ఎస్. వాణిశ్రీ (II)
 115. జి. కుమారి (II)
 116. వి. వనజ (II)
 117. పి. భారతి (II)
 118. కృష్ణవేణి (II)
 119. రాజకుళాయమ్మ (II)
 120. సుజాత (II)
 121. జి. పీబారాణి (II)
 122. మంగమ్మ (ఆశారంగం)
 123. టి. నాగవేణి (II) *అక్షరం*
 124. ధనశ్రీ (II)
 125. కె. వెంకటలక్ష్మి (II)
 126. టి. మద్దిలేటి (ఐకెపి) (II)
 127. కె. లక్ష్మి (II)
 128. జి. వరలక్ష్మి (మధాహ్న భోజన రంగం)
 129. నాగమణి (II)
 130. మహాలక్ష్మి (II)
 131. డి. సూరిబాబు (విద్యుత్ రెగ్యులర్) *Leave*
 132. సి. హెచ్. నాగబ్రహ్మచారి (II)
 133. జె. రాజశేఖర్ (విద్యుత్ కాంట్రాక్టు)
 134. కె. శ్రీనివాసులు (II)
 135. సి. హెచ్. సుందరయ్య (ఆర్టీసి)
 136. ఎస్. కె. జిలానీ (ఆర్టీసి)
 137. కె. ఎన్. కోటేశ్వరావు (యూనివర్సిటీలు)
 138. తాళ్ళూరి వెంకటేశ్వర్లు (మెడికల్ & హెల్త్)
 139. పి. ఎస్. ఎస్. రెడ్డి (మెడికల్ రిప్స్)
 140. ఎ. జి. రాజమోహన్ (మెడికల్ రిప్స్)
 141. ఇ. విజయకుమార్ రాజు (కాంట్రాక్టు & టెక్నోసోర్సింగ్)

142. బి. కాంతారావు (II)
 143. వి. కొండలరావు (బేవరేజ్)
 144. ఆర్. కృష్ణ (సివిల్ సప్లయ)
 145. పి. వి. సత్యనారాయణ రాజు (పిఎసిఎస్)
 146. వెంకటరామయ్య (గ్రామపంచాయితీ)
 147. ఎన్. ప్రభుదాస్ (ఐఎల్ టిడి) *అక్షరం*
 148. పి. ఎల్. నర్సింహారావు (ఎల్ఐసి ఏజెంట్స్)
 149. ఎన్. గణపతి (జీడిపిక్కుల రంగం)

19 మంది ఆఫీసు బేరర్స్ తో కలిపి రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యులు 99 మంది

20. పి. మధు
 21. సి. హెచ్. బాబురావు
 22. యం. కృష్ణమూర్తి
 23. ఎన్. ఎ. సుభాస్
 24. కె. సామ్రాజ్యం
 25. యన్. రవిశంకర్ రెడ్డి
 26. ఎన్. పెద్దన్న
 27. ఆర్. అజయ్ కుమార్
 28. వి. వి. కె. సురేష్
 29. పి. అశోక్ బాబు
 30. పలివెల శ్రీనివాస్
 31. గణేష్
 32. కో-ఆప్షన్
 33. కో-ఆప్షన్
 34. ఎస్. ఎం. సుభాని
 35. డి. గోవిందరావు
 36. కె. శ్రీనివాస్
 37. టి. వి. రమణ
 38. యం. శ్రీనివాసు
 39. బి. సుధారాణి
 40. ఆర్. కె. ఎస్. వి. కుమార్
 41. పి. వెంకట రెడ్డి
 42. కో-ఆప్షన్
 43. పి. మణి
 44. ఎన్. రమేష్
 45. జి. కోటేశ్వరావు
 46. ఎస్. అరుణ
 47. యం. వేణుగోపాల్
 48. కె. రాజారామ్మోహన్ రాయ్
 49. సి. హెచ్. బాబురావు
 50. ఎ. శ్యామలారాణి
 51. వై. నర్సింహారావు
 52. డి. వి. కృష్ణ
 53. ముజఫర్ అహ్మద్
 54. పిల్లి. నర్సింహారావు
 55. ఎ. కమల
 56. కె. నాగేశ్వరావు
 57. డి. లక్ష్మీనారాయణ
 58. వై. నేతాజీ
 59. డి. శివకుమారి
 60. చీకటి శ్రీనివాసరావు
 61. సి. హెచ్. ముజుందర్
 62. యం. మోహన్ రావు
 63. కత్తి శ్రీనివాసులు (II)
 64. జి. అన్నపూర్ణమ్మ
 65. పి. చైతన్య
 66. కె. నాగరాణి
 67. జి. ఓబుళు
 68. ఇ. ఎన్. వెంకటేశ్
 69. డి. దిల్షాద్
 70. కె. రామ్మోహన్
 71. ఐ. ఎన్. సుబ్బమ్మ
 72. ఎ. నాగరాజు
 73. ఎం. డి. అంజిబాబు
 74. డి. గౌస్దేశాయ్
 75. ఎస్. ఎస్. మూర్తి
 76. డి. శేషావతారం
 77. ఇ. చంద్రావతి
 78. హిమప్రభ
 79. ఎస్. వాణిశ్రీ
 80. జి. కుమారి
 81. వి. వనజ
 82. పి. భారతి
 83. మంగమ్మ
 84. టి. నాగవేణి
 85. టి. మద్దిలేటి
 86. జి. వరలక్ష్మి
 87. డి. సూరిబాబు
 88. సి. హెచ్. నాగబ్రహ్మచారి
 89. జె. రాజశేఖర్
 90. కె. ఎన్. కోటేశ్వరావు
 91. తాళ్ళూరి వెంకటేశ్వర్లు
 92. ఎ. జి. రాజమోహన్
 93. వి. కొండలరావు
 94. పి. వి. సత్యనారాయణ రాజు
 95. సి. హెచ్. సుందరయ్య
 96. ఆర్. కృష్ణ
 97. ఇ. విజయరాజు
 98. యం. వీరలక్ష్మి
 99. జె. చంద్రమోహన్

సిఐటీయు రాష్ట్ర మహాసభల ప్రదర్శనలు, సభల దృశ్య మాలిక

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	1 KLV 01 A 509
పుస్తకం పేరు	57815 అక్షరాల వినోదము
కార్యం	28/8/23
మొదట అర్జీ	Yes
వెనుక అర్జీ	Yes
మొత్తం పేజీలు	37
పెద్ద పైకా పేజీలు	NO
భాగం పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	17 TO 20
కయారు చేసినది	Sandhya
పేజీలు విడదీసినది	Sandhya
స్కాన్ చేసినది	Nandhu
పరిశ్ల చేసినది	Pragathi
పేజీలు పరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యబడింది	
తప్పులు	NO
పరిస్థితి	Good